

U D O M S A B N

อุดมสาร

ปีที่ 90

ฉบับที่ 255/2561

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2010

เดือนกันยายน

เพื่อการประกาศพระวาจาจะช่วยฟื้นฟูจิตใจประชากรของพระเจ้า
และเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขาทำงานอย่างแข็งขันเพื่อความ
เจริญของสังคมอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ

อันเนื่องมาจาก

อันเนื่องมาจากปกหน้า

ภาพแกะสลักไม้เหนือพระแท่นศีลปะ
สมัยโกธิก* ณ วัดเซนต์โทมัส, Tribsees,
ประเทศเยอรมนี

ผู้นิพนธ์พระวรสารทั้งสี่ ที่ยืนอยู่

ตรงกลางกำลังพระวาจาออกมาจากถุงผ้าลงไปในเครื่องไม้ จาก
ซ้ายไปขวา : นักบุญมาระโก (มีศีรษะเป็นสิงโตตามสัญลักษณ์ของ
ท่าน นักบุญมัทธิว (เป็นเทวดาใบหนามนุษย์) นักบุญยอห์นสัญลักษณ์
เป็นรูปนกอินทรี และนักบุญลูกาศีรษะเป็นวัวตามสัญลักษณ์ของท่าน
พวกเขาต่างกำลังไม่พระวาจาที่เทออกมาเป็นแถบผ้าสีขาว หมายถึงการ
สร้างสรรค์มนุษย์แต่แรกนั้นอาศัย “พระวจนาตถ์” จันใด แถบผ้า
พระวาจาทั้งสี่ก็ถูกไม่ออกมาเป็นหนึ่งลงสู่หิน ไม่เป็นพระกุมาร
(พระวจนาตถ์) ในถ้วยกาลิลี ปกติไม่ใช้ผลิตอาหาร ซึ่งสื่อหมายถึง
“พระคำ” หรือ “พระวจนาตถ์” มาบังเกิดเป็นมนุษย์ยอมสละ
พระชนม์ชีพเป็นอาหารเลี้ยงวิญญาณเราในศีลมหาสนิท จากหินไม้
“องค์พระวจนาตถ์” มาเป็นอาหารทรงชีวิตแก่เรามนุษย์

*โกธิก (GOTHIC) : รูปแบบสถาปัตยกรรมที่รุ่งเรืองในยุโรปตั้งแต่
ราวศตวรรษที่ 12 ถึง 15 ลักษณะสำคัญของสถาปัตยกรรมโกธิก
คือ ช่องโค้งแหลม และซุ้มโค้ง (VAULT) แบบโครงพาควัว
ครีบยัน (BUTTRESS) วิหารสูงมีหน้าต่างขนาดใหญ่ ชื่อโกธิก

ได้มาจากชื่อชาวโกธิ (GOTHS) ซึ่งรุกรานเข้าไปในอิตาลี
จากตอนเหนือราวศตวรรษที่ 4 และ 5 ชาวอิตาเลียนใช้คำ
นี้เรียกรูปแบบสถาปัตยกรรมวิหารที่มีความสูงมาก และ
ตกแต่งอย่างสวยงาม โดยทั่วไปโบสถ์แบบโกธิกจะมีลักษณะ
เป็นรูปกางเขนเมื่อมองจากด้านบนลงมา โดยมีทางเดินยาว
เป็นแกนกลาง (NAVE) และมีปีก (TRANSEPT) 2 ข้าง
เป็นพระแท่นเล็ก (CHAPEL) และจะวางทางเข้าโบสถ์
ทางทิศตะวันตก ผนังด้านหลังพระแท่นโค้ง แต่ในฝรั่งเศส
อาจทำเป็นทางตรง เอกลักษณะสถาปัตยกรรมโกธิก คือการ
ใช้โค้งแหลม (POINTED ARCH) แท่นประติมากรรมโค้งกลม
ถ่วงน้ำหนักลงเป็นจุด สมดุลกันระหว่างแรงดันออก
(THRUST) และแรงปฏิกิริยา (COUNTER THRUST)
ดังนั้นทรงโค้งต่างๆภายในอาคารถึงรับน้ำหนักหลังคา

วัดแม่พระลูกประคำกล้าวาร์ (ตลาดน้อย)

อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธิณิมล (จันทบุรี)

อาสนวิหารแม่พระบังเกิด (บางนกแขวก)

ล้วนเป็นศิลปะแบบโกธิกทั้งสิ้น ศิลปะสถาปัตยกรรม
โกธิกเข้ามาแทนที่ ศิลปะสถาปัตยกรรมโรมัน ในยุโรป
และถูกกลืนหายไปโดยมีศิลปะสถาปัตยกรรมแบบเรอเนอ-
ซองส์ เข้ามาแทนในยุคกลางของยุโรป

(ภาพจากหนังสือ “THE ROMAN CATHOLIC
CHURCH” หน้า 10 เขียนโดย Edward Norman
สำนักพิมพ์ Thamer & Hudson Ltd. ลอนดอน)

(อ่านต่อหน้า 97)

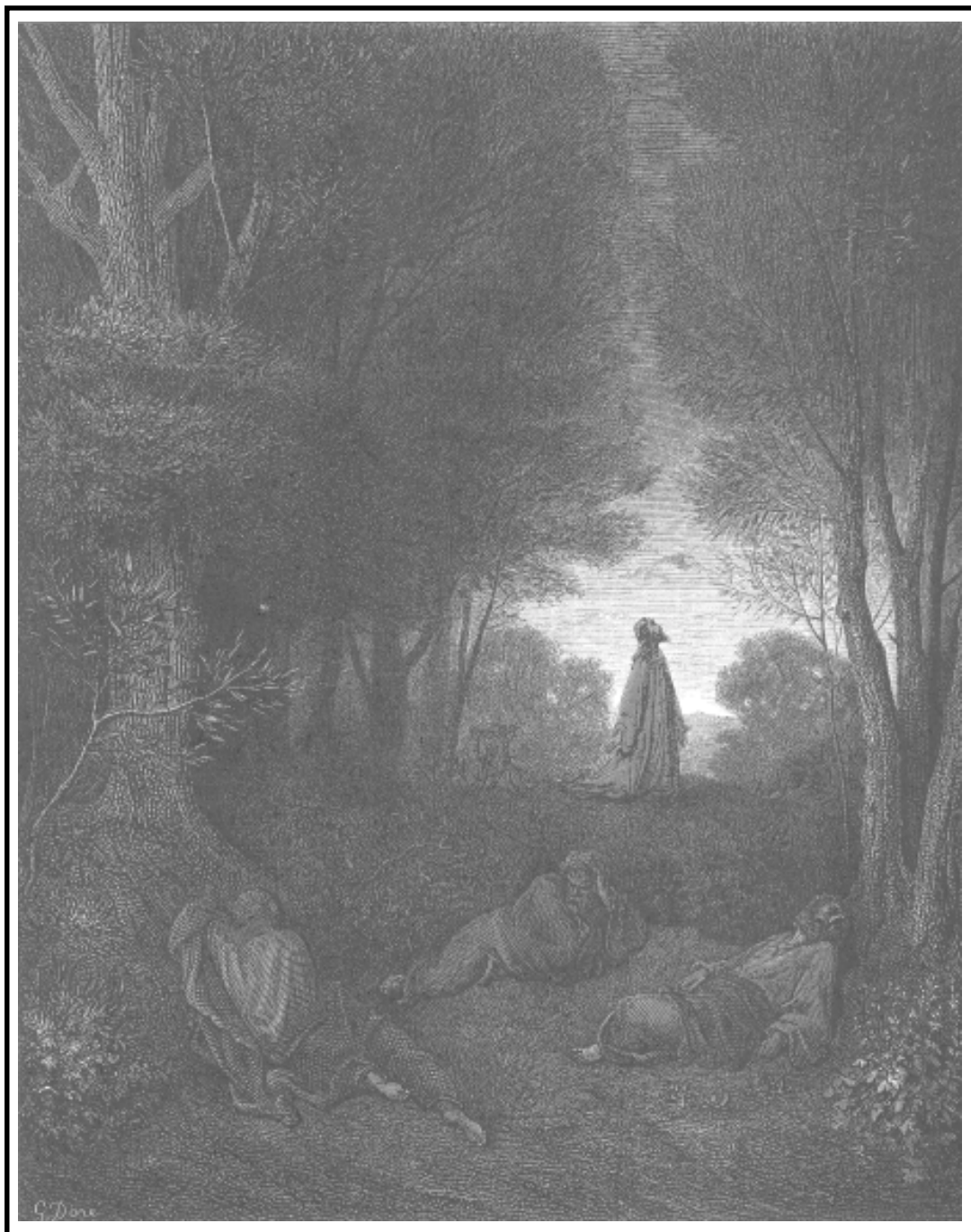
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกลงคลิป บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต

มธ 26:36-39

กุสตาฟ โดเร จงใจทำภาพพิมพ์โลหะพระวรสารตอนนี้ถึงสองภาพ อาจเป็นเพราะว่าในตอนของนักบุญลูกา สามารถแสดงถึงพระธรรมชาติมนุษย์ของพระเยซูเจ้าได้ชัดเจน เพราะพระเสโทไหลหยดลงสู่พื้นดิน และมีทูตสวรรค์ประจักษ์มาบำรุงกำลังพระองค์ แต่ในตอนของนักบุญมัทธิว ภาพนี้มีการกล่าวถึงบรรดาศิษย์ทั้งสามคือ เปโตร ยากอบ และยอห์น กลับไหลในขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จห่างออกไปเพื่ออธิษฐานภาวนาเพียงลำพัง พระเยซูเจ้าทรงกลับมาพบพวกเขาหลับอยู่เช่นนี้ถึงสามครั้ง และได้เตือนพวกเขาด้วยว่า “ท่านจะตื่นเฝ้าอยู่กับเราสักหนึ่งชั่วโมงไม่ได้หรือ จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนา เพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลองจิตใจพร้อมแล้วก็จริงแต่นี้อ่อนแอเกินไป”

ในภาพยนตร์เรื่อง “THE PASSION OF THE CHRIST” ได้นำเอาภาพพิมพ์โลหะของกุสตาฟ โดเร ภาพนี้ไปสร้างฉาก เมื่อถึงตอนนี้ในภาพยนตร์แม้กระทั่งลักษณะที่พระเยซูเจ้าทรงถูกเข่าก็ยังเป็นดังในภาพพิมพ์นี้

ข้าแต่พระเจ้า... พระบุตรของพระองค์ทรงแจ้งแก่ศิษย์ทั้งสามที่ติดตามมาว่า “ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต จงอยู่ที่นี้และตื่นเฝ้ากับเราเถิด” พระเยซูเจ้าทรงต้องการเราให้อยู่เป็นเพื่อนกับพระองค์ในช่วงเวลาแห่งมหาทรมาน ขอพระองค์โปรดให้ลูกกล้าหาญที่จะร่วมแบกกางเขนกับพระบุตร และไม่ละทิ้งพระองค์ในเพื่อนมนุษย์ที่มาขอลูกเป็นเพื่อน ยามเขาทุกข์ร้อนใจด้วยเทอญ ✠

ความสุภาพ ไม่ใช่เพียงนั่งข้างหลัง

ผมคิดว่าพระคัมภีร์ตอนที่พูดถึงพระเยซูเจ้าเสด็จไปบ้านฟาริสีแล้วมีแต่คนอยากนั่งหน้า ทำตัวเด่น หรือเรียกร้องความสนใจอยากให้คนยอมรับ อยู่เต็มไปหมด แล้วพระเยซูเจ้าก็สอนว่า ถ้าได้รับเชิญ ไปงานเลี้ยงให้ไปนั่งข้างหลัง เดียวเขาจะเชิญมานั่งข้างหน้าเอง ทำนองว่าให้สุภาพเข้าไว้ น่าจะถูกคอ คนไทยอย่างเราๆ ท่านๆ แบบว่า โอ้ โอ้ สบายมันเป็นชีวิต แต่ผมว่า ถ้าเราคิดแค่เพียงความสุภาพคือ นั่งข้างหน้านั่งข้างหลังนี้ คงไม่ใช่

เวลาที่เรทำงานสื่อและพบการเจริญชีวิตของบางคน ผมรู้สึกว่าคุณจะอยากจะทำมาแล้ว มาเขียน มาสัมภาษณ์มาขยายผล แต่กลับต้องพบกับคำตอบคล้ายกันว่า ไม่อยากดัง ไม่อยากเล่า ไม่อยากพูด เดียวมันจะไม่สุภาพ เป็นความสุภาพที่น่าทบทวน เพราะถ้าอย่างนั้นแล้วเราจะมีเรื่องอะไรเป็นอุทาหรณ์ ให้กับคนอื่นล่ะครับ และในทางตรงกันข้ามไอ้พวกที่เรานี้กระหายความดังกันไปเลย ความสุภาพไม่ใช่ เรื่องแค่อยากเล่าไม่อยากจะเล่า ไม่ใช่เรื่องแค่นั่งแถวหน้าแถวหลัง ความสุภาพอยู่ในวิถีคิดของคนมากกว่า

ถ้าเราทำสิ่งที่ดีและเราเชื่อมั่นมันมาจากพระเจ้า เป็นพระพรที่พระมอบให้แตกต่างกันไป เรบอก เราเล่า เรานำเสนอ ด้วยความเป็นจริง ไม่ตัดต่อ ลดทอน หรือไม่พูดให้เกินงาม ตามจริง ผมว่า นั่นแหละเราก็เป็นคนสุภาพแล้ว คือการยอมรับทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่บกพร่อง แต่เป็นการยอมรับว่า เรามี เราเป็นและเราได้สิ่งนี้มาจากพระเจ้า นอกจากนั้นเรากำลังใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อใคร แน่แน่นอนเราใช้เพื่อ เผยแผ่ความรักของพระ ผมนึกไปถึงต้นตำรับของชีวิตเราท่าน พระเยซู พระองค์มาถึงก็ประกาศไปเลย “เราคือบุตรพระเจ้า” พระเจ้าที่คนทั้งบ้านทั้งเมืองนับถือ เชื้อฟิง บูชา ดูสารรูปบุตรของท่านสิ เพียงแค่ ลูกช่างไม่ ถ้าคนเหล่านั้นบอกต่อไปอีกคงมีคนพูดว่า พระองค์นี้ไม่สุภาพเลยนะ ยกตัวเองให้สูง แต่ วันนี้พวกเราสรุปเรื่องพระเยซูเป็นบุตรพระเจ้าว่า พระองค์พูดจริงครับ และพระองค์ต้องพูดด้วยซ้ำ

ผมคิดว่าหลายๆ ครั้งบางทีพอเราติดกับดักของภาษา และการตีความที่ผิดเพี้ยน เข้าข้างตัวเองบ้าง ไม่ทำอะไร หรือบางทีทำไม่เป็นด้วย แต่มีคำที่ฟังดูดีคือกำลังแสดงออกถึงฤทธิ์กุศลความสุภาพอยู่ ความสุภาพไม่ใช่การนั่งที่ใด หรือไม่ยอมทำอะไร แต่ความสุภาพกลับบอกเราว่าเราจะนั่ง ณ ตำแหน่ง แห่งใด หัวใจเรายังมีคำตอบว่า ผู้อื่นต้องมาก่อน คนอื่นย่อมสำคัญกว่า เราจะทำอะไรหรือไม่ทำอะไร ไม่ใช่คำตอบของคนสุภาพแต่เมื่อเรามีหน้าที่แล้วไม่ทำนี่สินอกจากไม่สุภาพแล้วยังทำให้เสียโอกาสด้วยซ้ำ พระเยซูเจ้าสอนเรื่องความสุภาพด้วยถ้อยคำและแบบอย่าง แต่พระองค์กลับยืนยันหนักแน่นเสมอว่า พระองค์เป็นใคร ฟังดูแล้วไม่ได้เป็นคำอวดเบ่ง อยากใหญ่ แต่พระองค์เป็นเช่นนั้นจริงๆ

อุดมการณ์เจียมเนื้อเจียมตัวในโลกของสิ่งพิมพ์ แม้ว่าจะผ่านชีวิตมาอย่างโชกโชนเนิ่นนาน แต่ก็ ยังต้องการการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อสิ่งที่ดีกว่า พร้อมจะโน้มตัวลงเพื่อรับฟังและ ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมคาทอลิกด้วยใจสุภาพ และถ่ายทอดออกไปด้วยใจเชื่อมั่นว่า เพียง ถ้อยคำเล็กๆ อาจจะก่อเกิดพลังมหาศาลแก่การเจริญชีวิต เพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของบทราฟิงสั้นๆ จาก คอลัมน์เล็กๆ จะคลบ้นดาลใจให้คนอื่นหลายคนกล้าก้าวเดินต่อไป จริงๆ มันไม่ใช่ทั้งความสุภาพ หรือ การอวดตัว มันเป็นเพียงการทำตามน้ำพระทัยของพระอย่างสัตย์ซื่อเสมอมาตามวิถีของมัน

หวังว่าท่านผู้อ่านคงสัมผัสได้กับความรักและความหวังใที่อุดมการณ์มีให้กับทุกท่านเสมอ

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแป๊ะ

ประธานลุ่มวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมตานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

กำบารุงปีละ 400 บาท

รณานิติในนามซิสเตอร์ศรินทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถนนตรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.
Tel. 66-2681-3900 ext. 1801
Fax : 66-2681-3900 ext. 1802
E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th
Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลท :

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สฎีป/บทควมพิเศษ/สัณภณ

- 6 'คุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสอาด
กับงานสังคมพัฒนา หลังคลื่นสึนามิพัดผ่าน'
- 18 พลัศรัทธา นำพาชีวิตสู่แสงสว่าง
งานชุมนุมลูกเสือกาทอลิกโลก ครั้งที่ 1 ในประเทศไทย
- 26 บราเดอร์ ที่ข้าพเจ้ารู้จัก ตั้งพี่ชาย ที่พี่
และแรงบันดาลใจ ผู้เปิดตา เปิดใจ สู้คนยากไร้
- 37 นิราศเมืองลาว

พระคัมภีร์

- 48 วันละก้าวกับพระเยซู
- 50 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

- 51 ข้างธรรมาสัน
- 52 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 54 ระหว่างเดือน
- 56 เรื่องเล่าของชาวนา
- 59 ได้ตามโค้งตะวัน
- 63 คุยกับเกสซกร
- 66 บ้านที่กรรมทูต
- 68 ดุหน้ง
- 70 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 72 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 75 พจนมาลา
- 76 ภาพเคียงคำ
- 77 พงศ์ ประมวล

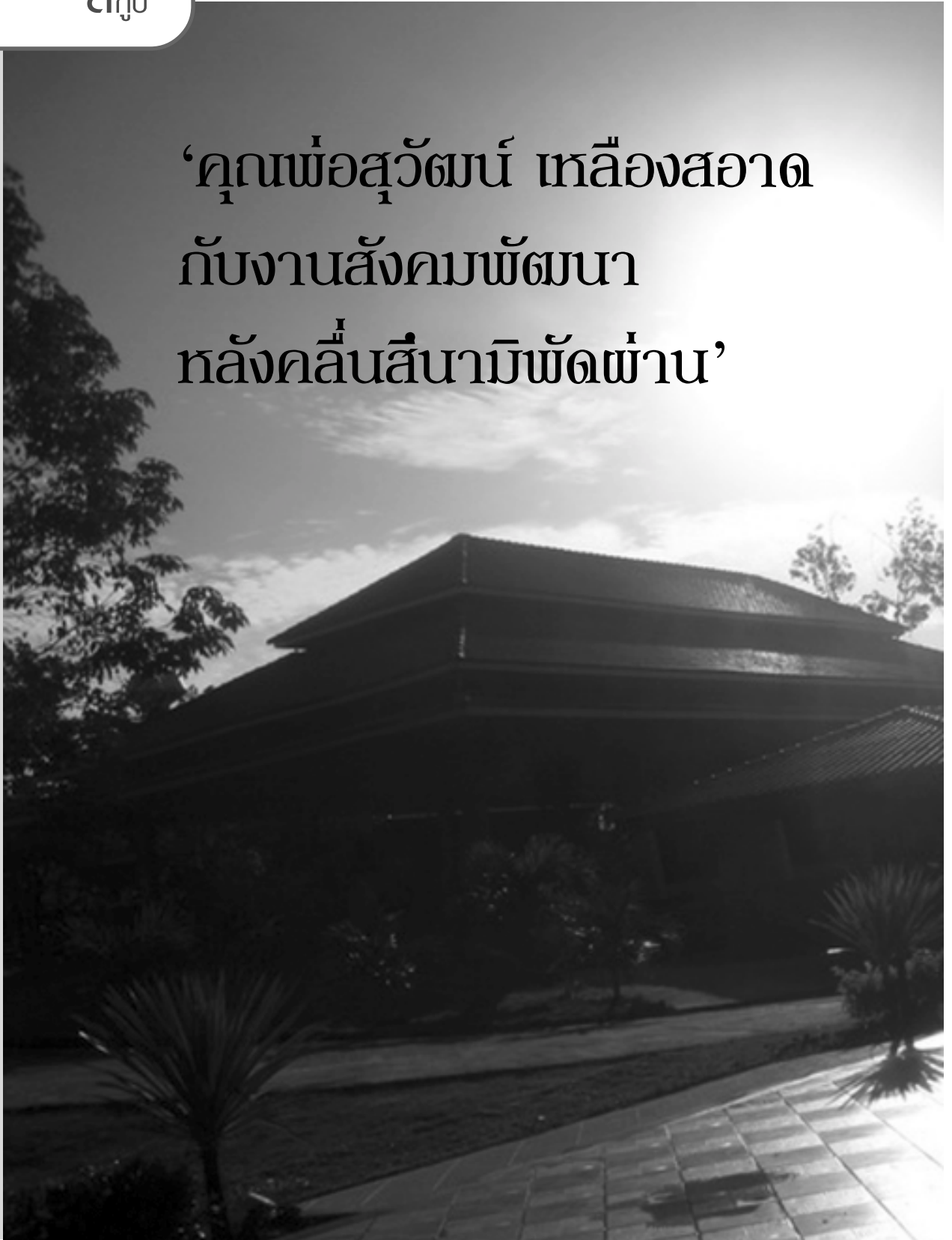
เด็กและเยาวชน

- 78 สโมสรอุดมตานต์
- 79 การ์ตูนครูน้อย
- 85 คุยกันฉันเพื่อน
- 89 ผ่อนคลายสไต้พี่อ้อย
- 91 มุมเด็กศิลป์
- 94 ชวนคิดชวนอ่าน

จิปาละ

- 96 จดหมายจากผู้อ่าน
- 98 บทความชวนคิด

‘คุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสะอาด กับงานสังคมพัฒนา หลังคลื่นสึนามิพัดผ่าน’

ผมมีโอกาสได้เดินทางมาภาคใต้อีกครั้ง คราวนี้
ตั้งใจมาเยี่ยมคุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสอาด ประธานฝ่าย
สังคมสงฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ผู้อำนวยการศูนย์สังคม
พัฒนา เลขานุการคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนา
ในสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ที่บ้าน
พรตะวัน จ.พังงา เพื่อเยี่ยมคุณพ่อและพูดคุยกันถึงงาน
ด้านสังคมของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี หลังจากที
คลื่อนสินามิผ่านพ้นไปคลื่อนน้ำใจเข้ามาแทนที่ วันนี้เวลานี้
คุณพ่อและผู้คนที่นี้เป็นอย่างไรบ้าง ฟังเรื่องราวของ
พวกเขาในหน้าถัดจากนี้

จุดตั้งต้นงานสังคมพัฒนา

เริ่มตั้งแต่สิ้นامي แต่จริงๆ แล้วงานมีมาอยู่แล้ว แต่เป็นการตั้งกลุ่มคริสตชนมากกว่า ตั้งแต่ พ.ศ. 2514 มีการตั้งมูลนิธิ มีซิสเตอร์คณะอัสสัมชัญ และคณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย ฯลฯ คนแรกน่าจะเป็น**คุณพ่อประพนธ์ ชัยเจริญ** อุปสังฆราช (พระสังฆราชไมเกิ้ล ประพนธ์ ชัยเจริญ) **คุณพ่อประธาน ศรีदारูณศีล** (พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีदारูณศีล) ก็เคยเป็น

ช่วงชัดเจน

เมื่อมีสิ้นามิกี่เห็นว่าจะมี**คุณพ่อดูแล**เต็มที่ มีคาร์ดิตส์มาช่วยดูแลด้วย ตอนที่คาร์ดิตส์ลงมาเรากำลัง ตอนแรกเขามีทีมอเมอเจนซีมาจากอิตาลี เยอรมนี ออสเตรเลีย ตอนแรกก็ไม่วัดจะติดต่อใคร ใครเป็นใครยังงง ตอนนั้นมี**คุณพ่อพิบูลย์ วิสิฐนนทชัย** (พระสังฆราชขอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย) และ**คุณพ่อชาวฤทธิ์** สาขายางนั้นยังไม่รู้จะติดต่อใครแต่รู้จัก**คุณพ่อพิบูลย์**มากกว่าก็เลยติดต่อมาทางนี้ แต่เขาก็มาช่วยเราในที่สุด เพื่อช่วยเหลือสิ้นามิกี่ โครงการ 3 ปี แต่พอเข้าปีที่ 2 เราคิดว่าน่าจะใช้โอกาสนี้ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมของสังฆมณฑล **คุณพ่อ**ตอนนั้นดูแลแค่สิ้นามิกี่อย่างเดียว ค.ศ. 2007 หรือ 2008 มีการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ ที่จะดูแลเรื่องสังคมพัฒนา พ่อจึงเริ่มวางแผนทางเราได้คาร์ดิตส์อิตาลีเข้ามาร่วมงานด้วย เขาช่วยเราในการวางกรอบวางโครงสร้างให้เหมาะสม

เมื่อสิ้นามิกี่จบ (สิงหาคม 2008) ศูนย์สังคมพัฒนาของสังฆมณฑลจึงเกิดขึ้น
อย่างเป็นทางการเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา

ดูเหมือนว่าไม่มีโครงการอะไร แต่เราถือว่าเป็นช่วงเวลาปรับเปลี่ยนต่างๆ

หลังจากนั้นจึงมีโครงการของศูนย์สังคมพัฒนาของฝ่าย

งานหลักๆ ของที่นี่ทั้ง 2 ส่วน

หนึ่ง โครงการเกี่ยวกับงานสังคมโดยตรง กลุ่มพวกที่ต้องสงเคราะห์ บริบทของสังคมที่ต้องการความช่วยเหลือ ฯลฯ

สอง งานให้การศึกษาด้านสังคม เช่น การฝึกอบรม การให้จิตตารมณ์ ธรรมะคัมภีร์ ฯลฯ

งานในส่วนที่ 1 มีกลุ่มบุคคลเป้าหมาย 4 กลุ่ม คนจนอ้อมทรัพย์ แรงงานต่างด้าว (ผิดกฎหมาย) ช่วยเรื่องสิทธิ สุขภาพ การศึกษา อีกกลุ่มหนึ่งได้จากอียูคือสามจังหวัดภาคใต้ คนมุสลิม หรือคนพุทธในพื้นที่ (มีคาทอลิกน้อยมาก ชุมชนที่นี่มี 60 หมู่บ้าน ช่วยเรื่องอาชีพ และกลุ่มผู้หญิงเยาวชนที่ได้รับผลกระทบทำให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง เพื่อพัฒนาไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติในชุมชน กลุ่มมอร์แกน ช่วยเหลือเป็นครั้งคราว (กลุ่มเร่ร่อน...แต่เร่ร่อนในทะเล) เมื่อมีการแบ่งเขตขึ้นฝั่งไหนก็เป็นพลเมืองของประเทศนั้น มีตั้งแต่ระนอง พังงา และภูเก็ต

การนำเสนองานในส่วนต่างๆ

งานด้าน Social Education 4 งาน

1. เครือข่ายด้านสังคม
2. เตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ (คู่มือ) เช่น ในสังคมมณฑลหรือในส่วนพระศาสนาจักรจะตอบเรื่องเหล่านี้อย่างไร
3. ชุมชนเข้มแข็ง เจ้าหน้าที่ทั้งขององค์กร และของผู้สนใจการเขียนโครงการ

การฝึกอบรม ฯลฯ เน้นการสร้างสันติและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

4. รมรungskมหพรต ไม่เฉพาะในวัดเท่านั้น แต่ในโรงเรียนด้วย นอกเทศกาล เน้นให้แต่ละโรงเรียนแบ่งปันและเสียสละ กิจกรรม เช่น หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี ทำได้ 3 โรง (ทำมาสองปีแล้ว)

เครือข่ายด้านสังคมของสังฆมณฑล

เชิญผู้อำนวยการทุกศูนย์ ตัวแทนนักบวชที่ทำงานร่วมกัน มาประชุมพูดคุย กันทุก 3 เดือน (16 หน่วยงาน ที่ปรึกษา 3 คน) แต่บางทีก็มีประชุมทุกเดือน เช่นที่ระนอง

ศูนย์สังคมพัฒนาจะมีการให้บริการแก่เครือข่ายอยู่บ่อยๆ เช่น การอบรม การให้คำแนะนำชีวิตจิตด้านสังคม เทคนิคต่างๆ

ที่ภูเก็ตมีเครือข่ายและมีการประชุมบ่อย เช่นเดียวกับที่สงขลา

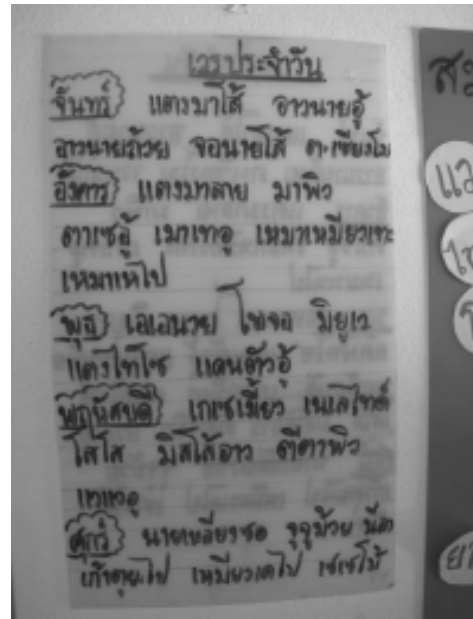
รณรungskมหพรต

มีคณะกรรมการมหพรต มีคณะกรรมการในโรงเรียน กำลังจะส่งเสริม งานสังคมในระดับวัด ให้แต่ละวัดมีมิติด้านสังคมด้วย นอกจากนั้นยังมีการ สัมผัสชีวิต โดยให้แต่ละโรงส่งเด็กเข้ามามีกระบวนการสัมผัสชีวิต ส่วนใหญ่ก็ จะลงพื้นที่ โดยอาศัยกระบวนการ ดินตัว ไตร่ตรอง และตอบได้

กิจกรรม เช่น มีการสำรวจแบบสอบถาม การรณรungskมหพรต ส่วน โรงเรียนที่สนใจก็ต้องติดต่อไปกับผู้บริหารก่อน คุณพ่อ ชิสเตอร์ ถ้าเขาสนใจก็ เริ่มวางแผนกันต่อไป

กิจกรรมสัมผัสชีวิต

มีความพิเศษคือมีการแลกเปลี่ยนเยาวชนไทยกับมิลาน คือมิลาน 7 คน

ไทย 5 คน มาร่วมกัน นอกนั้นยังมีนักศึกษาแสงธรรม ปี 4
มาร่วม 1 อาทิตย์ (พื้นที่ทำงานหลากหลาย ตอบสนอง
หลากหลาย มีพื้นที่พร้อมให้เณรลงไปสัมผัสชีวิตด้วย)

เยาวชนจากมิลานมาได้อย่างไร?

จากการรู้จักคาร์ลอสติลาดี คาร์ลอสมิลาน ก็เริ่มด้วยการมีเยาวชนแลกเปลี่ยน
หลังจากนั้นก็มีโครงการร่วมกันขึ้นต่อไปคงเป็นการพัฒนาไปสู่สังคมชนบทพี่น้อง
ในส่วนงานด้านสังคมพัฒนา แต่ต้องใช้เวลา

การเสริมสร้างศักยภาพเจ้าหน้าที่

ติดต่อวิทยากรจากภายนอกเข้ามาให้ความรู้ และแบ่งปันประสบการณ์
เช่น การอบรมการเขียนโครงการ หรือการสื่อสารเพื่อสันติด้วยรักและกรุณา โดย
พินิจ มณีขาว

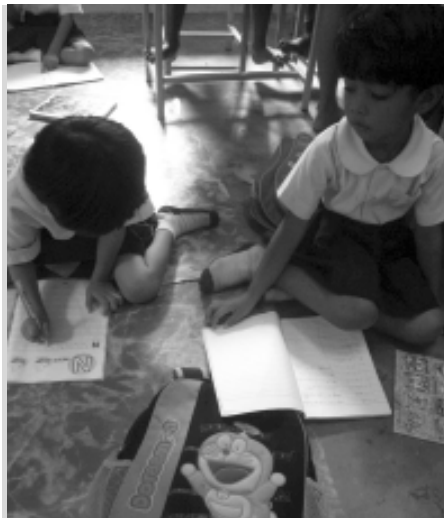
ฝ่ายการศึกษาสังคม

ตอนนี้มีซิสเตอร์มาช่วย แต่ยังไม่ค่อยอยู่ก็กำลังพัฒนากันไป

แผนงานของแต่ละเดือน

เน็ตเวิร์ก เครือข่ายงานด้านสังคมในสังคมชนบททั้งหมด 16 องค์กร เรา
ทำงานในนามฝ่ายสังคมของสังคมชนบท ทำงานภายใต้นโยบายเดียวกัน ทำให้
เกิดความร่วมมือกัน ส่วนของฝ่ายส่วนใหญ่ก็จะให้บริการ อำนวยความสะดวก
ต่อหน้าภาครัฐเราใช้ “มูลนิธิคาทอลิกสุราษฎร์ธานี”

ด้านสื่อ เช่น จัดหมายข่าวราย 2 เดือน ฝากแนบไปกับสารสังคมชนบท
ด้วยเลย เว็บไซต์ <http://www.disacsurat.org/>

งานติดตามกลุ่มออมทรัพย์

มี 15 กลุ่มชาวบ้านที่เราทำงานอยู่ ตั้งเป้าว่าจะขยายไปถึง 22 กลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นชาวบ้าน ไม่ถือว่าจนมาก เราไม่ได้เน้นสงเคราะห์แต่อยากพัฒนากลุ่ม เริ่มต้นมาพร้อมกับเรตั้งแต่สี่น้ำมี และพยายามให้เขามีกรรมการ มีการติดตามงาน มีการอบรมให้ เป็นการสร้างโอกาสในชุมชน

งานพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอพยพชาวต่างด้าวจังหวัดพังงา

ส่วนใหญ่เป็นชาวพม่า ซึ่งอาจจะมียมอญ ทวาย ระแวก ที่เป็นคนกลุ่มน้อย ด้วย แต่ก็ยังเป็นชนชาติพม่า มีงานด้านสุขภาพ การศึกษา (อบรม ค่าฯ ประชุม ฯลฯ)... อันนี้ได้รับการสนับสนุนจากคาร์ดิสสเปน และคาร์ดิสอิตาลี

เด็กพม่าแต่ละคนต้องทำข้อมูลไว้ มีการเข้าเมืองผิดกฎหมาย
เราทำงานกับเอ็นจีโอ อื่นๆ ด้วย
ส่งเสริมให้โรงพยาบาลมีล่าม โดยการจ่ายเป็นค่าอาสาสมัคร

ระบบที่มีเกิดจากอะไร

การตัดสินใจและการค่อยๆ เรียนรู้จากการทำงาน

งานอื่นๆ

ล่ามแปลช่วยได้มาก เช่น การสื่อสารกับมารดาหลังคลอดบุตร เพราะว่า
ชีวิตหนึ่งคนสำคัญกว่าโลกทั้งใบ

เก็บสถิติเกี่ยวกับผู้ป่วย อุบัติเหตุ เกี่ยวกับสตรี ฯลฯ เพื่อส่งให้กับผู้ให้ทุน
และจะทำให้เราเห็นแนวโน้มว่ารักษาโรคอะไรบ้าง

บางเคสที่น่าสนใจ เช่น การเอาคนมาทิ้งไว้หน้าโรงพยาบาล ไม่มีบัตร
แต่ก็ต้องช่วยเหลือ ประสานงาน ส่งกลับประเทศ กรณีแบบนี้จะมีบ่อย หรือ
บางที่ถูกทำร้ายใกล้ตาย คนทิ้ง เราพยายามให้เขามีบัตรด้วย ไม่อย่างนั้นจะมีปัญหา
ตามมาอีกเยอะ บางที่มีกลุ่มพม่าด้วยกันหลอกกันก็มี เราก็พยายามจะเข้าไปช่วย

ภาครัฐให้ความช่วยเหลือมากขึ้น ถ้ามีบัตรถูกต้องเขาจะมีบัตรสุขภาพ
รักษาพยาบาลได้เหมือนคนไทย แต่ข้อเท็จจริงแล้ว กว่า 50 เปอร์เซ็นต์ไม่มีบัตร
บางส่วนก็มีจิตสำนึกจะทำบัตร แต่ครั้งหนึ่งไม่มีบัตรและไม่ได้รับการดูแลอย่างดี
นำไปสู่ปัญหาการถูกทำร้าย ถูกหลอกลวง ถูกหลอกไปค้าแรงงานต่างๆ ตอนนี้เรา
กำลังจะทำโครงการเสื้อผ้ามือสองให้กับพวกพม่าด้วย แต่ไม่ได้ให้ฟรีเพราะจะ
สร้างนิสัยที่ไม่ดีให้กับเขา

สามจังหวัดภาคใต้

เน้นเรื่องพัฒนาความเข้มแข็งในชุมชน โฟกัสไปที่ผู้หญิงและเยาวชน เมื่อเข้มแข็งแล้วก็สามารถพึ่งพิงตนเองได้

ผลสะท้อนที่ได้รับ มีผู้กลับใจมาเป็นคาทอลิกบ้างไหม

ไม่มี เพราะเราไม่ได้ทำงานในมิติของศาสนา แต่ทำในด้านสังคมมากกว่า ภาพคือคริสตชนอยู่ท่ามกลางคนที่ยากไร้ ไม่ได้อยู่ที่เปลี่ยนศาสนา แต่เขาเหล่านั้นรู้ว่าศาสนาของเรารักและเมตตา อยู่กับคนจน

เวลาเขาพูดถึงเราเขาพูดแบบไหน

ไม่แน่ใจ แต่เวลาไปหา เขาก็ให้ความเคารพ ขอบคุณ

เขามีความคิดสงสัยถึงการมาช่วยเหลือของเราไหม

มี เขาจะถามเจ้าหน้าที่เลยว่าเราต้องการอะไร เจ้าหน้าที่จะตอบว่า ไม่หรอก แต่เมื่อเราไปทำงานกับเขาบ่อยๆ เขาก็ไว้ใจ

ความยากลำบากของการทำงาน

การปรับเปลี่ยนทัศนคติในด้านการพึ่งตนเอง คนไทยชอบคิดว่าตัวเองจน ดังนั้นต้องได้รับความช่วยเหลือ แต่จริงๆ เขาไม่ได้จน และน่าจะช่วยเหลือคนอื่นได้ด้วย เพราะทางใต้จริงๆ แล้วอุดมสมบูรณ์

ส่วนพวกชายขอบ เช่น พม่า ทัศนคติของคนไทยที่มี คนพม่าพบว่าคนไทยไม่ค่อยชอบเขา ดูหมิ่น และยิ่งกว่านั้น คนไทยมองว่าพม่าเป็นศัตรู ไปช่วยมันทำไม จำไม่ได้หรือ ที่พม่าตีไทย ฯลฯ ก็เป็นทัศนคติ วัฒนธรรม คนต่างบ้านต่างเมืองที่เขามา ไม่สอดคล้องกับวิถี เป็นปัญหาการอยู่ร่วมกัน ต้องให้เขาเข้าใจกัน ส่วนอีกประการหนึ่งคือเรื่องของกฎหมาย อาจต้องพัฒนามากขึ้น เช่นทำอย่างไรให้แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายทั้งหมด ปรับทัศนคติของข้าราชการกับคนชายขอบ เพราะมีถึง

17 จังหวัดโดยประมาณที่ติดกับพม่า และมีการลักลอบเข้ามาเยอะมาก

ฐานะทางการเงิน แอปนี้ พังงา ภูเก็ต

โอเค ไม่จนมาก

ในทางตรงกันข้าม พวกที่เราช่วยเขาสร้างปัญหาให้เราไหม

มีบ้างเพราะความเข้าใจผิด แต่ทำไปสักกระยะหนึ่งเขาก็ไว้ใจเรา ในขณะที่
เอ็นจิโออื่นๆ อาจจะไม่ได้รับความไว้วางใจด้วย เพราะมาแป๊บๆ ไม่สม่ำเสมอต่อเนื่อง
ไม่ได้กลุ่มเป้าหมายจริงๆ

การจัดการกับเจ้าหน้าที่ของเรา ในการส่งเสริมการร่วมงานกัน

มีการประชุมทุกเดือน มีการอบรม ติดตาม ลงไปพร้อมกับเขาด้วย

ให้การอบรมต่อเนื่อง เรื่องจิตตารมณ์ การทำงานสังคม ให้ความรู้เรื่องทักษะ

ต้องการความร่วมมือหรือความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นๆหรือคริสตชนคาทอลิก
อย่างไร

อยากให้มองว่า งานด้านสังคมเป็นเรื่องของคริสตชนทุกคน เป็นมิตินอง

ชีวิตคริสตชน เหมือนเราร่วมมือมีสชา ฯลฯ ออกมาเป็นความรัก
การแบ่งปัน เหมือนส่วนหนึ่งของชีวิตคริสตชนเลย

แผนปฏิบัติงานเพื่อรับมือกับภัยพิบัติ

มีคู่มือ เพื่อให้ตอบปัญหาต่างๆ ได้ทันที จัดทำ
โดยศูนย์สังคมพัฒนา (อภิบาลด้านสังคม) สังฆมณฑล
สุราษฎร์ธานี โดยกรรมการหลายๆ ท่าน (ประสบการณ์
จากสึนามิ)

“จงรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง” บัญญัติเอกที่พระ-
เป็นเจ้ามอบแก่เรา ณ วันนี้ เวลาที่ พระศาสนจักรคาทอลิก
เน้นและกำลังดำเนินพันธกิจรัก-รับใช้ในทุกภาคส่วน
ไม่เลือกเชื้อชาติ ภาษา ศาสนาและสีผิว เหนือสิ่งอื่นใด
พระศาสนจักรยังคงเคียงข้างผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ
ผู้อพยพ และผู้ประสบภัยในทุกรูปแบบ

เมื่อคลื่นร้ายพัดผ่าน คลื่นรักก็เข้ามาแทนที่ เพื่อ
เติมเต็มชีวิตของกันและกัน ความสูญเสียอาจนำความเศร้า
มาให้ แต่ความรัก ความช่วยเหลือ การแบ่งปัน ก็นำความ
สุขความยินดีมาชดเชยทดแทนเช่นกัน ❀

คุณพ่อวิวัฒน์ เกียรติวิ
ผู้ดำเนินการถ่ายและประสานคณะกรรมการ
สนับสนุนงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1

อาจารย์ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรเดช
ประธานฝ่ายประชาชนสัมพันธ์

พลังศรัทธา นำพาชีวิตสู่แสงสว่าง

งานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1

ในประเทศไทย

ในช่วงปลายปีนี้ (26 ธันวาคม 2010 - 2 มกราคม 2011) จะมีงานใหญ่ที่พระศาสนจักรในประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ นั่นคือ งานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1 ซึ่งคาดว่าจะมีลูกเสือ/เนตรนารีจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกมาแล้วประมาณ 7,000 คน มาใช้ชีวิตและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันที่ค่ายลูกเสือวชิราวุธ ศรีราชา โอกาสนี้ “อุดมสานต์” ได้ขอให้ อาจารย์ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย ในฐานะเป็นที่ปรึกษางานชุมนุมฯ และช่วยรับผิดชอบด้านประชาสัมพันธ์ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับงานชุมนุมฯ ครั้งนี้

งานนี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไร และอะไรเป็นเหตุผลสำคัญที่ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดงานนี้

ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจก่อนว่า กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารีของโรงเรียนคาทอลิกในประเทศไทยนั้นอยู่ภายใต้หน่วยงานชื่อว่า สมาคมสโมสรมูลนิธิคาทอลิกโกสสินทร์ สังกัดสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย นอกเหนือจากการเข้าร่วมอยู่ในคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติแล้ว สมาคมสโมสรมูลนิธิคาทอลิกโกสสินทร์ยังเป็นสมาชิกขององค์กรลูกเสือคาทอลิกสากล (ICCS) และลูกเสือโลก (WOSM) ด้วย

เมื่อครั้งที่ลูกเสือโลกได้มาจัดงานชุมนุมลูกเสือโลก ครั้งที่ 20 ที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในปี 2003 ซึ่งมีลูกเสือกว่า 140 ประเทศจำนวนกว่าสองหมื่นคนมาร่วมการชุมนุม สมาคมสโมสรมูลนิธิคาทอลิกโกสสินทร์ได้รับผิดชอบงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคริสตศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีกรรมที่จัดได้อย่างศักดิ์สิทธิ์และสง่างามอย่างที่ไม่เคยมีการชุมนุมครั้งใดจัดได้อย่างนี้มาก่อน ทำให้องค์กรลูกเสือคาทอลิกสากลชื่นชมศักยภาพของไทยเป็นอย่างยิ่ง

ต่อมา เมื่อองค์กรลูกเสือคาทอลิกโลกจัดงานสัมมนาลูกเสือคาทอลิกโลกที่ประเทศเกาหลีใต้เมื่อปี 2008 ได้มีการสรรหาวิทยากรจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก และที่สุดได้มีมติให้ผมเป็นวิทยากรทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายหลัก ก็ปรากฏว่า เป็นที่ชื่นชอบอย่างมาก คุณพ่อโรเบิร์ต กุกลิเอลโมเน-จิตตาทิบาลลูกเสือคาทอลิกโลกถึงกับกล่าวแล้วกล่าวอีกว่าเป็นการ

บรรยายที่ดีที่สุดตั้งแต่ได้รับหน้าที่เป็นจิตตาดิบาลลูกเสือโลก ทำให้ต่อยุ่อาศัยภาพของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

ในขณะที่ทุกภูมิภาคทั่วโลกเริ่มมีความขัดแย้ง และความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีความคิดที่จะจัดงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลกขึ้น เพื่อเน้นเรื่องความเชื่อต่างศาสนาและต่างวัฒนธรรม ที่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ด้วยความปรองดอง และด้วยความเข้าใจ โดยอาศัยกระบวนการของลูกเสือ ได้แก่การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในค่ายลูกเสือเป็นเวลา 8 วัน เพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ผ่านกิจกรรมหลากหลาย และอาศัยพื้นฐานของการเสวนาสนทนาสัมพันธ์

เมื่อมองว่าประเทศไทยได้บ้างที่พอจะมีศักยภาพจัดงานชุมนุมครั้งแรกนี้เพื่อให้เกิดความสำเร็จและให้ประสบการณ์ที่ดีสำหรับทุกคน ส่วนใหญ่เห็นว่าประเทศไทยมีความสะดวกในด้านการเดินทาง สายการบินจำนวนมากทั้งในเอเชียและยุโรปมีบริการบินตรงมายังกรุงเทพมหานคร การขอวีซ่าเข้าประเทศไม่ยุ่งยาก ที่สำคัญที่สุดก็คือ ประเทศไทยโดยสมาคมสโมสรถูกเสือรัตนโกสินทร์มีศักยภาพสูงในการจัดงาน มีบุคลากรที่มีคุณภาพและมีการสนับสนุนในทุกระดับ จึงเห็นควรว่าประเทศไทยมีความเหมาะสมมากที่สุดในการเป็นเจ้าภาพ จึงได้เริ่มขั้นตอนของการขออนุญาตจากพระศาสนจักรท้องถิ่น ทั้งระดับสภาพระสังฆราชฯ สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย และสังฆมณฑลจันทบุรีซึ่งต่างให้ความเห็นชอบและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

ใครบ้างที่เข้าร่วมงานนี้ได้

ลูกเสือ/เนตรนารีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากทุกประเทศสมาชิกขององค์กรลูกเสือคาทอลิกโลก ทั้งผู้ที่เป็นคริสตชนและศาสนิกชนในศาสนาอื่น นอกนั้นยังมีบรรดาผู้นำลูกเสือในระดับต่างๆ ของแต่ละประเทศรวมทั้งผู้ปกครองของลูกเสือด้วยที่แสดงความจำนงมาเข้าร่วมการชุมนุมครั้งนี้

เนื่องจากเป็นงานชุมนุมระดับโลกที่จัดขึ้นในประเทศไทย จึงหวังว่าโรงเรียนคาทอลิกทุกแห่งจะอาศัยความได้เปรียบที่เราไม่ต้องเสียค่าเดินทางสูงมากเหมือนลูกเสือจากประเทศอื่นๆ ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่กำลังความสามารถให้ลูกเสือ/เนตรนารีและคุณครูผู้กำกับในโรงเรียนของตนเข้าร่วมงานครั้งนี้อย่างมากที่สุด เพื่อให้เป็นประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิตที่ล้ำค่าอย่างยิ่งของพวกเขาทุกคนที่ได้มาร่วมงานชุมนุมระดับโลก เป็นการใช้ชีวิตตามวิถีชุมชนเยี่ยงศิษย์พระคริสต์ ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดีด้วยการเจริญชีวิตด้วยความรัก ความเอื้ออาทร เรียนรู้จากกันและกันอันจะนำไปสู่ความเข้าใจ มิตรภาพ และสันติภาพ

หัวข้อ หรือ theme ของงานชุมนุมครั้งนี้คืออะไร

Theme หรือหัวข้อการชุมนุมได้แก่ Empowering the Will: the Light, the Truth, the Way หรือพอจะถอดความออกมาเป็นภาษาไทยได้ว่า พลังศรัทธา นำพาชีวิตสู่แสงสว่าง นั่นหมายถึงว่า ในงานชุมนุมครั้งนี้ จะมีการให้อำนาจแก่ลูกเสือ/เนตรนารีและ

ผู้เข้าร่วมการประชุมใช้พลังศรัทธา มิตรภาพ และความเชื่อ เพื่อค้นหาหนทาง ความจริง และชีวิต โดยมีเป้าหมายให้พวกเขาในที่สุดเป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัย มีความรัก ความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น เป็นการค้นพบว่า พลังศรัทธาจะนำพาพวกเขาสู่แสงสว่างในที่สุด

งานนี้มีใครบ้างที่เป็นผู้นำและรับผิดชอบ

งานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1 นี้ เป็นงานขององค์กรลูกเสือคาทอลิกสากล (International Catholic Conference of Scouting – ICCS) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงโรม งานนี้จึงมีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า 1st ICCS Jamboree งานนี้ยังมีเลขาธิการผู้รับผิดชอบระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ **Mr. Anthony Thng** ประจำอยู่ที่สิงคโปร์ โดยเดินทางมาประเทศไทยเพื่อติดตามความคืบหน้าของการจัดงานเป็นระยะ ในบางครั้งมีผู้แทนของประเทศในเอเชียแปซิฟิกระดับผู้บริหารลูกเสือคาทอลิกได้ร่วมเดินทางมาด้วย ประเทศเหล่านี้

เตรียมที่จะนำลูกเสือจำนวนมากมาร่วมงานชุมนุม

ในส่วนของประเทศไทย สมาคมสโมสรลูกเสือรัตนโกสินทร์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ในนามของสภาการศึกษาคาทอลิกฯ ปัจจุบันนายกสมาคมสโมสรลูกเสือรัตนโกสินทร์ ได้แก่ **คุณพ่อ ลือชัย จันทรไพบี** แห่งสังฆมณฑลจันทบุรี คุณพ่อลือชัย ได้มอบหมายให้ **คุณพ่อวิวัฒน์ แพร่ศิริ** เจ้าอาวาสวัด

นักบุญยอแซฟ ตรอกจันทน์ กรุงเทพฯ และอธิคณายกสมาคมสโมสรถูกเสือรัตนโกสินทร์ เป็นผู้บังคับการค่ายงานชุมนุมลูกเสือในครั้งนี้ โดยมีทีมงานประกอบด้วยพระสงฆ์ นักบวช และคุณครูผู้เป็นผู้กำกับรับผิดชอบงานลูกเสือของโรงเรียนต่างๆ อีกหลายท่านได้ร่วมกันเตรียมงานเรื่อยมาตั้งแต่เมื่อปีที่แล้ว

คุณพ่อวิวัฒน์ แพร่สิริ คร่ำหวอดอยู่ในวงการลูกเสือทั้งในประเทศไทยและลูกเสือโลกมานานกว่า 20 ปี ปัจจุบัน คุณพ่อยังดำรงตำแหน่งเป็นจิตตาสภบาลของลูกเสือคาทอลิกสำหรับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอีกด้วย

คุณพ่อวิวัฒน์ กล่าวเน้นว่า งานชุมนุมครั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ลูกเสือและเยาวชนของโลกได้เข้าร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดีของพระศาสนจักร โดยการสร้างสรรค์หาให้เข้มแข็งในหมู่คณะที่ร่วมความเชื่อในพระเจ้า และคุณค่าสอนของพระองค์ด้วยกัน

คุณพ่อวิวัฒน์ยังกล่าวด้วยว่า เราต้องการให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมมีความสุขสนุกสนานในกิจกรรมต่างๆ และให้งานชุมนุมครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นของความเชื่อ ความศรัทธา อันเป็นพลังในการเจริญชีวิตที่ดีงาม รู้จักรักและรับใช้ รู้จักแก้ไขความขัดแย้งด้วยสันติวิธี และสามารถอยู่ร่วมกันได้ถึงแม้จะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความเชื่อ

งานรับผิดชอบหลักของไทยในงานชุมนุมครั้งนี้ ได้แก่การจัดเตรียมค่ายลูกเสือให้พร้อมสมบูรณ์ตามเกณฑ์ของลูกเสือสากล การสร้างบรรยากาศของการชุมนุมที่เน้นมิติศาสนาและความเชื่อการอำนวยความสะดวกทุกรูปแบบตั้งแต่เดินทางมาถึงสนามบินสุวรรณภูมิ จนกระทั่งเดินทางออกจากประเทศไทย การจัดพิธีการต่างๆ ทั้งพิธีเปิดและพิธีปิด การจัด

พิธีกรรม รวมทั้งรายการพิเศษได้แก่งานส่งท้ายปีเก่า/ต้อนรับปีใหม่ในคืนวันที่ 31 ธันวาคม นอกนั้นยังเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในแต่ละวัน การจัดอาสาสมัคร เพื่อช่วยงานต่างๆ การประสานงานในทุกระดับ การปฐมพยาบาล การรักษาความปลอดภัย การท่องเที่ยว และที่สำคัญได้แก่การจัดอาหารและเครื่องดื่มตลอดการชุมนุม

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานชุมนุมครั้งนี้ได้ที่ www.jamboreethailand.com หรืออีเมลสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ info@jamboreethailand.com

นอกเหนือจากวงการคาทอลิกด้วยกันแล้ว มีหน่วยงานใดของไทยบ้างที่ให้การสนับสนุนงานนี้ สำนักงานลูกเสือแห่งชาติถือว่างานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลกครั้งนี้เป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งสำหรับประเทศไทย และนับเป็นส่วนหนึ่งของการฉลองครบรอบ 100 ปีของการลูกเสือไทยด้วย จึงให้การสนับสนุนในทุกรูปแบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสถานที่คือ ค่ายลูกเสือวชิราวุธ ศรีราชา

ในภาครัฐส่วนอื่น สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ทั้งด้านงบประมาณ และการแจ้งหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อให้ความช่วยเหลือทั้งในประเทศและต่างประเทศ นายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษเพราะการที่ชาวต่างชาติจำนวนมากมาร่วมงานชุมนุมครั้งนี้ เป็นการแสดงออกถึงความเชื่อมั่นต่อประเทศไทยทั้งในด้านความปลอดภัย และศักยภาพในการจัดงานให้ประสบความสำเร็จ

เมื่อเข้าไปในค่ายลูกเสือวชิราวุธ ศรีราชา ระหว่างงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก (26 ธันวาคม 2010 – 2 มกราคม 2011) จะพบเห็นอะไรบ้าง

สิ่งแรกที่จะพบเห็นคือ ลูกเสือจำนวนมากจากทั่วโลกกำลังเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในรูปแบบลูกเสือหลากสี โดยมีจิตตารมณ์ของความเป็นลูกเสือเหมือนกันหมด ประการต่อมาที่จะได้พบเห็น คือการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่บ้าน หรือ village ซึ่งมีอยู่ 4 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านซึ่งเปรียบเสมือนเมืองย่อยๆ ยังแบ่งออกเป็นค่ายย่อย หรือ sub-camp (จำนวนค่ายย่อย

มีมากหรือน้อยขึ้นกับจำนวนผู้ร่วมงานชุมนุม) แต่ละค่ายย่อยแบ่งออกเป็น 9 กอง แต่ละกองแบ่งออกเป็น 5 หมู่ ในแต่ละหมู่จะมีผู้ใหญ่ 1 คน ทำหน้าที่ดูแลลูกเสือในความรับผิดชอบของตนจำนวน 9 คน

อยากให้สังเกตด้วยว่า ชื่อหมู่บ้านก็ดี ชื่อของค่ายย่อยก็ดี ล้วนแต่เป็นชื่อที่นำมาจากพระคัมภีร์ทั้งสิ้น ได้แก่ หมู่บ้านเยรูซาเล็ม หมู่บ้านกาลิลี หมู่บ้านนาซาเร็ธ และหมู่บ้านไซออน ชื่อค่ายย่อยก็เช่นกัน ขอยกตัวอย่างบางชื่อดังนี้ ค่ายเอเฟซัส อันทิโอค มาซิโดเนีย โครินธ์ ฟิลิปปี โคโลสี เอเธนส์ และโรม เป็นต้น

ยังมีอะไรอีกบ้างที่ต้องการจะสื่อถึงผู้อ่าน “อุดมสานต์” สำหรับงานนี้

งานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลกครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกของโลกเป็นงานใหญ่มากสำหรับพระศาสนจักรในประเทศไทย จึงหวังในความเมตตา ความช่วยเหลือและสนับสนุนจากทุกท่าน ทุกวัด ทุกโรงเรียน ทุกหน่วยงาน ทุกคณะนักบวช และทุกสังฆมณฑล

เป็นธรรมดาที่งานยิ่งใหญ่โตเท่าใด โอกาสผิดพลาดก็มีมากขึ้นเท่านั้น จึงวิงวอนขอทุกท่านได้โปรดสวดภาวนาอย่างมิหยุดหย่อนต่อพระเจ้า ขอฝากการจัดงานชุมนุมครั้งนี้ให้อยู่ในพระพรของพระองค์ ขอแม่พระและนักบุญยอห์น องค์อุปถัมภ์ของลูกเสือ โปรดช่วยวิงวอนเพื่อเราด้วย ขอให้งานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1 ปลายปีนี้เป็นงานที่เพิ่มพระสิริมงคลของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นด้วยเทอญ ✠

บรมเดช ที่ข้าพเจ้ารู้จัก ตั้งพี่ชาย ที่พี่ และแรงบันดาลใจ ผู้เปิดตา เปิดใจ สู่คนยากไร้

โอกาสที่ปีนี้ โรงเรียนอัสสัมชัญ ฉลองครบ 125 ปี ทำให้เกิดความรู้สึกและสำนึกถึงพระคุณของโรงเรียน ครูอาจารย์มากขึ้น และประสบการณ์ช่วงหนึ่งที่มีผลต่อความคิด และชีวิตจนทุกวันนี้ การได้รู้จักภราดาวิจารณ์ ทรงเลียงชัย และการออกค่าย ซึ่งยังฝังแน่นอยู่ในตัวพวกเพื่อนๆ ที่ได้รับในครั้งนั้น

ความทรงจำของนักเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ที่ใช้ชีวิตเรียนหนังสือ เล่น ทำกิจกรรมต่างๆ นานามากกว่า 10 ปี ภายในรั้วของโรงเรียน มีภราดาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสายตาของข้าพเจ้าอยู่ 3 ท่านด้วยกัน สองท่านกลับไปหาพระเจ้าแล้ว ส่วนอีกท่านหนึ่งยังมีชีวิตอยู่ ถ้าจะเรียงตามลำดับทางกาลเวลา ภราดาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโรงเรียนอัสสัมชัญนั้น ได้แก่ ภราดา ฟ. อีแลร์ และภราดา วิริยะ ฉันทวโรดม หรือที่เรานักเรียนอัสสัมชัญรู้จักท่านในนาม ภราดาหลุยส์ ขาเนล และ ภราดาวิจารณ์ ทรงเลียงชัย

ในที่นี้ ขอกล่าวถึง ภราดาวิจารณ์ ทรงเลียงชัย ซึ่งได้มรณะเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ครบ 9 ปีในปีนี้

ความทรงจำของข้าพเจ้าที่มีต่อภราดาวิจารณ์ ทรงเลียงชัย มีอยู่ 2 ช่วงด้วยกัน ช่วงแรกคือ ช่วงที่ข้าพเจ้าได้เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ช่วงที่สองคือ ช่วงที่ข้าพเจ้าเข้าสู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้น ม.ศ.4 สายศิลป์ฝรั่งเศส

ในช่วงประถมศึกษาตอนปลาย บราเดอร์วิจารณ์เข้ามาทำงานรับใช้พระเจ้าในฐานะภราดาธรรมคาที่มีหน้าที่สอนหนังสือแก่เด็กๆ อัสสัมชัญ มิได้มีหน้าที่ทางด้านบริหารจัดการแต่อย่างใด เท่าที่จำได้ ภราดาวิจารณ์ตัวสูงๆ ขาวๆ ชอบเล่นวอลเลย์บอล และพยายามสร้างทีมวอลเลย์บอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรักขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นหลักเป็นฐาน โดยมีศิษย์เอกของท่านที่ช่วยสร้างทีมคือ คุณพรชัย สกุลลีลาธิ์ ซึ่งต่อมาได้มาทำงานเป็นมาสเตอร์ที่อัสสัมชัญอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง นอกจากกิจกรรมด้านกีฬาแล้ว ข้าพเจ้าจำได้ว่า ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าขึ้นไปสวดภาวนาโดยลำพังที่วัดน้อยของโรงเรียน ข้าพเจ้าจะพบภราดาอยู่ที่นั่นเสมอ เท่าที่ทราบ ภราดาเป็นคนที่รักและศรัทธาในพระแม่มาเรียมากที่สุดคนหนึ่ง

ในห้วงเวลานั้นสำหรับข้าพเจ้าแล้ว ทราบแต่เพียงว่า ภราดาเป็นนักบวชที่ดี เก่งวอลเลย์บอล เก่งภาษาอังกฤษมากๆ เสียดยที่ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษกับท่าน เพราะเป็นนักเรียนฝรั่งเศส (ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1) และได้เรียนภาษาอังกฤษกับครูและภราดาท่านอื่นแทน แต่โดยรวมแล้ว ความประทับใจที่มีต่อบราเดอร์วิจารณ์ในช่วงต้นนี้ยังน้อยนิดมากเมื่อเทียบกับในช่วงที่สอง

ภายหลังจากที่ภราดาหลุยส์ ชาแนล อลาจากตำแหน่งอธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ในปี พ.ศ. 2515 ภราดาวิจารณ์ ทรงเลียงชัย คือ อธิการท่านต่อมาที่เข้ารับหน้าที่อันหนักหนาสาหัสนี้แทน เป็นช่วงที่ข้าพเจ้าเข้าสู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพอดี ระบบการศึกษาของประเทศไทยในยุคนั้นไม่เหมือนกับยุคปัจจุบันนี้ กล่าวคือ เป็นระบบ 7-3-2 หมายความว่า ระยะเวลาการศึกษาเริ่มจากระดับประถมศึกษา 7 ปี ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี ตามลำดับ รวมความแล้ว เด็กทุกคนนับตั้งแต่อายุ 7 ปี เมื่อเข้าสู่การศึกษาภาคบังคับจะต้องใช้ชีวิตในระบบโรงเรียน 12 ปี โดยประมาณ แม้จะบังคับเพียงแค่ประถมศึกษา 4 ก็ตามในยุคนั้น

ที่กล่าวว่า ภาระอันหนักหนาสาหัสในฐานะอธิการของโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรักนั้น ก็เพราะเป็นปีที่เกิดเหตุการณ์สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ไทยยุคใหม่ เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่งมวลชนอันไพศาลนับล้านๆ คนลุกฮือขึ้นขับไล่เผด็จการ เกิดความวุ่นวายปั่นป่วนไปทั่วทั้งแผ่นดินไทยของเรา เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อทุกองค์กร ทุกโรงเรียน ทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรักก็มีโช้ยอกวैन

ทั้งนี้เพราะในช่วงแรกที่มีการชุมนุมของนิสิตนักศึกษาที่ลานโพธิ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้น มีนักเรียนอัสสัมชัญในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนหนึ่งต้องการพาพวกนักเรียนอัสสัมชัญเข้าไปร่วมชุมนุมด้วย ขณะที่นักเรียนอีกหลายกลุ่มก็ไม่อยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวด้วย ภาระหนักจึงตกอยู่ที่ภราดาวิจารณ์ ผู้เปรียบเสมือนหนังหน้าไฟที่ต้องคอยบริหารจัดการเพื่อให้ข้อขัดแย้งทุกอย่างคลี่คลายไปในทางที่ดี

สำหรับข้าพเจ้า การที่ภราดาวิจารณ์ ทรงเลียงชัย มาเป็นอธิการอัสสัมชัญ บางรักในปี พ.ศ. 2516 นี้ ถือเป็นการจัดการของพระเจ้าที่เยี่ยมยอด ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติ ภราดาเป็นคนหัวใหม่ พร้อมที่จะน้อมรับความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ไม่ติดยึดกับขนบประเพณีเก่าแก่ ข้าพเจ้าคิดว่า สาเหตุหนึ่งที่ท่านเป็นคนที่ถูกเลือกมาอย่างเหมาะสมในห้วงเวลานั้นก็เพราะว่า ในช่วงก่อนที่จะเป็นภราดานั้น คณะเซนต์คาเบรียลได้ส่งท่านไปศึกษาที่ต่างประเทศทั้งประเทศอินเดีย และในช่วงหลังๆ ท่านได้ศึกษาด้านปรัชญาที่สถาบันที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของโลกในด้านปรัชญาที่ University of Louvain ประเทศเบลเยียม การได้ไปพบเห็นวัฒนธรรม วิถีชีวิต วิถีคิดที่แตกต่างจากสังคมไทยโดยสิ้นเชิง ส่งผลให้ภราดามีหัวใจที่เปิดกว้าง ยอมรับความแตกต่างในทุกมิติชีวิตได้ ความแตกต่างทางความคิดของผู้คนในสังคม หากไร้ความชั่วร้ายที่ต้องฟาดฟันให้ล้มประดาตายไปไม่ ตรงกันข้าม ยิ่งแตกต่างกันมาก ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าด้านการศึกษาที่พัฒนาไปไกลแล้ว ยิ่งสะท้อนให้เห็นคุณค่าทางวัฒนธรรม (Cultural Tolerance) ที่อารยชนพึงมี

นอกจากการเป็นคนหัวสมัยใหม่ พวกเรายังจำได้ว่า หนังสือที่ท่านชอบอ่านมากที่สุดในช่วงปี ค.ศ. 2516 - 2518 ได้แก่ หนังสือของเดล คาร์เนกี วิธีชนะมิตรและจูงใจคน พวกเรานักเรียนอัสสัมชัญมัธยมศึกษาตอนปลายชอบล้อเลียนท่านเสมอ เพราะหนังสือของคาร์เนกีจะสอนให้คนเรารู้จักประนีประนอม รู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว ยืดหยุ่นกับคนอื่นที่มีทัศนคติและพฤติกรรมที่ไม่เหมือนกับเรา

ขณะที่หนังสือที่ป๊อปิวลาร์ (popular) สุดขีดในยุคนั้นที่เรียกกันว่า ยุคประชาธิปไตยแบ่งบานมักจะเป็นหนังสือเกี่ยวกับลัทธิมาร์กซ์ หนังสือที่มีแนวคิดสังคมนิยม วัตถุนิยมวิภาษ ทั้งนี้เพราะเป็นช่วงที่ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอุษาคเนย์ (South East Asian Countries) ได้เปลี่ยนแปลงระบบการปกครองจากระบบดั้งเดิมมาสู่ระบบสังคมนิยม อาทิ ประเทศลาว เวียดนาม เขมร ฯลฯ จนเกิดกระแสความวิตกกังวลอย่างหนักในหมู่ผู้บริหารประเทศว่า ประเทศไทยจะกลายเป็นโดมิโนตัวต่อไป

ความประทับใจอย่างที่สุดที่ข้าพเจ้ามีต่อภราดาวิจารณ์ ทรงเสียงชัย อยู่ตรงที่ว่า ท่านให้ความสำคัญกับกิจกรรมค่ายอัสสัมชัญอาสาพัฒนา โดยพานักเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ไปออกค่ายเพื่อช่วยเหลือคนไทยที่อยู่ห่างไกลความเจริญทางวัตถุในกรุงเทพฯ จำได้ว่า ในยุคแรกที่ท่านเข้ามาเป็นภราดาที่ทำงานให้กับโรงเรียน ท่านเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งกลุ่มอัสสัมชัญอาสาพัฒนาร่วมกับนักเรียนอัสสัมชัญในยุคนั้น อาทิ พี่กนก วงศ์ตระหง่าน ออกไปปรับปรุงบ้านเรือนของภารโรงของโรงเรียนอัสสัมชัญ ในช่วงแรกๆ นักเรียนยังมิได้ออกไปชนบทอันห่างไกล ขณะที่ช่วงหลังๆ

(ในยุคที่ท่านกลับมาเป็นอธิการนั้น) กลุ่มอัสสัมชัญอาสาพัฒนาเริ่มก้าวออกไปทำงานต่างจังหวัดอันไกลปืนเที่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดต่างๆ ในภาคอีสานของประเทศไทยที่มีภาพรวมตามบทกวีอีสานของนายผีว่า ในฟ้าบ่มีน้ำ ในดินขำมีแต่ทราย น้ำตาที่ตกทราย คือเลือดหลังลงโลมดิน สองมือเขามีแสง เสียงเขาแย้มมีคนยิน สงสารอีสานสิ้น จะทรุดสู้อยู่สองแขน

ในยุคที่ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มนั้น มีเพียงประธานค่ายอาสาฯ เลขาค่ายอาสาฯ และภราดาวิจารณ์เท่านั้นที่ร่วมกันผลักดันโครงการสร้างโรงเรียนปรับปรุงโรงเรียนที่ด้อยพัฒนาในชนบทอันแร้นแค้นของประเทศไทย โดยที่ภราดาวิจารณ์ หรือที่ท่านใช้นามปากกาว่า “บี วี” จะปล่อยให้เด็กๆ ปากไม่สิ้น กลืนน้ำนมอย่างพวกเราบริหารจัดการโครงการต่างๆ เอง แต่หากมีสิ่งใดที่เหลือบ่ากว่าแรง ท่านจะเข้ามาหนุนช่วยพวกเราอย่างเต็มที่ ในแง่นี้ถือว่า ภราดาช่วยให้เราเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างรวดเร็ว (Maturity) อาจกล่าวได้ว่า คุณภาพการทำงานค่ายอาสาพัฒนาของโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ในยุคที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิการเทียบได้กับค่ายอาสาพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ได้เลยเช่น ค่ายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ค่ายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฯลฯ เป็นต้น การไปค่ายอาสาฯ ช่วยกระตุ้นจิตสำนึกของการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม (Social

Conscience) ให้กับมวลชาวย่านนักเรียนอัสสัมชัญในยุคนั้นอย่างลึกซึ้งมาก ช่วยให้เราตระหนักว่า ประเทศไทยมิใช่กรุงเทพมหานคร แต่ยังมีโรงเรียนอีกมากมาย มหาศาลที่ไม่ได้มีตึกเรียนดีๆ ห้องเรียนดีๆ ห้องแล็บดีๆ ครูบาอาจารย์ดีๆ เฉกเช่นกับโรงเรียนอัสสัมชัญ

จำได้ว่า ค่ายแรกที่ข้าพเจ้าไปร่วมงานด้วย เป็นค่ายม่วงเฒ่า จังหวัดอุดรธานี โดยศาสตราจารย์สัตวแพทย์ ดร.มงคล เตชะกำพุ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งคณบดี คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นประธานค่ายอาสา วันแรกที่ข้าพเจ้าต้องลงไปอาบน้ำในหนองน้ำเพียงแห่งเดียวของหมู่บ้าน ข้าพเจ้า ถึงกับเกิดอาการช็อกทางวัฒนธรรม ทั้งนี้เพราะนอกจากน้ำในหนองน้ำนั้นกลิ่น ราวกับโอวัลตินแล้ว ยังมีฝูงวัวควายของชาวบ้านมาอาบน้ำที่หนองน้ำนั้นด้วย เช่นเดียวกับพวกเรา ขณะที่ในกรุงเทพฯ เราเลือกอาบน้ำได้ทั้งน้ำอุ่นและน้ำเย็น แต่ ณ บ้านม่วงเฒ่า จังหวัดอุดรธานีในปี พ.ศ. 2516 ไม่มีทางเลือกให้กับเด็กๆ ผู้ใหญ่ หรือแม้กระทั่งสัตว์เลย

ค่ายที่สองที่ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมทำงานในฐานะสมาชิกค่ายคนหนึ่ง เป็น ค่ายที่จังหวัดสุรินทร์โดยมี นายทวี ลิธนาโชค นักเรียนอัสสัมชัญรุ่นน้องเป็น ประธานค่าย แต่ก่อนจะมีค่ายนี้ ก็ได้มีการจัดค่ายฝึกกำลังคนขึ้นที่จังหวัด จันทบุรีในช่วงระหว่างปี โดยมีวิทยากรดังนี้ ในยุคหลัง 14 ตุลาเป็นแขกรับเชิญ อาทิ คุณอนุช อภาภิรม คุณวิศิษฐ์ วัชวิญญู ฯลฯ เป็นต้น สิ่งสำคัญที่สุด สำหรับทุกค่ายของนักเรียนอัสสัมชัญในยุคนั้นก็คือ การเข้ามาร่วมใช้ชีวิต ร่วมทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำของภราดาวิจารณ์ กับสมาชิกค่ายโดยไม่ถือเนื้อถือตัว ไม่เจ้ายศเจื้อยอย่างว่า ท่านเป็นถึงอธิการของโรงเรียน แต่ท่านก็ลงมาทำงาน คลุกคลีสนิทกับพวกเราจนชาวย้ายทุกคนรู้สึกถึงในหัวใจว่า ท่านคือพี่ชาย ร่วมอุดมการณ์คนหนึ่งของเรา ท่านรับฟังความคิดเห็นของชาวย้ายทุกคน ไม่เคยผูกขาดความถูกต้องทางความคิดไว้แต่เพียงผู้เดียว

โดยส่วนตัวแล้ว มีเหตุการณ์สำคัญเหตุการณ์หนึ่งที่ประทับใจข้าพเจ้า ไม่รู้ลืมจนถึงวันนี้ กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2517 มีสุนัขนจรจัดพลัดหลงเข้ามาใน โรงเรียนอัสสัมชัญหลายตัว ซึ่งก็ได้ทำความเดือดร้อนแก่ใครเพราะมิได้วิ่งไปไล่กัดนักเรียน ครู ภราดา หรือนุเคราะห์ของโรงเรียน แต่ด้วยความกตัญญูของ ภราดาใหม่คนหนึ่ง ที่ถูกส่งมาทำงานสอนภาษาอังกฤษให้กับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ปรากฏว่า สุนัขจรจัดหลายตัวนั้นถูกจับมัดติดกับเก้าอี้ และถูกฆ่าตาย เฉพาะบุญ มีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายคนหนึ่งแอบเห็นเข้าพอดีในวันอาทิตย์ วันรุ่งขึ้นข่าวนี้แพร่กระจายไปทั่วนักเรียน ม.ศ.5 ของโรงเรียน ข้าพเจ้าในฐานะ ผู้นำทางความคิดคนหนึ่งของนักเรียนในยุคนั้น ได้ปลุกระดมนักเรียนมัธยมปลาย ทั้งหมดให้ลุกขึ้นมาต่อต้านพฤติกรรมที่ไม่ควรเกิดขึ้นกับผู้ที่ได้ชื่อว่า ภราดา

หรือนักบวช มีการออกหนังสือประจำบ้าน ที่พวกเราเด็ก ม.ปลายร่วมแรงร่วมใจ ทำกันขึ้นมา (คล้ายกับหนังสือคึกของนักเรียนสวนกุหลาบในยุคนั้น)

ผลสุดท้ายก็คือ ข้าพเจ้าถูกเรียกตัวไปพบภราดาวิจารณ์ ซึ่งในสถานการณ์ กับชั้นเช่นนั้น ด้วยอำนาจของภราดาที่มีอยู่ ท่านสามารถไล่ข้าพเจ้าออกจาก โรงเรียนเลยก็ได้ ด้วยโทษฐานที่ไปกล่าวโทษ หมิ่นประมาทคนที่ได้ชื่อว่า นักบวช แต่ด้วยเมตตาธรรมอันเปี่ยมล้นที่มีอยู่ในใจ ท่านเพียงแต่ดักเตือนให้ ข้าพเจ้าในฐานะนักเรียนหัวรุนแรงคนหนึ่งในยุคนี้แหละ ลงบ้างกับความ คิด คำพูดที่เร่าร้อน รุนแรงเปี่ยมด้วยอุดมคติอันแรงกล้าที่หวังจะเห็นสังคมที่ยุติธรรม บังเกิดขึ้นในโลก

ทุกครั้งในชีวิตที่คิดถึงสถานการณ์หน้าส่วหน้าขวานในวันที่ถูกเรียกตัวไป พบภราดาผ่านอินเตอร์คอมของโรงเรียน ข้าพเจ้าอดน้ำตาไหลพรากออกมาไม่ได้ ด้วยซาบซึ้งในคุณธรรมว่าด้วยการให้อภัยของท่าน

กล่าวอย่างถึงที่สุดแล้ว สำหรับข้าพเจ้า ภราดาวิจารณ์ ทรงเลี้ยงชีพ คือผู้ที่ พระผู้เป็นเจ้าส่งลงมา ทำหน้าที่รับใช้ ให้เป็นคนเสียสละเพื่อผู้เสียเปรียบในสังคม ให้รู้จักมองเห็นปัญหาและความทุกข์ยากของคนอื่นๆ ในสังคมไทยที่ถูกทอดทิ้ง จากความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุในเมืองหลวง ให้มีจิตใจเข้าไปช่วยเหลือ แบ่งเบา บรรเทาความทุกข์ยากของชาวบ้าน ณ ดินแดนอีสานอันไกลโพ้น คำพูดหนึ่งของ ภราดาที่ยังก้องอยู่ในมโนสำนึกของข้าพเจ้าตราตรึงทุกวันนี้ก็คือ “ความรักเกิดจาก ความเสียสละ ความสุขเกิดจากความเสียสละ จงเสียสละเถิด แล้วทุกคนจะได้รับ ทั้งความสุขและความรัก”

หลังจากที่ข้าพเจ้าจบการศึกษาจากโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก และไปศึกษา ต่อชั้นอุดมศึกษาที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้าพเจ้ายังรู้สึก ผูกพันกับภราดาวิจารณ์ ราวกับเป็นพี่ชายทางจิตวิญญาณคนหนึ่ง เมื่อใดที่ทราบ ว่าท่านไม่สบาย นอนป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล ข้าพเจ้าก็จะหาเวลาไปเยี่ยมเยียนเสมอ แม้มิได้เป็นพี่น้องทางสายโลหิตที่คลานตามกันมา แต่ยามที่ข้าพเจ้ามีปัญหา กับ บ้านเมืองในยุคหนึ่งที่เป็นยุคเผด็จการครองเมือง เป็นยุคหลัง 6 ตุลา 2519 ที่นิสิต นักศึกษา คณาจารย์มหาวิทยาลัยหนีภัยจากบ้านเมืองเข้าไปพร้อมกับ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ภราดาก็คอยให้ข้อคิดที่ปลอดประโลม ให้ กำลังใจให้ข้าพเจ้ามีพลังที่จะต่อสู้กับชีวิตบนพื้นโลกนี้ต่อไปด้วยการช่วยเหลือ ผู้อื่นที่ลำบากกว่าเราอย่างไม่ย่อท้อ

ในปีสุดท้ายที่ท่านมีชีวิตอยู่ก่อนจะกลับไปหาพระผู้เป็นเจ้าด้วยอุบัติเหตุ ทางรถยนต์เพียงไม่กี่เดือน ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ไปอ่านบทกวีถวายพระคุณ ครูบาอาจารย์ ณ โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก บรรยากาสนในเช้าวันนั้นอบอวลไป ด้วยความรัก ความเข้าใจ มิตรภาพ การให้อภัยของศิษย์เก่าหลากหลายรุ่นกับ

ภราดาหลากหลายรุ่นเช่นกัน ภราดาวิจารณ์ และภราดาหลุยส์ ท่านก็มาร่วมให้เกียรติให้ลูกศิษย์ลูกหาอัสสัมชนิกทั้งมวลได้กราบอวยพร รดน้ำคำหัวผู้ใหญ่ผู้มีพระคุณเหล่านั้น

ข้าพเจ้าจำได้ว่า ในชีวิตข้าพเจ้าไม่เคยกราบภราดาวิจารณ์ ทรงเลี้ยงชีพที่ดักของท่านเลย วันสงกรานต์ปี 2544 วันนั้นคือวันแรกที่ข้าพเจ้าได้ก้มลงกราบที่ดักของท่าน นี่ก็มาถึงแล้ว ครั้งแรกที่ได้กราบท่านคือครั้งสุดท้ายในชีวิตที่ข้าพเจ้าจะไม่ได้ทำเช่นนั้นอีก เพราะในอีกไม่กี่เดือนต่อมา ในวันที่ 16 ตุลาคม 2544 ท่านขับรถออกจากโรงเรียนอัสสัมชัญเทคนิคนครพนมซึ่งเป็นโรงเรียนที่ท่านได้ริเริ่มบุกเบิกสร้างสรรค์ไว้เป็นคนแรกของคณะเซนต์คาเบรียล หลังจากแวะเยี่ยมอารามรักกางเขนที่ทำแร่ จังหวัดสกลนคร และขณะเดินทางกลับเมื่อถึงจังหวัดอุดรธานี รถของท่านได้ประสานงากับรถบรรทุกผู้โดยสาร ทำให้ท่านเสียชีวิตทันที

พิธีศพของท่านถูกจัดขึ้นที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา เป็นพิธีศพที่ผู้คนทั่วทั้งแผ่นดินที่รักและอาลัยท่านได้ไปร่วมอย่างมากมายมหาศาลนับหมื่นนับแสนคนแน่นอน นักเรียนอัสสัมชัญอาสาพัฒนารุ่นเดียวกับข้าพเจ้าและรุ่นหลัง ไม่ว่าจะเป็น 88 นัสเซอร์ ปราโมทย์ จอบใหญ่ จอบน้อย ฯลฯ คือนักเรียนกลุ่มแรกที่เดินทาง

ไปรับร่างของภราดาที่รักยิ่งของพวกเราจากจุดที่เกิดอุบัติเหตุเพื่อนำมาไว้ที่
สุสานของภราดาคณะเซนต์คาเบรียล ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา วันนั้นเป็น
วันที่ข้าพเจ้าทอดคอร้องไห้อย่างไม่อายใครกับเพื่อนรักคนหนึ่งทำงานอยู่ใน
ธรรมศาสตร์ด้วยกันมานับ 20 ปี คือ ร.ศ.ธเนศ วงศ์ยานนาวา ข้าพเจ้าเสียใจ
อย่างที่สุดกับการจากไปสู่สรวงสวรรค์ก่อนวัยอันควรของภราดาวิจารณ์ ทรงเลี้ยงชีพ
ที่ยังสามารถทำงานรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ได้อีกนับทศวรรษ

ข้าพเจ้าประทับใจไม่รู้ลืมกับคำพูดของภราดาศักดา กิจเจริญ ในฐานะ
อธิการเจ้าคณะเซนต์คาเบรียลแขวงประเทศไทย ที่แสดงปาฐกถาในมิสซาอุทิศให้
แก่ภราดาวิจารณ์ ทรงเลี้ยงชีพ ว่า “ท่านไม่เข้าใจพระผู้เป็นเจ้าเลยว่า ทำไมพระ
ผู้เป็นเจ้าปล่อยให้คนชั่วๆ เลวๆ มีชีวิตอยู่อย่างบรมสุขในโลกนี้ ขณะที่ลูกแกะที่
ซื่อสัตย์ แส่นดีของพระองค์ เยี่ยงภราดาวิจารณ์ ทรงเลี้ยงชีพ พระองค์กลับรีบ
กลับไปด้วยการตายที่ปัจจุบันทันด่วนที่ไม่ให้เวลาเตรียมกายเตรียมใจกับคนที่อยู่
ข้างหลังที่รักภราดาวิจารณ์ ทรงเลี้ยงชีพ ไม่ยุติธรรมอย่างยิ่งที่คนดีๆ แบบภราดา
วิจารณ์ จะต้องมาจบชีวิตลงแบบนี้” ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับทัศนะของอธิการเจ้าคณะ
เซนต์คาเบรียลฯ อย่างที่สุด (ภราดาศักดา กิจเจริญ มรณะวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ.
2553 อายุ 56 ปี...บ.ก.)

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เมื่อถึงเดือนตุลาคมของทุกปี ข้าพเจ้า
และพี่น้องผองเพื่อนชาวอัสสัมชัญอาสาพัฒนาหลากหลายรุ่นก็ได้จัดพิธีมิสซา
รำลึกถึงภราดาวิจารณ์ ทรงเลี้ยงชีพ และลูกศิษย์เอกของท่านที่จากโลกนี้หลังท่าน
เพียง 1 ปี คือ คุณชาญณรงค์ เมฆินทรงกุล ด้วยความเอื้อเฟื้อจากวัดคาทอลิก
ต่างๆ ทั้งวัดเซเวียร์ วัดราชินีแห่งสันติสุข ซอย 101 และวัดน้อยของโรงเรียน
อัสสัมชัญบางรักที่ท่านอธิการอาสนันท์ ปรีชาวุฒิ ได้อนุญาตให้พวกเราใช้สถานที่
ประกอบพิธีมิสซารำลึก ตลอดจนพระสงฆ์ที่มาช่วยในการถวายมิสซาโดยตลอด
ทุกครั้ง

นี่คงจะเป็นบทความแรกของข้าพเจ้าที่ถึงกับหลังน้ำตาสะอื้นไห้
ในยามที่เขียนถึงบางบทบางตอนของบทความรำลึกถึงภราดาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
คนหนึ่งในชีวิตของข้าพเจ้า บทความนี้คงไม่สมบูรณ์ ถ้ามิได้เอ่ยว่าภราดาวิจารณ์
ทรงเลี้ยงชีพ เป็นผู้ให้เกียรติกล่าวอวยพรในพิธีมงคลสมรสของข้าพเจ้ากับ
คุณมณฑิลา เศรษฐวงศ์

หน้าสี่ เซนต์หลุยส์

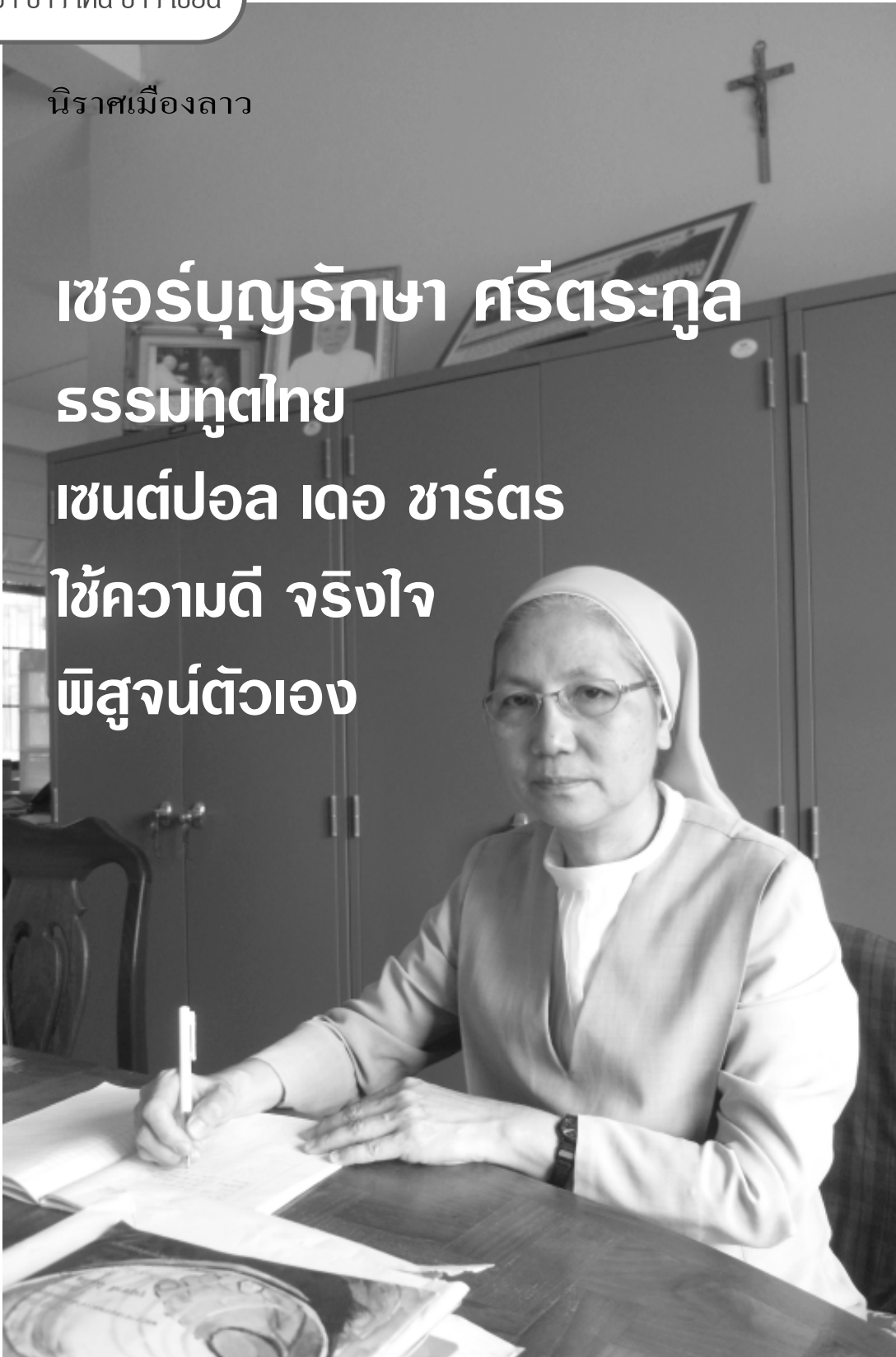
หน้าสี่ หนังสือ/โฆษณา จีดีเอ

■ โทนี่ ไทแลนด์

ป้าๆ มา ข้าฯ เห็น ข้าฯ เขียน

นิราศเมืองลาว

เซอร์บุญรักษา ศรีตระกูล
ธรรมทูตไทย
เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร
ใช้ความดี จริ่งใจ
พิสูจน์ตัวเอง

ครั้งนี้ขอนำท่านไปเยี่ยม “ธรรมทูตไทย” ฝ่ายผู้หญิงบ้าง ในเมื่อกว่าจะได้มีโอกาสมาเยี่ยมกันถึงเวียงจันทน์ ก็อยากให้ท่านผู้อ่านได้รับรู้และเป็นการกำลังใจให้จากไทยไปสู่ สปป.ลาวด้วย

“อยากไปบ้านสี่เกิดไหม?”

คำถามเหมือนคนรู้ใจ และคงมีความหมายว่า “ควรจะไป” อยู่ในตัวด้วย โขเฟอร์พิเศษ **คุณพ่อสมนึก สุทธิ** ได้ขับรถพาเราไปฝั่งลาว พร้อมทั้งเตรียมเอกสารต่างๆ ให้เรียบร้อยเพราะต้องมีหนังสือเดินทาง (Passport) เนื่องจากเอารถยนต์ไปด้วย ก็ต้องมีเอกสารของรถยนต์โดยเฉพาะด้วยซึ่งก็ต้องจ่ายค่านำรถเข้าไป

เหมือนมีความนัยของโขเฟอร์ ตามกำหนดเวลา เราไปบ้านซิสเตอร์ก่อน และไปตอนเวลาช่วงอาหารเช้าพอดี ทุกอย่างจึงได้รับความกรุณาจากซิสเตอร์ ส่วนพวกเราก็ไม่ผิดหวังเลย เมื่ออ้อมแล้วถึงได้คุยเรื่องงานกัน

เชอร์บุญรักษา ศรีตระกูล อดีตเคยเป็นเลขานุการแม่มีเรียน กิจเจริญ เมื่อแม่พ้นจากหน้าที่แล้ว ก็ได้ชวนกันไปเปลี่ยนบรรยากาศ ช่วยผู้ยากไร้ซึ่งยากไวกว่าคนบ้านเรามากนัก และทำตัวเหมือนกับคนหาหน้ไปจากประเทศไทยไปอยู่ที่เวียงจันทน์ถึง 13 ปีแล้ว

เชอร์บุญรักษา ได้เล่าถึงที่มาอยู่ถึงลาวให้เราฟังว่า เมื่อ ค.ศ. 1992 มหา-

ธิการิณีเจ้าคณะฯ แอนน์ มารีรี่ ได้เดินทางมาเยี่ยมบ้านของคณะฯ ที่หนองคายนี้ และขอข้ามโขงไปเบิ่งลาวบ้าง ตอนแรกก็ไม่ได้คิดอะไร แต่เมื่อได้ไปแล้ว ก็รู้สึกว่

“เพียงแค่ข้ามแม่น้ำโขงไป 15 นาที ทำไมถึงแตกต่างกันเหมือนพลิกฝ่ามือ ท่านก็ได้เปรยๆ ว่า ทางประเทศไทยน่าจะลองหาทางช่วยคนในประเทศลาวบ้าง”

หลังจากนั้น คุณพ่อบรรจง ไชยรา (ปัจจุบันพระคุณเจ้าบรรจง) ซึ่งทำงานอยู่บริเวณนี้ได้พาพวกเราไปดูหลายที่เหมือนกันและได้เห็นโรงเรียนหลายแห่งยากจนมาก และพื้นโรงเรียนยังเป็นดินอยู่เลยเราก็จำไม่ได้แล้วว่าไปที่ไหนบ้างเขาก็อยากให้เราทำแต่เราก็ขอให้มีวัดนะ แต่เขาไม่อนุญาต

ต่อมาแมร์มีเรียม กิจเจริญ ก็ได้พยายามติดต่อกับทางเจ้าหน้าที่ของลาว ถึงความเป็นไปได้ที่จะไปเปิดบ้านและทำงานช่วยเขา โดยเฉพาะเรื่องการศึกษาตามที่เรานัด เพราะอย่างอื่นเราก็ไม่ค่อยถนัด เรื่องก็ผ่านไปอยู่ระยะหนึ่ง จนกระทั่งใกล้เวลาที่แมร์มีเรียมจะครบเทอมพ้นจากหน้าที่จึงได้ติดตามเรื่องเรียนให้ทราบ

ค.ศ. 1997 จึงได้ทำสัญญาอนุมัติให้คณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร เข้าไปทำงานได้ และแมร์มีเรียม กิจเจริญ อติตมหาธิการิณี ซึ่งเพิ่งพ้นจากหน้าที่ได้ไปพร้อมกับเซอร์บุญรักษา อติตเลขานุการ ถือว่าเป็นธรรมทูตสองคนแรก

ทางรัฐบาลก็ให้เราช่วยเปิดโรงเรียนสอนอาชีพคนพิการ โดยที่เราต้องหาทุนเองทั้งหมด การก่อสร้างทั้งหลาย เงินเดือนครู อาหาร การกินอยู่ของนักเรียน ฯลฯ

และเรื่องอื่นๆ ด้านศาสนาไม่อนุญาตให้เราสอนศาสนาแม้แต่ฆราวาสก็ควรต้อง
สวมชุดธรรมดาแทน

เราก็อ่อยๆ เริ่มเปิด แรกๆ ก็ค่อนข้างลำบาก ต้องปรับตัวหลายอย่าง วิธีการทำงาน
การรู้จักคน และทีมงานครูที่สอน นักเรียนที่รับเข้ามาต้องจบชั้น ม.6 ทั้งชายและหญิง
ต้องใช้เวลาอยู่ระยะหนึ่ง ถึงจะเข้าที่เข้าทางและเข้าใจกันและร่วมมือกัน ซึ่งก็เป็น
เรื่องปกติธรรมดาสำหรับทุกที่โดยเฉพาะเมื่อเรามาต่างบ้านต่างเมืองอย่างนี้

ปัจจุบันมีแผนกคอมพิวเตอร์ แผนกอิเล็กทรอนิกส์ แผนกบริหารธุรกิจ แผนก
ช่างยนต์ แผนกช่างไฟ แผนกตัดเย็บ แผนกบริการ แผนกแกะสลักไม้ แผนกบัญชี
เคยเปิด แต่เวลานี้ได้ปิดไปแล้ว แต่ละแผนกมีได้ 68 คน และเต็มทุกแผนก แต่ละ
แผนกอาจจะใช้เวลาไม่เท่ากันเพราะนักเรียนแต่ละคนที่มาพื้นฐานการศึกษาก็แตกต่างกัน

“เรารับเฉพาะเด็กพิการ ทั้งชายและหญิง!”

เซอร์บุญรักษา ได้เล่าให้ฟังว่า เด็กส่วนใหญ่ที่พิการไม่ใช่แต่กำเนิด แต่เพราะ
เมื่อตอนเล็กๆ ไม่สบาย หอมหรือพยาบาลไม่ดียาผิด จึงทำให้พิการ ซึ่งบางกรณีเป็น
เพียงแค่ผู้ช่วยพยาบาลเท่านั้นที่รักษาและนวดยา

ในระหว่างที่เซอร์พาเราเดินชมบริเวณต่างๆ ไป เนื่องจากเป็นช่วงสงกรานต์
นักเรียนกลับบ้านกันเป็นส่วนใหญ่ เหลือเพียงแค่ 10 คน ไม่ได้กลับบ้านเนื่องจากบ้านไกล
จึงดูเงียบสงบ

ผมได้พบกับนักเรียนบางคนที่ไม่ได้กลับบ้าน นั่งรถเข็น ได้พูดคุยกัน คนหนึ่งอายุ 20 ปี อยู่จำปาสัก สาเหตุที่พิการเพราะตอนเล็กๆ ไม่สบาย และแม่พาไปหาหมอรักษา เขาโดนฉีดยาและก็เริ่มพิการตั้งแต่นั้นมา

อีกคนหนึ่ง นั่งรถเข็นเหมือนกัน มาอยู่ที่นี้ตอนแรกอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ ตอนนี้ก็พอจะเริ่มรู้บ้างเล็กน้อย

ด้านหลังอาคารสำหรับนักศึกษาพัก ดูสะอาด ระเบียบ มีมุมเล็กๆ มีกองไม้ และกันเป็นคอก แยกออกไปต่างหาก มีเพียงอิฐบล็อกเรียงขึ้นมา และขอบเหล็กเป็นที่วางกระทะ หม้อ ฯลฯ สำหรับทำอาหาร

“บริเวนนี้นี้เป็นครัวสำหรับนักเรียน ให้เขาทำอาหารกันเอง โดยเฉพาะวันหยุด คนที่ไม่ได้กลับบ้าน พวกเขาช่วยกันทำ สุนัขดี มีไข่มดแดง มีปลาเผา นี้อย่างแล้วแต่เขาจะทำกัน”

มองเห็นนักเรียนอีกคนหนึ่งเดินใช้ไม้เท้าค้ำยัน ค่อยๆ เดินไป ส่วนอีกคนหนึ่ง รูปร่างสูงใหญ่กว่าคนอื่นๆ แต่แขนด้วน

เราได้แต่พยักหน้าทักทายเขา ดูจากใบหน้าและสายตาที่สังเกตได้ว่า เขามีความสุข แม้ร่างกายจะพิการ

ในระหว่างที่ได้พูดคุยกัน เซอร์บุญรักษาเล่าถึงงานต่างๆ ที่ได้ทำ ผมสะดุดใจอยู่คำหนึ่งที่เซอร์ได้เล่าว่า ข้อตกลงที่รัฐบาลและคณะเซอร์เซนต์ปอลฯ

ทำกันสำหรับโรงเรียนนี้ว่า เราเป็นผู้ “ร่วมบริหาร” แต่ว่าในความเป็นจริง เราไม่สามารถทำอะไร เพราะทุกตำแหน่งเป็นของคนลาว เราเพียงแต่ร่วมประชุม และรายงานให้ทราบ

เวลากรรมการหรือเจ้าหน้าที่เขารายงานก็เรื่องหนึ่ง แต่เวลาเรารายงาน บางอย่างก็ไม่ตรงกัน เราได้รู้ได้เห็นปัญหา อุปสรรค ขอบกพร่องและความจริง มากกว่าเพราะเราอยู่กับเด็กตลอด มีอะไรเกิดขึ้นระหว่างที่เด็กอยู่กับเรา เราก็ต้องพูด ส่วนเจ้าหน้าที่อื่นๆ เมื่อถึงเวลาเขาก็กลับบ้านไป เขาก็ไม่มีโอกาสรู้ แต่เราอยู่กับเด็กตลอด และเราก็พยายามทำเพื่อความคิดของนักเรียน โรงเรียนอย่างชัดเจน ผ่านมาจนถึงวันนี้ เขาก็ได้เห็นความจริงใจ ความตั้งใจจริงของเรามากขึ้น

ต่อมาทางผู้บริหารก็ค่อยๆ ยอมรับฟังเรามากขึ้น และเปิดโอกาสให้เรา “บริหารร่วม” และมักจะพูดว่า “เชอร์ทำได้เลย เชอร์ทำได้เลย”

ตอนนี้เราได้ขอโต๊ะนั่งทำงานที่โรงเรียนสักที่หนึ่ง เขาก็อนุญาตให้

ตั้งแต่แรกเริ่มมา ไม่มีข้อมูลนิรโทษของเรา ไม่มีชื่อบุคคลที่ทำงาน ไม่มีรูปถ่าย แหมร์เลย ต่อมาก็ได้ขอห้องหนึ่งเป็นที่ทำงานของมูลนิธิฯ เชอร์ก็ขออนุญาตติดรูป พระ “เป็นรูปแม่พระ” ในห้อง เขาก็อนุญาต

เราทำงานต้องขึ้นอยู่กับกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ใหญ่ที่เราต้องขอ อนุญาตทุกอย่าง

วันเวลาผ่านไปมาถึง 13 ปี มีนักเรียนที่จบไปแล้วทุกแผนก เกือบ 600 คน ก่อนที่จะจบไปเชอร์ได้รับความกรุณาจากโรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ที่พญาขลบุรี ส่งคณะครูมาช่วยสอนหรือติวเข้มให้นักเรียนของเรา โดยเฉพาะแผนกคอมพิวเตอร์ แผนกอิเล็กทรอนิกส์ เพียง 2 แผนก เพราะเขามีประสบการณ์มากกว่า ครูเขาก็ยินดีมาประมาณ 1 เดือน เพื่อให้ให้นักเรียนของเราที่จะจบไปมีความมั่นใจมากขึ้น

บางครั้งเราก็ส่งครูของลาวเองไปดูงานที่พญา ล่าสุดเป็นรุ่นที่ 3 แล้ว ได้ไปรู้ไปเห็นที่ประเทศไทย เขาก็ดีใจ มีความคิด มีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่ม อยากจะทำ อยากจะพัฒนาโรงเรียนของเรา

ครั้งนี้ เขาพูดกับเชอร์เองว่าเขาเห็นที่พญา มีรูป**คุณพ่อเรย์** ที่โรงเรียนของเราไม่มีรูป ไม่มีชื่ออะไร เขาก็เสนออยากจะทำด้วย เราเองก็รู้สึกดีใจ

“ศิษย์เก่าที่จบออกไป เขาก็มีความมั่นใจ และบางคนก็ประกอบอาชีพ ส่วนตัวของเขาเอง ทำธุรกิจเล็กๆ น้อยๆ เลี้ยงตัวเองและครอบครัวของเขาได้”

เรามีโครงการต่อเนื่องให้กับศิษย์เก่าที่จบไปแล้ว บางทีเขากลับไปเริ่มอาชีพของเขา แต่ก็ยังไม่สามารถขายได้ ทำการตลาดไม่เป็น เราก็เปิดเป็นศูนย์ย่อยตามที่ต่างๆ รับซื้อหรือรับสิ่งที่เขาทำมา เพื่อช่วยจัดจำหน่ายต่อไป ได้เริ่มเปิดศูนย์มา 4-5 แห่งแล้ว

เรื่องความลำบากในการทำงานคือเราพยายามพัฒนาครูของเราให้มีความรู้ความสามารถเพื่อจะได้สอนเด็กได้ดีๆ แต่พอเขาเก่ง เขาก็ไม่อยู่กับเรา เขาก็โดนซื้อตัวไปหรือเขาก็ไปทำอาชีพของเขาเอง เราก็ต้องสร้างคนใหม่อยู่เรื่อยๆ ซึ่งก็ไม่ใช่ง่าย

เซอร์ก็ได้เคยเสนอและขออนุญาตว่าบางเดือนที่ครูของเราที่มีในประเทศไทยเป็นช่วงเขาพัก ปิดเทอม จะเชิญเขามาอบรม มาตัวให้เด็กของเราสักกระยะหนึ่ง แต่เขายังไม่ไว้ใจครูต่างประเทศ ทำให้เด็กๆ ก็ขาดโอกาส เซอร์ก็พยายามชี้แนะเรื่องนี้ เพราะเราพบปัญหามาตลอด เราไม่ได้มีอะไร เพียงต้องการช่วยเด็กๆ ลูกหลานของเขาเองแท้ๆ

เวลานี้ เจ้าหน้าที่เขาก็เห็นดีกับเราด้วยในเรื่องนี้

ปัจจุบันเซอร์ทำงานอยู่กับเซอร์นอแอลลา ผิวเกลี้ยง ซึ่งได้มาอยู่ 4-5 ปีแล้ว ช่วยดูเรื่องอาหารและตัดเย็บ และเวลานี้ไปเรียนพยาบาลที่เซนต์เมรี่ โคราช ต้องเดินทางทุกอาทิตย์เพื่อไปเรียน เพราะเราเคยมีพยาบาลมาหลายคนแล้ว แต่ออกบ่อยๆ เราหาไม่ทัน

เคยกลับบ้านที่เมืองไทยไหม

เมื่อมีธุระก็จะกลับไป ทั้งทางรถบัส บขส. รถไฟไปลงที่หัวลำโพงก็สะดวกแต่ใช้เวลานาน แต่เมื่อเกิดโรคระบาดไข้หวัดนกก็เลยเลิก เพราะโอกาสติดต่อมันง่าย และเราก็อายุมากขึ้น เหนื่อยมาก ส่วนใหญ่ก็จะใช้เครื่องบิน เพราะราคาก็ไม่แพงมากนัก ถ้าวางแผนล่วงหน้าดีๆ ตั๋วราคาถูกก็มี

คุณพ่ออดีต เที่ยมมโน

“มีอะไรพอทำได้ ก็ทำไป”

พระสงฆ์รุ่นน้องใหม่หลายคน เมื่อเห็นหน้ากัน อาจจะไม่รู้จักรู้ว่าคุณพ่อเป็นใคร เพราะทั้งหน้าตาที่ห่างหายไปจากบรรยากาศเมืองไทยเรา เมื่อตัดสินใจเปลี่ยนสถานที่ทำงานที่แตกต่างจากเพื่อนสงฆ์ ขอมมาทำงานที่ลาว ซึ่งเวลานั้นยังไม่มีใครคาดคิดว่าจะเป็นไปได้

เมื่อไปเวียงจันทน์แล้ว ก็ถือโอกาสเยี่ยม พุดคุยกับคุณพ่ออดีต เที่ยมมโน พระสงฆ์จากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ อายุบวชเกินเลข 4 แล้ว

เนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองของเขายังแตกต่างจากเมืองไทยเรามาก ดังนั้นวิธีทำงาน ก็ต่างกันด้วย หน้าที่การงานของเราที่นี่และงานก็ต่างกันไป

“แต่ละวันก็ถวายมิสซาให้กับเซอร์ และงานอื่น เราก็ต้องพยายามคิดและหาทางทำเท่าที่จะทำได้”

“โดยเฉพาะในช่วงปีสกา คริสต์มาส ปีละ 2 ครั้ง ก็ได้ออกไปช่วยถวายมิสซา ให้รวม 10 กว่าแห่ง มีอยู่วัดหนึ่ง ไม่ไกลนักประมาณ 15 นาทีห่างจากนี้ เป็นชุมชนเล็ก เดิมที่รุ่นพ่อแม่เขาเป็นคริสตัง แต่เมื่อคอมมิวนิสต์ยึดครอง ก็ทิ้งไป แต่เมื่อปัญหา เหล่านี้ผ่านไป เขาก็รู้ว่าเมื่อไรจะมีพ่อไปหาเขา เขาก็ยังอยากเป็นคริสตัง”

“ครอบครัวหนึ่ง พ่อแม่เขาเป็นคริสตัง เขามีลูกหลายคนแต่ไม่ได้เป็นคริสตัง ไม่รู้เรื่องศาสนา พอเราได้ไปเยี่ยมพ่อแม่เขา ส่งศีลให้เขา ได้พูดคุยกับเขาเรื่องศาสนา เขาก็เริ่มสนใจ ผมก็ได้ไปสอนคำสอนให้แก่ครอบครัวของเขา ล้างบาปสองสามรุ่นแล้ว

แต่ก่อนเคยไปสอนที่บ้านเนินใหญ่ ระหว่างทางเราก็เห็นว่ามียัดหลายแห่ง ไม่มีมิสซามานาน เราก็แวะปากซัน ถวายมิสซาให้ 4-5 วัด แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้ ไปสอน ไม่ได้ไปถวายมิสซาให้แล้ว”

พระสงฆ์สังฆมณฑลเวียงจันทน์ ก็มี 3 องค์ พระสังฆราช พระสงฆ์ 2 องค์ คุณพ่อเบ็ก ณ นคร คณะโอเอเอ็มไอ และมีคุณพ่อองค์หนึ่งอาวโส และป่วยเป็นอัมพาต อยู่ ส่วนซิสเตอร์ก็มีหลายคน คณะเมตตาธรรม (Charity) เขาแยกย้ายกันทำงาน ต่างๆ ไป

เมื่อพูดถึงสุขภาพ ครั้งหนึ่งเกือบไปเหมือนกัน เพราะไม่เคยมีอาการมาก่อน บังเอิญว่ากลับไปเมืองไทย ไปร่วมมิสซาปลงศพคุณพ่อเปเรย์ ที่วัดกาลหว่าร์ บังเอิญ

อยู่ดีๆ ก็รู้สึกไม่มีแรงขึ้นมา แบบผิดปกติ จึงไปหาหมอดูอาการ ปรากฏว่าเป็นเบาหวานมาก เกือบจะช็อกเอาเลย ถ้าอยู่ที่นี้คงตายแน่ พระก็ยังเมตตาไปเกิดที่บ้านเราก็เลยรักษาได้ทัน แต่เวลานี้ก็ดีขึ้นมาก เพียงแต่ระมัดระวังตัวบ้าง เรื่องกินอาหารและยา

“อยู่ในสภาพปลอดภัย แต่ยังไม่ไว้วางใจตนเองนัก”

เมื่อเปรียบเทียบวันเวลาที่ผ่านมจนถึงวันนี้ สังเกตว่ามีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีมากขึ้น นโยบายของรัฐก็เปิดกว้างมากขึ้น

“เวลานี้รัฐบาลเขาก็อนุมัติให้เอกชนเปิดโรงเรียนได้ มีซิสเตอร์คณะเมตตาธรรม ก็ขออนุญาตเปิดโรงเรียนอนุบาลเหมือนเอกชนคนหนึ่ง ขออนุญาตเปิดได้แล้ว 2 แห่ง และเขาเองก็พยายามขออนุญาตเปิดเป็นประจักษ์ต่อไป”

ความเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นเสมอ จะเร็วหรือช้า จะดีหรือชั่ว กาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ เพราะโดยตัวเอง ทุกสิ่งต้องเปลี่ยนแปลงเสมอ รวมทั้งตัวเราแต่ละคนด้วย ๕

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

“เมื่อฟ้าหลังฝน สารสาสน์หลังสงครามโลก”

สารสาสน์ ค.ศ. ๑๙๔๘ เป็นฉบับแรก หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้หยุดดำเนินการไปตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๔-๑๙๔๗ รวม ๔ ปี

เปิดตัวครั้งนี้รูปเล่มสวยงามขึ้นแบบพลิกฟ้า คว่ำแผ่นดิน รูปเล่มขนาด ๘ หน้ายก การพิมพ์ดีขึ้นอย่างเห็น อักษรชัดเจน ตัวจิ๋วและตัวปกติ มีภาพประกอบบทความ ภาพขาว หน้าปกดูสดใส แม้จะเป็นรูปแบบตายตัว รูปกางเขนอยู่เหนือโลก มีรัศมีแผ่จากกางเขนไปทั่วโลก และมีข้อความว่า “จงจาริกไปสั่งสอนมนุษยนิกรทั่วโลก” และมีสีเหลืองเข้มเป็นพื้นครึ่งหนึ่งจากบนลงล่าง อยู่ด้านซ้าย และด้านขวาเป็นสีขาว มีข้อความ “สารสาสน์” ที่เป็นอาร์ตเวิร์คคงที่ ส่วนที่จะเปลี่ยนแปลงไปแต่ละฉบับคือ เล่มที่ ๒๘ ฉบับที่ ๑-๒ มกราคม-กุมภาพันธ์ ๑๙๔๘

เนื้อหา เมื่อเปิดเล่มมา ก็เป็นอาร์มภบท ๓ หน้า และตามด้วยสารของพระสังฆราชหลุยส์ โชแรง อีก ๕ หน้า รวมเป็น ๘ และหน้าที่ ๑๑ บรรณาธิการแถลงไว้อย่างชัดเจนดังนี้

“สารสาสน์” ซึ่งได้สลับไปเป็นเวลา ๔ ปีมาแล้ว บัดนี้ได้ฟื้นชีพขึ้นมาเยือนท่านใหม่ เราขอแสดงความจริงให้ท่านผู้อ่านทราบอย่างเปิดเผยการคืนชีพของเราอุบัติขึ้นมาได้ก็โดยพระสังฆราชหลุยส์ โชแรง เป็นผู้ปลุกเสก สารสาสน์ที่ท่านกำลังถืออยู่นี้ พิมพ์ขึ้นเป็นจำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม โดยทุนรอนส่วนตัวของท่าน และท่านยังได้รับเป็นผู้อุปถัมภ์สืบต่อไป...”

“เพื่อที่สารสาสน์จะดำเนินไปได้ด้วยดี จำเป็นต้องมีกรรมการโดยฉพาะ ท่านจึงได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง มีพระสงฆ์ ๒ องค์ และฆราวาสอีก ๓-๔ คน โดยมากมีอาชีพเป็นครู และล้วนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ด้วยกันทั้งนั้น

วัตถุประสงค์ของสารสาสน์คล้ายคลึงกับที่ได้เคยตั้งประณิธานไว้แต่ดั้งเดิม คือ

แบ่งออกเป็นสามภาค ๑) เป็นหนังสือหนักในทางพระศาสนา ธรรมคดี ๒) เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิงจากสารสาสน์บ้าง จึงจัดให้มีบทความที่ขบขันเรื่องสำหรับเด็ก ฯลฯ อย่างไรก็ตามก็ดี บทความเหล่านี้ จะอยู่ในขอบเขตศีลธรรมอันดีงามของเราคริสตังค์ บ้านเพิงคดี ๓) เพื่อให้สารสาสน์เป็นสื่อสารความรู้แก่ท่านบ้าง จะเพาะอย่างยิ่งในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นไปในพระศาสนจักร(พระสมัย) ของเรา สารสาสน์จึงเปิดเผยกว้างทั้งภายในและภายนอกประเทศ..”

“...สารสาสน์จะดำรงชีพ และเจริญวัฒนาขึ้นได้ ก็จะต้องอาศัยการร่วมมือ ของผู้อ่านพี่น้องทั้งหลาย การร่วมมือ ที่เราใคร่ขอจากท่านมี ๓ ประการคือ ๑) สมัครเป็นสมาชิก และกรุณาช่วยหาสมาชิกสนับสนุนเราเสียแต่บัดนี้ เราคิดค่าบำรุงเพียง ปีละ ๑๕ บาท ผู้รู้ทางการค้าเพียงคั้นๆ พอทราบราคา เป็นต้องอุทานว่า อย่างไรเสีย ก็ต้องขาดทุน แต่พระสังฆราชท่านตัดสินกำหนดราคาเพียงเท่านี้ ท่านบอกว่า “เรามุ่งเอาบุญ และทำคุณแก่พี่น้องคริสตังค์ท่านนั้น” ๒) ถ้าผู้ใดใจศรัทธา ใครจะทำบุญเป็นพิเศษ เพื่อการกุศลอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นเพื่อนบ้าน เพื่อสมนาคุณพระ เพื่ออุทิศแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ฯลฯ๓) ช่วยเขียนบทความต่างๆ เรารินดีต้อนรับบทความต่างๆ ของสมาชิก และของผู้ทรงคุณวุฒิทั่วไป...”

จากอารัมภบท ของพระคุณเจ้าโซแรง เปอลโดย ย.ย.สามเสน ได้กล่าวทักทายพี่น้องและเล่าย้อนหลังเมื่อครั้งเข้ามารับผิดชอบโรงพิมพ์ สมัยยังเป็นพระสงฆ์ว่า

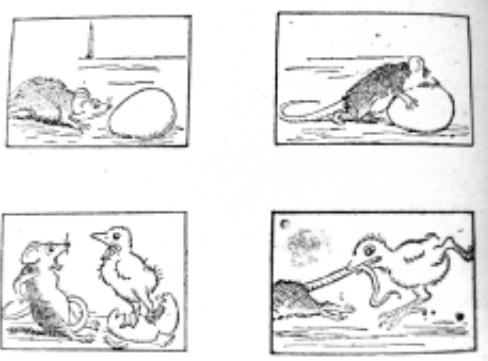
“เจริญพรมายังบรรดาพี่น้อง คริสตังค์ที่รักทั้งหลาย

นับตั้งแต่เราได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้จัดการโรงพิมพ์อัสสัมชัญ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน คริสตศักราช ๑๘๖๔ เป็นต้นมาจนบัดนี้ เราสามารถจะกล่าวได้ว่า เราได้พยายามขยับขยายการพิมพ์ของมิชชังคาธอลิกในประเทศไทยให้เจริญกว้างขวางเสมอมา เป็นลำดับ โดยได้รับจัดการพิมพ์หนังสือเป็นจำนวนมากมายื่นจำหน่ายแจก ไม่เฉพาะแต่ในวงการคริสตังค์เท่านั้น ยังได้เผยแพร่ไปถึงวงการนอกศาสนา ทั้งในหัวเมืองและชนบทต่างๆ ทั่วประเทศ บรรดาผู้ที่คุ้นเคยในสมัยก่อน คงจะยังจำได้ว่าเคยมีหนังสือรายเดือนฉบับหนึ่ง ชื่อ Trait d'Union เป็นภาษาฝรั่งเศสของมิชชังกรุงเทพฯ ฉบับต้นเริ่มเมื่อปี ค.ศ.๑๘๖๔ ในระหว่างสงครามโลกครั้งแรกทีเดียว หนังสือนี้ ได้หยุดซุกและพิมพ์มาอีกถึงสองครั้งสองครา ต่อจากหนังสือนี้ ก็มีหนังสือสารสาสน์รายเดือน เกิดเมื่อประมาณ ๒๐ กว่าปีมานี้ และพึงหยุดซุกไปเมื่อมหาสงครามโลกคราวนี้เอง นอกจากนี้ บรรดาโรงเรียนชายหญิงในเครือมิชชังก็ได้เคยมอบภาระให้จัดพิมพ์หนังสือประจำโรงเรียนของตนขึ้นเช่นหนังสืออัสสัมชัญอุโฆษสมัย และหนังสือ Inviolata เป็นต้น....”

“พี่น้องคริสตังค์ที่รักทั้งหลาย เราเชื่อว่า ท่านคงเคยได้ยินพระสงฆ์ของท่านเทศนา ตำนานดิศยนหนังสือที่เลวทรามต่างๆ อยู่บ่อยครั้ง จากเบื้องบนธรรมาสน์ และยังได้ชี้แจงแนะนำวิธีการเพื่อป้องกันความบริสุทธิ์ของวิญญาณ ป้องกันความไม่เดียงสาของเด็กๆ ซ้ำให้

วันละก้าวกับพระเยซู

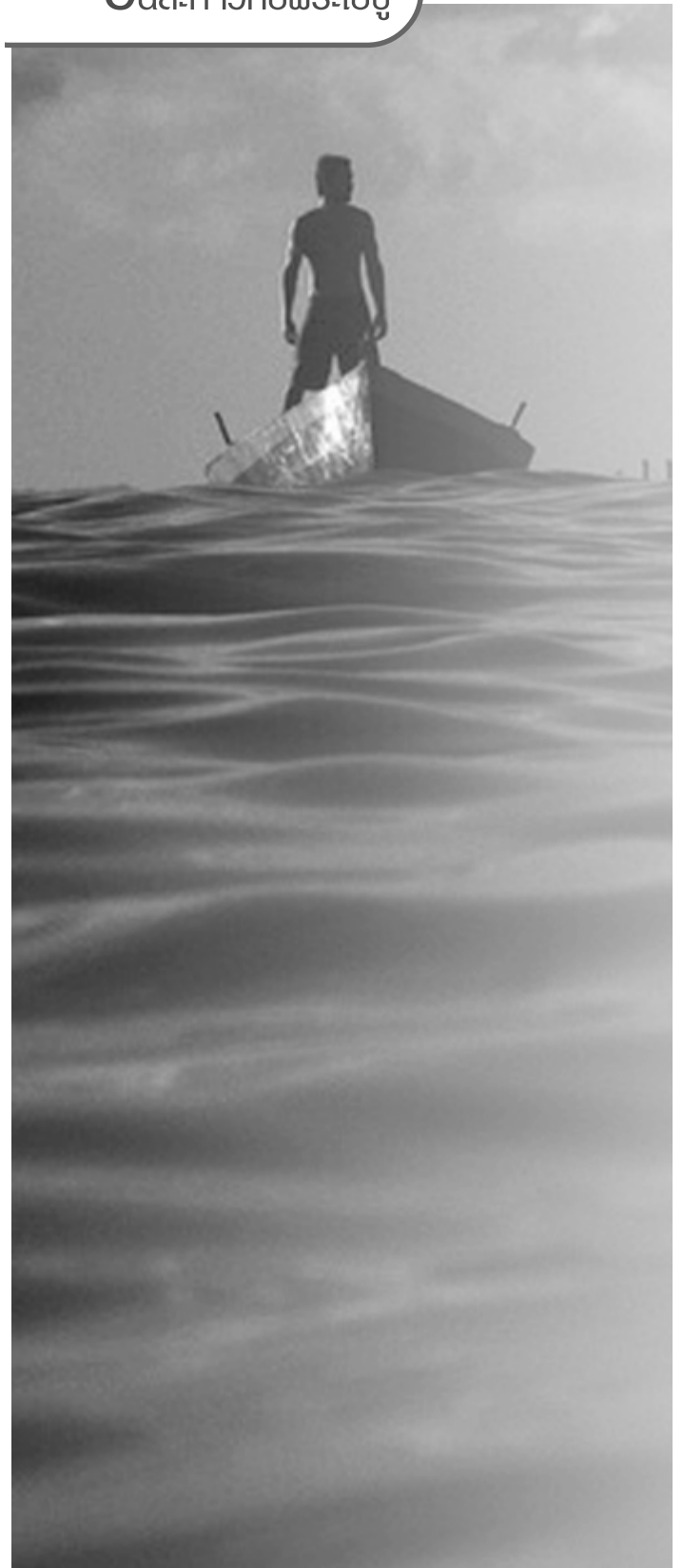

เห็นถึงเกียรติของชีวิต เกียรติของครอบครัว และ เกียรติของประเทศชาติอยู่เสมอ ซึ่งทั้งนี้ เป็น กิจวัตรหน้าที่ของพระสงฆ์เองโดยตรง หน้าที่ ของเราก็คงเช่นกัน ก็ต้องคอยสวดส้องเพื่อจัด ถนอมถนอมถวายโดยเดือนให้ท่านทั้งหลาย เห็น ความชั่วช้าของการพิมพ์ที่เลวทรามอย่างแจ่มแจ้ง...”

“ขอให้บรรดาคริสตังค์ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกฐานะ ฟังรับทราบคำแนะนำของเรา ครั้นนี้ และพึงร่วมใจในการเผยแพร่กิจการการชดเชยโดย ทั่วกันขอให้สารสาสน์จึงเป็นที่รักของท่านทั้งหลาย ขอให้สารสาสน์จึงได้รับการเผยแพร่ตามควรแก่ สภาพ และฐานะของท่าน พึงยึดคำสอนของ นักบุญเปาโลเป็นบรรทัดฐาน เพื่อส่งเสริมกำลังใจ จิตดีใจของท่าน “อย่ายอมแพ้ความชั่ว แต่จงชนะ ความชั่วด้วยความดี” Noli vinci a malo, sed vince in bono malum”(Rome:12.31)

ในปกหลัง ได้แจ้งไว้ว่า “พิมพ์ที่โรงพิมพ์ อัสสัมชัญ เลขที่ ๕๑ บางรัก พระนคร. ย.โรเซอ โร ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ๒๕/๒/๕๑, บรรณา ชโนดม เจ้าของและบรรณาธิการ”

นักเขียน มี ป.ทรวง เป็นคำประพันธ์ นิทานสอนใจ, ย.ย.สามเสน. ศ.ศรีศักดิ์, ฮ.นุกสุก

มัทธิว 16:25-26

.....ผู้ใดใคร่รักษาชีวิตของตนให้รอดพ้น ก็จะสูญเสียชีวิตนิรันดร์ แต่ถ้าผู้ใดเสียชีวิตของตนเพราะเรา ก็จะได้ชีวิตนิรันดร์ มนุษย์จะได้ประโยชน์ใดในการที่ได้โลกทั้งโลกเป็นกำไร แต่ต้องเสียชีวิต มนุษย์จะต้องให้สิ่งใดเพื่อแลกกับชีวิตที่สูญเสียไปให้กลับคืนมา

โรม 8:28

.....เรารู้ว่า พระเจ้าทรงบันดาลให้ทุกสิ่งกลับเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่รักพระองค์ ผู้ที่ทรงเรียกมาตามพระประสงค์ของพระองค์

ชายชาวประมงคนหนึ่ง ออกเรือเพื่อลงอวนหาปลาในตอนกลางคืนอย่างที่เคยปฏิบัติมาเป็นประจำ แต่คืนนี้เกิดเหตุอากาศวิปริต มีลมพายุเกิดขึ้นกะทันหัน ท้องฟ้ามืดมิดจนมองไม่เห็นแม้แต่ดวงดาวหรือฝั่ง ชาวประมงคนนี้จึงไม่สามารถมองเห็นดาวเหนือที่จะใช้อาศัยเป็นเครื่องนำทางเพื่อจะแล่นเรือกลับบ้าน

ท่ามกลางสภาพอากาศที่ปั่นป่วนและมีฝนตกหนักนี้ สมาชิกในครอบครัวที่เฝ้าคอยอยู่บนฝั่งที่บ้านก็วิตกกังวลเช่นกัน แม่บ้านกระวนกระวาย เดินพล่านไปมา และบังเอิญมือไปปิดถูกตะเกียงพลัดตกลงบนพื้น จนน้ำมันหกกระจาย เป็นเหตุให้ไฟไหม้บ้าน.....แม่บ้านจึงรีบพาลูกๆหนีออกนอกบ้าน.....พร้อมทั้งบ่นต่อว่าพระเจ้าว่าทำไมจึงปล่อยให้เกิดเหตุร้ายเช่นนี้ พวกเขา กำลังเป็นห่วงสามีมักจะมีชีวิตรอดจากพายุในทะเลหรือไม่ แต่กลับถูกซ้ำเติมด้วยการสูญเสียบ้านท่ามกลางพระเพลิงนี้.....

.....ในช่วงเวลาเดียวกัน ขณะที่บ้านกำลังถูกไฟไหม้ ฝ่ายสามีก็จิตใจที่เห็นแสงสว่าง และใช้แสงสว่างนั้นเป็นเครื่องนำทางแล่นเรือกลับสู่ฝั่ง เมื่อมาถึงฝั่ง ก็เข้าไปสวมกอดภรรยาและลูกๆ และบอกว่า บ้านไหม้เป็นถ้ำถ่านไม่เป็นไร เพราะนั่นเป็นแสงสว่างที่สามารถนำทางเขากลับถึงฝั่งทำให้มีชีวิตรอดกลับมาได้

.....อุปสรรคในชีวิตคริสตชนเปรียบเสมือนแสงสว่างจากบ้านที่ถูกไฟไหม้นี้.....แม้เราจะสูญเสียบ้าน (หมายถึงทรัพย์สินสมบัติบนโลกนี้) ก็ไม่เป็นไร เพราะการเผาไหม้นี้เป็นแหล่ง “แสงสว่าง” ที่จะนำเราสู่ชีวิตนิรันดร์ได้ ✠

การฉลอง แม่พระมหาทุกข์ 15 กันยายน

การฉลองแม่พระมหาทุกข์นี้ชวนเราให้รำพึงถึงความทุกข์เจ็บปวดรวดร้าวของพระมารดา 7 ประการด้วยกันที่มีพูดถึงในพระวรสาร เป็นสมเด็จพระสันตะปาปาปีโอที่ 7 ที่ได้้นำการฉลองแม่พระมหาทุกข์เข้ามาในพิธีกรรมของพระศาสนจักรเพื่อเป็นการระลึกถึงความทุกข์ยากลำบากที่จักรพรรดิโนเลี่ยนได้ทำต่อพระศาสนจักร และเป็นต้นที่ได้ทำต่อองค์ประมุขของพระศาสนจักร

การมีส่วนร่วมในความทุกข์ยากลำบากที่พระมารดาของพระผู้ไถ่ได้ร่วมกับพระบุตรของพระนางในงานช่วยมนุษย์ให้รอดนั้น เป็นต้นได้แสดงให้เห็นเป็นประจักษ์พยานในชั่วโมงที่พระองค์ถูกตรึงไม้กางเขน ตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น ซึ่งได้รับพระนางมาเป็นมารดา (ยน 19:25-27)

ปัจจุบันการฉลอง-การระลึกถึงแม่พระมหาทุกข์นี้เรามุ่งมาที่ตัวพระนางเอง พระมารดาผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความทุกข์และยัญบูชาของพระคริสตเจ้าซึ่งพระนางได้ถวายแด่พระบิดาพร้อมๆ กับพระบุตร และเป็นอิริยาบถอันนี้เองที่ได้แสดงออกมาในรูปของศิลปะที่มีชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลกคือ รูป “PIETA” โดยฝีมือของ ‘ไมเคิล แองเจโล’ อันแสดงให้เห็นถึง “การเป็นมรณสักขี” ที่อยู่ข้างในจิตใจของพระมารดาของพระผู้ถูกตรึงที่ไม้กางเขน...

“พระมารดาได้รับพระศพมาไว้ในอ้อมแขนอย่างทะนุถนอม อุ้มร่างอันไร้วิญญาณของพระบุตรไว้แนบสนิทกับดวงใจอันปวดร้าวของพระนาง พระนางเสียใจอย่างสุดพรรณนาที่ต้องพลัดพรากจากผู้ที่รักมากที่สุด ในความทุกข์ยากโศกเศร้า และเจ็บปวดนี้พระนางคิดเสมอว่า เพื่อดวงวิญญาณอีกมากมายจะได้รับความรัก และความโศกเศร้าที่เจ็บปวด ของพระนางมีค่ามากมายสำหรับดวงวิญญาณทุกดวงที่ปรารถนามีส่วนร่วมในมหาทรมานของพระเยซูเจ้า องค์พระผู้ไถ่มวลมนุษยชาติด้วยพระโลหิตของพระองค์” ✠

ท่านต้องการอะไร?

มารดาของบุตรเศเบดีเข้ามาเฝ้าพระเยซูพร้อมกับบุตร นางกราบลงทูลขอสิ่งหนึ่งจากพระองค์ พระองค์จึงตรัสถามนางว่า “ท่านต้องการอะไร?” นางทูลว่า “ขอพระองค์ทรงอนุญาตให้บุตรทั้งสองคนของข้าพเจ้า นั่งข้างขวาคนหนึ่งนั่งซ้ายคนหนึ่งในพระอาณาจักรของพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ท่านไม่รู้ว่ากำลังขออะไร ท่านดื่มถ้วย ซึ่งเราจะดื่มได้หรือไม่” เขาทั้งสองทูลตอบว่า “ได้พระเจ้าข้า”...(มธ 20:20-23)

แม่ทุกคนอยากให้ลูกได้ดีทั้งนั้นแหละ แต่วิธีการที่จะให้ลูกเป็นคนดี หรือได้ดีนั้นก็แตกต่างกันไป แต่บางครั้งวิธีการนั้นไม่ค่อยจะดีหรือสวยเท่าไรนัก ยิ่งกว่านั้นไม่ดี ไม่ถูกต้องเลยจริงๆ ก็มีไม่น้อยเหมือนกัน

ดูตัวอย่างในละครไทยทางทีวีทุกช่องก็ว่าได้ วิธีการที่ใช้ไม่ได้เอาเลยจริงๆ ของแม่ที่อยากให้ลูกของตนได้ดีในชีวิต ใช้นั้นในละครแต่ในชีวิตจริงบางทีก็ยิ่งกว่าในละครเสียอีกด้วยซ้ำไป

พระเยซูจึงถามแม่ของบุตรเศเบดีว่า “ท่านต้องการอะไร?” และก็ต่อว่าแบบนั้นๆ ว่า “ท่านไม่รู้ว่ากำลังขออะไร” แต่จริงๆ แล้วลึกมากๆ เลย ไม่รู้ว่าขออะไร มันหมายความว่าอะไร มันชัดอยู่ในตัวแล้ว คงไม่ต้องอธิบายอะไรมากกว่านี้

“ท่านดื่มถ้วย ซึ่งเราจะดื่มได้หรือไม่” แม่นั้นคงงง หรือมึน หรือซึมไปเลย คงไม่ทราบว่าจะหมายความว่าอะไร ลูกชายทั้งสองคือ ยอห์น และยาโกเบรีบตอบทันทีว่า “ได้ พระเจ้าข้า” ซึ่งหมายความว่าอะไรพี่น้องคงทราบแล้วเป็นแน่

พี่น้องที่รักทุกท่าน เราขออะไรจากพระเป็นเจ้า จากพระเยซู จากแม่พระ จากนักบุญต่างๆ ฯลฯ จะโดนตำหนิด้วยหรือเปล่าว่า “ท่านไม่รู้ว่ากำลังขออะไร” บ่อยๆ ครั้งก็มักจะเป็นอย่างนั้นด้วย เช่น ขอให้รวย มีความสุข สมหวัง ฯลฯ

พระเยซูสอนให้เราสวดในบทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย เป็นบทสวดสำเร็จรูปสมบูรณ์แบบแล้ว เช่น ขอให้พระประสงค์ของพระองค์จงสำเร็จไปในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์...แปลว่าอะไร สวรรค์เป็นสวรรค์เพราะทุกคนทำตามพระประสงค์ของพระบิดา ถ้าในโลกทุกคนทำตามพระประสงค์ โลกก็จะเป็นสวรรค์ด้วย แต่พระในโลกหลายคนไม่ทำตามพระประสงค์ โลกนี้จึงสับสนวุ่นวาย เป็นนรกบนแผ่นดินนี้แล้ว อย่างไรก็ตามให้เราสวดบ่อยๆ ทุกๆ วัน ได้เท่าไรก็เอาเท่านั้น ก็ยังดี อย่างน้อยตัวเราแต่ละคน ในครอบครัวของเรา และบ้านใกล้เรือนเคียง ในหมู่บ้าน ในวัดของเรา แต่ละวัดทั้งหมดก็คงดีแล้วละ

ให้เรายินดี ดื่มถ้วย ที่พระประสงค์ให้เราดื่ม ด้วยความยินดี เต็มใจ เราก็จะพบความสุขใจ แท้จริงแล้วในโลกนี้ด้วย เรา่วมทุกข์กับพระเยซูเราก็จะร่วมกลับคืนชีพและเสด็จสู่สวรรค์พร้อมกับพระองค์ด้วยอย่างแน่นอน ☺

การเดินทางของลมหายใจเล็กๆ เพื่อต่อลมหายใจที่ยิ่งใหญ่กว่า

ผมนั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์อีกครั้ง มีเรื่องราวอยู่ในหัวมากมาย มีประเด็นที่อยากจะเรียบเรียงและบอกเล่า แต่สมาธิไม่นิ่งพอ ส่วนหนึ่งคงเป็นเพราะความกังวลกับงานหลายๆ งานที่ซ้อนทับกันอยู่ การชุมนุมอุดมสารแฟนคลับเฟซบุ๊กแบบหลวมๆ อย่างไม่เป็นทางการ แต่ก็มีรายละเอียดในการจัดงานในระดับหนึ่ง การเดินทางไปร่วมประชุมสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลกที่ประเทศบูร์กินาฟาโซ เมืองวากาตู ทวีปแอฟริกาตะวันตก ในช่วงกลางเดือนกันยายน และต้นตุลาคมกับอีกหนึ่งการประชุมเรื่องงานพิมพ์ของพระศาสนจักร กับสื่อสมัยใหม่ที่กรุงโรม งานอบรมตามสถาบันการศึกษาต่างๆ งานให้คำแนะนำการทำสิ่งพิมพ์สำหรับบางโรงเรียนที่เรียกให้ไปช่วย และงานหนังสือที่จะมีการแถลงข่าวที่รัฐสภาในอีกไม่กี่วันถัดไปจากนี้

งานประกวัดหนังสือสำหรับบุคคลทั่วไป อาจไม่ใช่เรื่องใหม่อะไร มีเทศกาลหนังสือเกิดขึ้นมากมายทั้งในระดับโลกหรือประเทศไทยมีเว็บไซต์มีการอบรมสั่งสอนในสถาบันการศึกษา มีกลุ่มกิจกรรม มีนิตยสารที่มีจุดเน้นที่เรื่องนี้โดยตรง มีรายการทีวีกันไปเลย แต่สำหรับในหน่วยงานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ต้องบอกว่าเป็นเรื่องที่เพิ่งหยิบขึ้นมาทำได้ไม่นาน

“เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา 84 พรรษา 5 ธันวาคม พ.ศ. 2554 พระองค์ทรงห่มเทพระวรกายและพระสติปัญญา ทรงประกอบ

พระราชกรณียกิจในด้านต่างๆ มากมายโดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของพสกนิกรเป็นหลัก เพื่อมุ่งหวังให้พสกนิกรทั่วราชอาณาจักรมีความสงบร่มเย็นและมีความกินดีอยู่ดี สมดังที่ได้พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการไว้ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” แต่จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาสังคมไทยเกิดการแตกแยกทางความคิด จึงส่งผลให้ภาพแห่งความสงบร่มเย็นลดน้อยลง ดังนั้นด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภาและสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ขออ้อมระลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ทรงมีต่อปวงชนชาวไทยและเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเยียวยา และฟื้นฟูจิตใจคนในสังคมไทย ส่งเสริม สนับสนุนการนำความรัก เอกราชและสันติสุข กลับคืนมาสู่ประเทศไทย โดยผ่านงานสื่อภาพยนตร์สั้นระดับมัธยมศึกษาหรือระดับเยาวชน ในหัวข้อ “เมล็ดพันธุ์แห่งสันติสุข” ซึ่งสอดคล้องกับแผนปรองดองแห่งชาติของรัฐในหัวข้อที่ว่า “ให้สื่อทำหน้าที่ที่ไม่สร้างความรุนแรงและไม่สร้างความเกลียดชังต่อกันและกันในสังคม”

นั่นคือหลักการและเหตุผลของการจัดประกวดหนังสือจากสื่อมวลชนคาทอลิกฯ ในปีนี้ถามว่าผู้จัดคิดอะไรผมคงตอบได้เลยว่า อยากเห็นเด็กรุ่นใหม่ที่มีพลังความคิดสร้างสรรค์อยู่กับ

ปีที่แล้ว กระบวนการ
การจัดการ วันตัดสิน
ผลงาน เราทำแบบ
เล็กๆ แต่รู้ว่ามันได้
เริ่มสร้างรากฐาน
ที่เข้มแข็งขึ้น สำหรับ
ปีนี้อีกไม่กี่วันงาน
แกล่งข้าวจะเกิดขึ้นที่

เทคโนโลยี ได้พัฒนาจากเพียงผู้เสพมาเป็นผู้ผลิต
จากผู้ปล่อยให้ผู้ใหญ่ใจร้ายบางคนทีคิดแต่เพียง
จะใช้กลไกทางการตลาดเพื่อผูกมัดให้เด็กหลง
เข้าไปเป็นเหยื่อ มาเป็นการใช้สิ่งที่เป็ชีวิต
ประจำวัน มาสร้างสรรคงาน เป็นทีม คิด และ
ปฏิบัติด้วยกัน โดยใช้ภาพยนตร์สั้นเป็นเพียง
ช่องทาง แต่เนื้อหา วิธคิด โอกาสแห่งการทำงาน
ร่วมกันจะสร้างสรรค์คนให้เริ่มตระหนักถึง
บทบาทที่ตัวเองจะต้องเล่นต่อไป ไม่ใช่เพียงแต่
ผู้รับอย่างเดียว แต่เลือกที่จะรับและสร้างสรรค์สื่อ
ขึ้นมาด้วยตัวของเขาเอง

การเดินทางของการจัดประกวดหนังสั้น
คาทอลิกในปีนี้ได้ผู้ใหญ่วัดที่เรารู้จักกันในนาม
สว. หรือเป็นต้นคณะกรรมการการพัฒนาสังคม
และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา ซึ่งมีคุณยุวดี นิมสมบุญ
เป็นประธานอยู่ ได้ยินดีพร้อมสนับสนุน และ
ให้เกิดการทำงานร่วมกัน เป็นเครือข่าย ระหว่าง
ภาครัฐกับภาคเอกชนของเรา กิจกรรมนี้เองยังพา
ผมไปเห็นกระบวนการการทำงานที่ไม่ง่าย แต่ก็
ไม่ยากจนน่าเป็นห่วง ทุกอย่างมีกลไก และการ
ขับเคลื่อนวิถีของมัน แต่ถ้าเดินมาเจอกันที่จุดหมาย
เดียวกันแล้ว โอกาสที่จะจับมือและมีก้าวไป
พร้อมกัน เพื่อสิ่งดีงามที่แต่ละคนตั้งใจคนบรรลุ
ผลสำเร็จในที่สุด

ผมยังจำภาพการประชุมตั้งต้นของเมื่อ

รัฐสภา กระบวนการประชาสัมพันธ์จะกว้างขวาง
ขึ้นจากพลังที่แต่ละคนมีเพื่อร่วมมือกัน การ
ส่งผลงาน การอบรม การตัดสิน โล่รางวัลจาก
ท่านนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภาและ
พระสังฆราชของเรา และสำหรับโรงเรียนต่างๆ
ที่ได้รับรางวัลยังมีแถมพกดคอมพิวเตอร์ สื่อ
ในเครื่องเล่น ที่มีคาทอลิกของเราหรือผู้ใหญ่ใจดี
อีกกลุ่มที่เห็นว่าผลงานเหล่านี้ น่าถูกเผยแพร่มากขึ้น
ก็จะนำผลงานเหล่านี้ไปฉายในเทศกาลหนังโลก
(World Film Festival) ที่ห้างสรรพสินค้าพารากอน
ฯลฯ ดูเหมือนว่าหนทางถูกปูได้อย่างงดงาม แม้ว่า
เบื้องหลังจะพบกับอุปสรรคและความยากลำบาก
ไม่น้อยก็ตาม ผมยังเชื่อว่ามีคนนำทางของ
พระเป็นเจ้าอยู่เสมอ

“เมล็ดพันธุ์แห่งสันติสุข” คือชื่อหัวข้อ
การประกวดภาพยนตร์สั้นในครั้งนี้ ผมคิดว่า
ลมหายใจเล็กๆ ของงานของเราจะได้มีส่วน
ในการต่อลมหายใจใหญ่ๆ ให้กับสังคมไทยได้บ้าง
เพื่อเพาะบ่ม และส่งผลให้เกิดเมล็ดพันธุ์ใหม่ที่
ปรารถนาจะสร้างสันติสุขให้กับบ้านที่เขายอยู่อาศัย
บ้านที่พวกเขาหลายๆ ครั้งมักถูกมองว่าเป็นตัว
สร้างปัญหา ผมเชื่อว่าในใจของพวกเขา มีความ
งดงามอยู่ เพียงแต่ว่าใครจะทำให้เมล็ดพันธุ์ดีนี้
เติบโต อุดมสมบูรณ์ สื่อมวลชนคาทอลิกฯ กำลัง
พยายามเติมต่อลมหายใจนั้นอยู่ ๕

แม่

คำแรกที่มนุษย์เราเรียกแม่ จะด้วยสำเนียงไหนก็ตาม น่าจะถือได้ว่าเป็นคำศักดิ์สิทธิ์ เพราะเป็นคำที่เปล่งออกมาจากปากที่บริสุทธิ์ไร้เดียงสาของทารกน้อย

แม่ลูกจะมาจากทั้งพ่อและแม่ แต่แม่คือผู้ที่คลอดบุตรจึงมีความสัมพันธ์กับแม่ตั้งแต่อยู่นครรรภ์ นั่นคือเก้าเดือนแห่งสายเลือดและสายรกที่เชื่อมโยงกับลมหายใจเข้าออก แล้วยังโยงไปถึงสายใยและสายใจที่ผูกพันเกี่ยวยึดกันไว้เสมอระหว่างแม่และลูก

ท้องที่ต้องรองรับการตั้งครรภ์อยู่เก้าเดือน มือที่ไกวเปลเห่กล่อมและหิบบนป้อนข้าวป้อนน้ำจืดนม แขนที่โอบกอดอุ้มกกปกป้อง ตลอดจนอวัยวะอื่นๆทั้งหลายที่แม่ใช้สำหรับอบรุมบ่มเพาะพัฒนาจนกว่าลูกจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ นั่นย่อมมีความหมายพิเศษสุดสำหรับผู้เป็นบุตรธิดาทุกคน

ส่วน “ค่าน้ำนม” จาก “เลือดนอกผสม” ดังเพลงค่าน้ำนมรำพันกลั่นออกมาให้ร้องกันทั่วบ้านทั่วเมืองในวันแม่นั้น นับเป็นการแบ่งปันที่น่ายกย่องและเป็นธรรมชาติที่สุดของแม่ให้แก่ลูกจริงๆ

นอกจากน้ำนมแล้ว ยังมีน้ำคำ น้ำใจ น้ำพักน้ำแรงหรือน้ำเหงื่อ แม้กระทั่งน้ำตาที่แม่พรอมรดใจลูกในระหว่างให้บอบบรอมกล่อมเกลาลูกจนหลับใหลอย่างใจรักผูกพันและห่วงใยทั้งกายใจไปจนตลอดชีวิต

สตรีที่สมควรเรียกว่าแม่ได้อย่างแท้จริง จึงชอบธรรมยิ่งแล้วที่ลูกจะเคารพรักกตัญญูรู้คุณและเทิดทูนไว้ในจิตใจของตนเสมอไปเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นวันแม่หรือวันไหนก็ตาม

ถ้าทุกวันเรามีแม่ในห้วงลึกของจิตใจ วันแม่ก็จะส่งผลที่เป็นจริงในวิถีชีวิตประจำวันของลูกด้วยในเวลาเดียวกัน วันแม่จึงไม่ควรให้ความสำคัญเพียงในวันเดียว แต่ทว่าน่าจะเป็นทุกวันในวิถีชีวิตของผู้เป็นลูก

เราเป็นเราวันนี้ ก็เพราะมีแม่ของเราเป็นผู้ให้กำเนิดชีวิตเรามาก่อน ไม่เพียงแต่ให้ชีวิตลูก แม้แต่จะพลีชีวิตของท่านเพื่อลูกรักก็ยังคงพร้อมยอมพลีให้ แล้วจะหาอะไรประเสริฐกว่านี้ได้ ในวิถีชีวิตมนุษย์เราบนโลกใบนี้

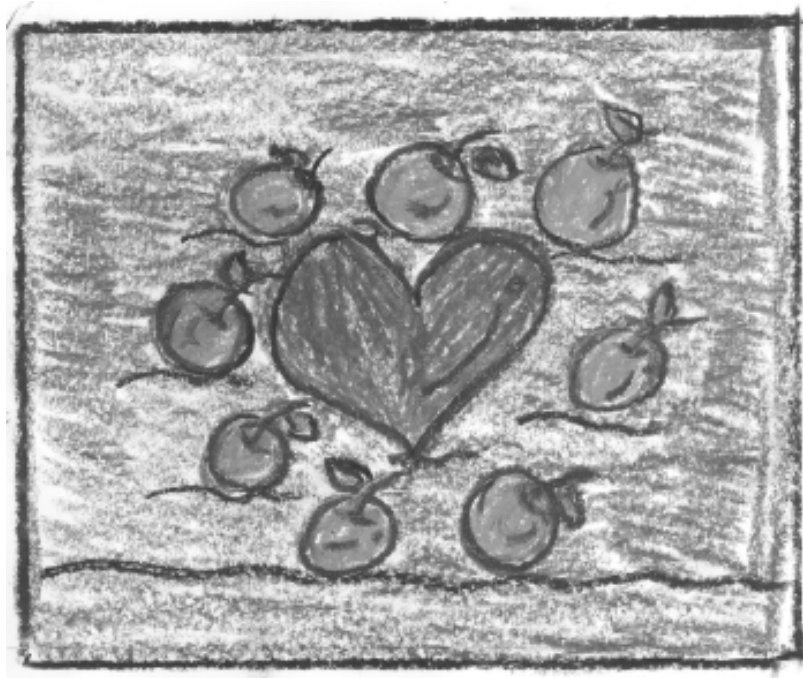
คิดได้อย่างนี้ แล้วเราทำดีอะไรให้แม่ของเราหรือยังวันนี้ แล้วทุกๆ วันตลอดไปในชีวิตของเรานั้นด้วย ก็โปรดอย่าได้ลืม

ขอแม่พระผู้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ ดลบันดาลใจให้บรรดาสตรีผู้เป็นแม่ทั้งหลายสามารถสะท้อนคุณธรรมความดีงามทั้งหลายของพระแม่ เพื่อเพื่อแม่แก่มนุษยโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาบุตรธิดาทั้งหลายทั่วโลกด้วยเทอญ

บรรดาสตรี	ที่สะท้อน	สอนคุณค่า
พร้อมพระรา-	ชีนี	ศรีสวรรค์
รวมคุณค่า	สารพันดี	มีด้วยกัน
คือรางวัล	ป็นชาวโลก	ช่างโชคดี

ขอบพระคุณ	ทุกกุลสตรี	ที่เป็นแม่
บุญเพื่อแม่	แก่ลูกรัก	เป็นสักขี
ลูกทุกคน	พึงสนใจ	ห่วงใยดี
ตราบแต่	ชั่วชีวิต	คิดทดแทน.

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

หัวใจกลมๆ

ลูกกลมๆ กลิ้งไปได้ทุกที่ ความรักก็น่าจะเป็นอย่างนั้น ไม่มีเหลี่ยม ไม่มีมุมให้ติดขัด แต่กลับคล่องตัวและไปได้ทุกที่

นึกถึงภาพงามๆ ของหยดน้ำค้างบนใบบัว หากเราขัดเกลาเหลี่ยมมุมเสียได้ ชีวิตก็คงง่ายกว่าที่คิดที่เห็นและเป็นอยู่ เราุ่นวายกับมันจนลืมพระเป็นเจ้าและลืมว่าความผิดในเอเดนไม่ได้เป็นเหตุที่ทำให้เราเป็นทุกข์ หรือเป็นเหตุให้พระเป็นเจ้าลงโทษเราแต่พระองค์จะทรงสอนให้เรา รู้ว่าความเชื่อฟัง ความนบนอบนั้นสำคัญอย่างไร

ฉันได้แต่หวังว่าศัลยแพทย์มือหนึ่งอย่างพระเป็นเจ้าจะผ่าตัดลบเหลี่ยมมุมในหัวใจของคนเรา และแพทย์มือหนึ่งอย่างพระองค์ก็จะทำให้เราแน่ใจได้ว่าเราจะพักฟื้น ไม่นานบาดแผลก็จะหายดี เพียงเราจะเชื่อฟังและปฏิบัติตัวเป็นคนใจที่ดีเท่านั้น

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง ผลิตจากอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า “STONHARD” ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอรัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

DaDa Sound

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
 อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา

ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สนธิรัตน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

MARTIN DE TOURS

LIBRARY

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) เป็นชื่อเดิมของห้องสมุดของโรงเรียนในอิตาลี (โดยตั้งอยู่ในตัวอาคาร "อัสสัมชัญ 100 ปี" ซึ่งอาคารถูกรื้อถอนเมื่อปี พ.ศ. 2546) ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติแก่ท่านเจ้าอาธิการ มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ (ดำรงตำแหน่งอธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2445-2463 และ พ.ศ. 2472-2475)

ห้องสมุด "มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์" ตั้งอยู่บนชั้น 3 ถึงชั้น 5 ของอาคารศูนย์การเรียนรู้ และหอประชุมอเนกประสงค์ "Saint Louis-Marie Memorial Building" ประกอบด้วย

ชั้น 3 Digital Library เป็นส่วนของการเรียนรู้ และสืบค้น ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ห้อง Conference Room, Edutainment Booth, ห้อง Media Center, ห้อง Sound Studio, ห้อง Production Room

ชั้น 4 Reading Library เป็นส่วนอ่านหนังสือและมุมค้นคว้า ที่รวบรวมหนังสือทั้งในและต่างประเทศ, ห้อง Reading Group

ชั้น 5 Computer Lab เป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ PC และ Mac, ห้องปฏิบัติการ Robot ห้อง Photo Studio

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) จัดให้เป็นห้องสมุดที่ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โรงเรียนอัสสัมชัญ โทรศัพท์ 0-2630-7111-25

โรงเรียนอัสสัมชัญ

แผนกประถม 90/1 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82 โทรสาร : 0-2212-2310

แผนกมัธยม 26 ซอยเจริญกรุง 40 แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25 โทรสาร : 0-2237-7769

<http://www.assumption.ac.th> E-mail : webmaster@assumption.ac.th

ความสุข ความรัก กำลังใจ เป็นเป้าหมายและคุณค่าของชีวิต?

ผมเพิ่งกลับจากค่ายของน้องๆ นักศึกษาที่มีชื่อยาวๆ ว่าค่าย “ความสุข ความรัก กำลังใจ เป็นเป้าหมายและคุณค่าของชีวิต” เราใช้ชีวิตและเรียนรู้ร่วมกัน 3 วัน 2 คืน... ในค่ำคืนก่อนวันที่เราจะกลับบ้าน น้องๆ นักศึกษาเปิดใจบอกเล่าสิ่งที่พวกเขาค้นพบครั้งนี้ครับ...

การจะมีความสุขไม่จำเป็นต้องมีทุกอย่าง แต่เป็นความสุขที่เป็นผู้ให้+พอใจ
“ความสุข > เห็นถึง
ความสุขที่แท้จริง การจะมี

ความสุขไม่จำเป็นต้องมีทุกอย่าง แต่เป็นความสุขที่เป็นผู้ให้+พอใจ ไม่ยึดติดกับทางโลก

ความรัก > จากทุกๆ คน คิดถึงคนอื่น ไม่ใช่แค่ตัวเอง+พ่อ แม่ ครอบครัว”

“นี่ก็เป็นอีกหนึ่งช่วงเวลาดีๆ ที่นำหลายๆ คนจากต่างสถานที่ให้มาพบกัน รู้สึกอบอุ่นในครอบครัวของคาทอลิกครับ LOVE GOD....”

“อย่างน้อยสิ่งหนึ่งที่เราได้พบจากการมาค่ายคือ พระได้ทรงสถิตอยู่กับเราเสมอ คอยช่วยเหลืออยู่ทุกเมื่อ อยู่กับเราในทุกๆ กิจกรรมที่ทำ...”

“ขอบคุณพระองค์ที่ให้โอกาสลูกมาค่ายนี้ ตอนแรกลูกไม่รู้ว่าจะต้องมาเพื่ออะไร แต่ตอนนี้ลูกรู้แล้วค่ะ... ขอบคุณคณะกรรมการสำหรับค่ายค่ะ ขอบคุณคุณพ่อทุกท่าน ขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยแบ่งปันรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ ความสดใสขอพระอวยพรทุกคนค่ะ”

“ได้รับมิตรภาพที่ดีจากค่ายนี้ ได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่และไม่สามารถหาได้ในรั้วมหาวิทยาลัย รู้สึกได้รับกำลังใจในการดำเนินชีวิต หลังจากการได้พบกับลุงไกร ชมน้อย ปราชญ์ชาวบ้าน”

...มีอะไรในค่ายนี้ที่ช่วยให้น้องๆ นิสิตนักศึกษาได้รับมิตรภาพ ความสุข กำลังใจ ความรัก ความอบอุ่น สัมผัสถึงการโอบอุ้มของพระ และรู้สึกขอบคุณพระ...ครับ... ผมจะเล่าให้ฟังครับ...

“ทุกคนเป็นเพื่อนของลุง”

สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งนอกจากการให้เวลากับมิตรภาพ การภาวนา การแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตแล้ว เรายังได้เดินทางไปพบกับลุงไกร ชมน้อย เกษตรศิลปิน เป็นปราชญ์ชาวบ้านคนหนึ่งแห่งอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

ลุงไกรเป็นเจ้าของสวน ปลูกผักปลอดสารพิษมากมายหลายชนิด ผักของลุงไกรได้รับการยอมรับจากร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า โรงแรมใหญ่ๆ มากมายหลายแห่งในเมืองหลวง

ลุงไกรเป็นคนกรุงเทพฯ บ้านเดิมอยู่หลังสวนแถวเพลินจิต ลุงไกรเคยเป็นช่างไปทำงานต่าง-

ประเทศ ได้พบเห็นการเกษตรในประเทศต่างๆ
นอกนั้นยังเป็นนักดนตรีเล่นกีตาร์อีกด้วย...
จุดเปลี่ยนชีวิตของลุงไกรเกิดขึ้นเมื่อพ่อของลุงไกร
เสียชีวิต ลุงไกรจึงเดินทางมาอยู่เป็นเพื่อนแม่
ที่วังน้ำเขียวเมื่อประมาณเกือบ 20 ปีที่แล้ว
ลุงไกรเล่าว่าสมัยนั้นลำบากมาก จะเดินทางเข้ามา
ที่สวน บางทีต้องเดินไกลถึง 8 กิโลเมตร

เมื่อมาอยู่วังน้ำเขียวลุงไกรเริ่มการปลูก
ผักสลัดปลอดสารพิษเป็นรายแรกโดยไม่เคยมี
ประสบการณ์ด้านการเกษตรมาก่อน มีชาวบ้าน
หลายคนมองว่าลุงไกรเป็นคนบ้าเพราะเอาผัก
เมืองหนาวมาปลูกในภาคอีสาน... แต่ลุงไกรก็
ทุ่มเททำงานเกษตร ปลูกผักสลัดเรื่อยมา โดย
มุ่งเน้นที่คุณภาพ ไม่เน้นปริมาณ และหาช่องทาง
ขายตรงโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง

ปัจจุบันสวนของลุงไกรมีผักปลอดสารพิษ
จำหน่ายตลอดทั้งปี เฉพาะผักสลัดมีมาก อาทิ
สลัดแก้ว สลัดคอร์ส กรีนโอ๊ค เรดโอ๊ค เรดลิฟ
บัตเตอร์เฮด นอกนั้นยังมีมะเขือเทศราชินี
มะเขือเทศเนื้อ กระหล่ำปลี ข้าวโพดหวาน ฟักทอง
บิทรูท

ความประทับใจของน้องๆ นักศึกษาและ
ผู้คนที่แวะเวียนมาเยี่ยมลุงไกรก็คือ ลุงไกรให้
เวลากับการพูดคุย ตอบคำถามทุกคำถาม ควบคู่
ไปกับการเล่นกีตาร์ ร้องเพลงไปด้วย ซึ่งมีทั้ง
เพลงที่ลุงไกรแต่งขึ้นเอง และเพลงไทย เพลง
สากลอีกมากมายหลายเพลง...

ลุงไกรบอกว่า “ทุกคนเป็นเพื่อนของลุง”
ลุงไกรไม่รับไปเป็นวิทยากรที่อื่น ลุงไกรบอกว่า
ถ้าลุงไกรไปเป็นวิทยากรที่อื่น ลุงไกรก็ได้ค่า
วิทยากรคนเดียว แต่ลุงไกรอยู่ที่นี่ ถ้าอยากฟังลุง
ก็มาที่นี่... คนที่มาที่นี่จะไปซื้อของฝาก ไปทาน
อาหาร ไปพักที่ไหนก็ได้ในวังน้ำเขียว ก็เท่ากับ
สนับสนุนเพื่อนของลุง จะไม่ซื้อร้านลุงไกรก็
ไม่เป็นไร ซื้อที่ไหนก็ได้ คนวังน้ำเขียวเขาอาจ
ไม่รู้จักลุงไกร แต่ลุงไกรถือว่าทุกคนเป็นเพื่อน
ของลุงไกร...

ลุงไกรค้นพบหน้าที่แห่งชีวิตของลุง “หน้าที่
ของลุงคือพูด...” “ถามมาเลย ลุงตอบทุกคำถาม...”
ลุงไกรจะพูดคุยกับทุกคน ตอบคำถามทุกคำถาม
ที่ผู้คนถามลุงไกร... ลุงไกรบอกว่าลุงมีหน้าที่พูด
เพื่อช่วยให้คนเกิดความคิด เห็นคุณค่าในตัวเอง
ฟังและกลับไปทำตามความตั้งใจของตนเอง “ลุง
มีหน้าที่พูดก็พูด ส่วนคนฟัง ฟังแล้วจะกลับไปทำ
หรือไม่นั่นไม่ใช่หน้าที่ของลุง” ลุงไกรพูดสลับกับ
ร้องเพลงให้ข้อคิดดีๆ และทิ้งท้ายด้วยถ้อยคำ
สำคัญให้กับน้องๆ นักศึกษาว่า “เป็นคนเก่ง...
ต้องเป็นคนดีด้วย”

ผมได้คุยกับลุงไกรเป็นการส่วนตัวอีก
มากมายหลายเรื่อง... ลุงไกรบอกผมว่า ชีวิตของลุง
เปรียบเสมือนคนที่ค้นพบสิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุด
ในชีวิต และยอมขายทุกอย่างเพื่อทุ่มเทชีวิตให้กับ
สิ่งนั้น...

ผมชื่นชมในความตั้งใจ การอุทิศตน และ

การให้ชีวิตกับคนอื่น... ผมอยู่กับลุงไกรตั้งแต่ช่วง
สายจนเย็น ได้ฟังลุงไกรพูดคุยตอบคำถามนักศึกษา
เล่นกีตาร์ ร้องเพลง ทักทายผู้คน ลงทำงานในสวน
ขับรถไถพรวนดิน แล้วกลับมาพูด ร้องเพลงต่อ
โดยมีเวลาพักทานอาหารไม่ถึงครึ่งชั่วโมง จนเสียง
ของลุงไกรเริ่มแหบในช่วงเย็น... ลุงไกรก็ยังคง
ปฏิบัติหน้าที่แห่งชีวิตต่อไป...

พอเจอกับสิ่งที่มี สิ่งที่เป็น ช่วยเหลือผู้อื่นที่มีความ
ลำบาก ทำให้คนรอบข้างมีความสุข

หลังจากนั้นน้องๆ นักศึกษากลับมาย้อน
มองตน และค้นหาเป้าหมาย ค้นหาคุณค่าของชีวิต
ผ่านทางกระบวนการที่เราเรียกว่าการไตร่ตรองด้วย
ชีวิต (Reflection) และการใคร่ครวญภายในอย่าง
ลึกซึ้ง (Contemplation) น้องๆ นักศึกษาแบ่งปัน
สิ่งที่ค้นพบให้ฟังว่า

“จากการที่ได้ไปสัมผัสชีวิตของลุงไกร
ปราชญ์ชาวบ้านมา ทำให้ตัวเองรู้ว่า บางสิ่งบางอย่าง
ไม่จำเป็นต้องมี ต้องฝืน เราสามารถอยู่แบบ
มีความสุขได้ และขอขอบคุณพระเป็นเจ้า
ที่ดลบันดาลใจให้ลูกมาค่ายครั้งนี้ ค่ายนี้ได้ให้อะไร
หลายๆ อย่างกลับไป ไม่ว่าจะเป็นมิตรภาพ คุณค่า
และความสุข”

ค่ายนี้ให้ประสบการณ์ใหม่ๆ ให้รู้ถึงเป้า-
หมายและคุณค่าชีวิตของผู้อื่น ค่ายนี้ได้ช่วยสร้าง
ประตูให้เราได้เริ่มรู้ และเริ่มเข้าใจว่าเป้าหมายที่
แท้จริงของเราก็คืออะไร ให้สามารถกลับมาไตร่-
ตรองว่า ที่จริงแล้ว คุณค่าของชีวิตอยู่ที่ตัวเรา ถ้า
เราทำให้ตัวเรามีคุณค่า... เราก็จะมีคุณค่าขึ้นมาเอง”

“ทำให้ได้ทราบว่า สิ่งที่เคยคิดว่าเป็นไปได้ยาก
และอาจเป็นไปไม่ได้เลย... รู้สึกดีใจว่ามีคนสามารถ
ทำได้จริง ทำได้ดี มีความสุข และยังมีแนวโน้มว่า
จะมีคนเป็นแบบนี้เพิ่มขึ้น จากการเผยแพร่ความรู้”

“การที่ดำเนินชีวิตในแต่ละวันอย่างราบรื่น
พอเจอกับสิ่งที่มี สิ่งที่เป็น ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

ช่วยเหลือผู้อื่นที่มีความลำบาก ทำให้คนรอบข้าง
มีความสุข มีชีวิตที่ดีขึ้น...”

“สิ่งที่ผมรู้สึกว่าได้จากการมาฟังวิทยากร
บรรยายก็คือ บางครั้งในโลกใบนี้ เราไม่ได้กำลังทำ
อะไรอยู่คนเดียว แต่ยังมีคนอื่นมากมายที่พร้อม
จะต่อสู้กับโลกเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ และ
พวกเขาไม่เคยลังเลที่จะทำเลย”

“ขอบคุณที่ทำให้ตระหนักถึงเป้าหมายของ
ชีวิตที่เคยตั้งใจไว้ ไม่ล้มตระหนักถึงความสุขเล็กๆ
ที่เราอาจลืมนึกถึงคนที่ต้องการความช่วยเหลือและ
ได้เปิดใจรับความคิดที่แตกต่างจากเราที่เราอาจ
ไม่เคยคิด”

“ต่อเมื่อฉันแสวงหาคนทั้งปวงฉันจึงจะรู้จักตนเอง”

ผมมีความสุข รู้สึกอิ่มเต็ม รู้สึกกระตือรือร้น
มีชีวิตชีวาอยู่ภายใน เมื่อได้พูดคุยกับลุงไกร...
เมื่อได้ฟังน้องๆ นักศึกษาเล่าถึงสิ่งที่พวกเขา
ค้นหาและค้นพบในช่วง 2-3 วันที่ผ่านมา... ผม
พบว่า “เสน่ห์ของการแสวงหาเป้าหมายและคุณค่า
ของชีวิตนั้น ไม่ได้เริ่มจากตัวเราเอง แต่เริ่มจาก
การออกจากตัวเอง ออกไปหาคนอื่นก่อน...” ผมนึก
ถึงบทกวีบทหนึ่งที่ผมชอบมากๆ ที่เขียนไว้ว่า

“ผู้คนพูดกับฉันว่า
ถ้าเธอรู้จักตนเอง
เธอจะรู้จักคนทั้งปวง
และฉันตอบว่า
ต่อเมื่อฉันแสวงหาคนทั้งปวง
ฉันจึงจะรู้จักตนเอง”

ทราบกับฟองคลื่น : คาลิล ยิบราน

ใช้ครับ... เราเริ่มจากการแสวงหาคนอื่นก่อน แล้วจึงสะท้อนย้อนกลับมารู้จักตนเอง... “เมื่อใจกับใจมาเจอกัน” เมื่อใจของคนอื่นมาเจอกับใจของเรา... เมื่อความปรารถนาในส่วนลึกของคนอื่น มาพบเจอกับความปรารถนาในส่วนลึกของเรา... ณ จุดนั้นเองที่ใจของเราเกิดความกระตือรือร้น มีชีวิตชีวาอยู่ภายใน... เราจะพบ “ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ภายในตัวเราเอง”

หลังจากนั้น เราเพียงติดตามความปรารถนาในส่วนลึกซึ่งเปรียบเสมือน “เสียงของหัวใจ” เสียงจากภายในที่นำเราไป... นำเราให้ออกจากตนเอง ไปหาคนอื่น ไปดูแลคนอื่น... ไปหาธรรมชาติ ไปดูแลธรรมชาติสิ่งแวดล้อม... ถ้าออกจากตนเอง ไปมีส่วนร่วมร่วมกับพระเจ้าในทุกสิ่ง... ไปพบพระในทุกสิ่ง...

“แล้วเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเราอยู่ในทางของพระ”

บางที่เราอาจมีคำถามว่า “แล้วเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าสิ่งที่เราเป็นอยู่ สิ่งที่เราทำอยู่นั้นยังอยู่ในทางของพระ” อยู่ในหนทางที่มีความหมาย มีคุณค่าต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อธรรมชาติ....

นักบุญอิกญาซีโอได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องนี้ไว้ว่า ให้สังเกตความเคลื่อนไหวในจิตใจของเราว่า เรายังคงก้าวเดินไปสู่ความเชื่อ ความหวัง ความรักหรือไม่...

เมื่อใดที่เรากำลังใช้ชีวิตออกห่างหรือก้าวไป

ในทิศทางที่ตรงข้ามกับความเชื่อ ความหวัง ความรัก... เราก็ก้าวเพียงกลับจิตกลับใจ... กลับมาสู่หนทางแห่งความเชื่อ ความหวัง ความรักเท่านั้นเอง...

ท่านนักบุญยังเสนอให้เราขอพระคุณจากพระเจ้า เป็นพระคุณแห่งการรู้ตัว มีสติในพระเจ้า มีสติในหนทางแห่งรักของพระองค์... ด้วยพระคุณของพระเจ้านี้เองเราจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความหมาย... อิ่มเต็ม มีชีวิตชีวาอยู่ภายใน และอยากให้...อยากแบ่งปันให้กับผู้คนรอบข้าง

ท่านผู้อ่านที่รัก... แล้วอะไรเป็นความสุข ความรัก กำลังใจ... อะไรเป็นเป้าหมายและคุณค่าชีวิตของท่านครับ?

...ผมขออวยพรให้ทุกท่านมีความสุข และเต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก กำลังใจ ก้าวต่อไปสู่เป้าหมายและคุณค่าชีวิตตามเสียงเรียกในหัวใจของท่านนะครับ... หวังว่าบทความนี้คงเป็นประโยชน์ต่อท่าน เปรียบเสมือนเป็นของฝากจากวังน้ำเขียว เป็นของฝากจากใจถึงใจ หวังให้ท่านรู้สึกอุ่นใจว่า ท่านยังมีเพื่อนร่วมเดินทางกับท่าน อยู่เคียงข้างท่านอยู่เสมอครับ... ☺

ขอเชิญชวนน้องๆ นักศึกษาทอถึกระดับ
ปริญญาตรี อายุระหว่าง 18-23 ปีทุกท่านขึ้นคอย
สัมผัสธรรมชาติและชีวิตของผู้คนร่วมกันในงาน
“ชีวิตเรียบง่าย (Simple Life) อย่างมีความสุข
และมีความหมาย” วันที่ 16-24 ตุลาคม 2553
ดูรายละเอียดและสมัครได้ที่ [www.carefor.org/
student](http://www.carefor.org/student) หรือที่ www.facebook.com/cuctxavier

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org
เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ
สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ

ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก
www.facebook.com/carefor.org

สมุนไพรใกล้ตัว

มีคำขอมาให้คุยเกี่ยวกับสมุนไพรขิง เลยขอคุยเรื่องแรกคือขิงนะค่ะ พวกเราโดยเฉพาะเมื่อมีอายุมากขึ้น บางท่านอาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับท้องอืด ซึ่งเป็นอาการที่ไม่รุนแรง แต่ก่อให้เกิดความรำคาญกังวล ไม่สบายตัว มีวิธีที่จะช่วยได้ไม่มากนักน้อยค่ะ คือเอาขิงมาต้มกับน้ำและดื่มค่ะ ง่ายมากเลยใช่มั้ยค่ะ นอกจากนั้นยังมีลูกเล่นได้อีกค่ะ ตัวผู้เขียนทำรับประทานเอง และแจกผู้ที่เรารักค่ะ ทำง่ายๆ เลย เอาขิงขอบอกว่าต้องอ่อนมากๆ นะค่ะ เวลาซื้อ ดูที่เพิ่งออกเป็นต้น เป็นสีชมพูลักษณะเรียวยาว นำมาล้างให้สะอาด หั่นเป็นลูกเต๋า ขนาดสักประมาณข่อนิ้วก้อย (คุณผู้หญิงนะค่ะ) แล้วลงกระทะ ใส่น้ำตาล เชื่อมตากให้แห้ง ใสภาชนะปิดสนิท มิฉะนั้นจะดูความชื้น รับประทานอร่อยมาก ช่วยเรื่องระบบย่อยอาหารมิให้ท้องอืดได้ อร่อยด้วย แต่ถ้ารับประทานมาก มีสิทธิ์น้ำหนักรับขึ้นได้นะค่ะ เพราะมีน้ำตาลค่ะ ที่นี้เรามาดูรายละเอียดเกี่ยวกับขิงนะค่ะ ต้องวิชาการนิดๆ ด้วยค่ะ

จิง พืชวงศ์จิง (อังกฤษ: Zingiberaceae) เป็นพืชที่มีเหง้า มีด้วยกัน 47 สกุล ประมาณ 1,000 ชนิด พืชตระกูลจิงหลายชนิดมีความสำคัญในฐานะเป็นไม้ดอกไม้ประดับ บ้างก็ใช้เป็นเครื่องเทศ หรือยาสมุนไพร พืชสำคัญได้แก่ จิง ข่า คาหลา กระชาย จิง *Z. officinale*

ในเหง้าจิงมีน้ำมันหอมระเหยอยู่ประมาณ 1-3% ขึ้นอยู่กับวิธีปลูกและช่วงการเก็บรักษา ในน้ำมันประกอบด้วยสารเคมี ที่สำคัญคือ ซิงจิเบอริน (Zingiberene), ซิงจิเบอรอล (Zingiberol), ไบซาโบลิ (bisabolene) และแคมเฟิน (camphene) น้ำมัน (oleo-resin) ในปริมาณสูง เป็นส่วนที่ทำให้จิงมีกลิ่นฉุน และมีรสเผ็ด ส่วนประกอบสำคัญ ในน้ำมันชั้น ได้แก่

จินเจอร์อล (gingerol), โชกาออล (shogaol), ซิงเจอโรน (zingerine)

สรรพคุณ

แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ แน่นจุกเสียด ท้องผูก ขับลม คลื่นไส้อาเจียน และอาการเมารถเมาเรือ นำเหง้าจิงแก่สด 50 กรัม ทูบให้แตก นำไปต้มกับน้ำ 2 แก้ว รินดื่มแต่น้ำ วันละ 3 ครั้ง

ปวดกระเพาะอาหาร ใช้เหง้าจิง น้ำตาลทรายแดง และพุทราแห้ง ต้มดื่มวันละครั้ง

ข้อควรระวัง :

การใช้น้ำสกัดจากจิงที่เข้มข้นมากๆ จะให้ผลตรงข้ามคือ จะไประงับการบีบตัวของลำไส้ จนทำให้ลำไส้หยุดบีบตัว ดังนั้นการดื่มน้ำที่สกัดจากจิงไม่ควรใช้น้ำเข้มข้นมากเกินไป เพราะจะไม่ให้ผลในการรักษาตามที่ต้องการ

วิธีใช้ในการประกอบอาหาร

จิงที่นำมาประกอบอาหารมีหลายรูปแบบคือ จิงสด จิงคอง จิงแห้ง จิงผง รวมทั้งน้ำจิงที่เป็นเครื่องดื่ม จิงเป็นเครื่องเทศที่ใช้แต่งกลิ่นอาหารเพิ่มรสชาติ และดับกลิ่นคาวของเนื้อสัตว์เช่น ใช้โรยหน้าปลานึ่ง โรยหน้าไก่หรือผสมในน้ำจิ้มข้าวมันไก่ ต้มส้มปลา แกงฮังเล ยำกุ้งแห้ง จิงยา เป็นเครื่องเคียงของเมี่ยงคำ หรือทำเป็นขนมหวานเช่น บัวลอยไข่หวาน มันเทศต้ม นอกจากนี้จิงคองยังเป็นอาาจาในอาหารอีกหลายชนิดเช่น ข้าวหน้าเป็ด หรืออาหารญี่ปุ่น รวมทั้งยังเป็นส่วนผสมในการแต่งกลิ่นอาหารหลายชนิด เช่น คูกี้ พายน์ เค้ก พุดดิ้ง ผงกะหรี่ ในประเทศแถบตะวันตกนำจิงไปทำเป็นเบียร์ คือ เบียร์จิง

วิธีปลูก

- 1.เตรียมดินร่วนคลุกกับปุ๋ยคอก ตากดินทิ้งไว้ประมาณ 4-5 วัน
2. จิงที่จะนำมาปลูกนั้นควรใช้ส่วนเหง้าที่แก่จัด ผิวไม่เหี่ยว มีปมตามากยิ่งดีเพราะจะทำให้รากงอกได้ง่าย หลังจากนั้นนำปูนแดงที่กินกับหมากป้ายตามแผลที่ตัด เพื่อ

ไม่ให้จิงเน่าก่อนงอก

3. นำเหง้าจิงฝังลงในหลุมที่เตรียมไว้ ในช่วงระยะแรกควรรดน้ำให้ชุ่ม ทุกเช้า-เย็น แต่หลังจากจิงงอกต้นอ่อนแล้วให้รดน้ำวันละ 1 ครั้ง ไม่ควรรดน้ำหรือโดนแดดมากเกินไปเพราะอาจทำให้จิงไม่โตหรือทำให้รากเน่าได้

การเก็บเกี่ยว

จิงจะเริ่มเก็บเกี่ยวได้เมื่ออายุ 10-12 เดือน หลังจากปลูกหรือจะสังเกตได้จากใบและลำต้นเริ่มเหี่ยวเฉา เมื่อจิงมีอายุย่างเข้าเดือนที่ 8 ในการเก็บเกี่ยวนั้นหากเป็นพื้นที่แห้งและแข็ง ให้รดน้ำที่แปลงเพื่อให้ดินอ่อนตัวก่อนจึงใช้มือดึงขึ้นมา จากนั้นเขย่าดินออกทิ้ง ตัดรากและใบเหี่ยวออก แยกแ่งที่จะใช้สำหรับทำพันธุ์ โดยเลือก แ่งที่อวบใหญ่ปราศจากเชื้อโรค แมลง และไม่มีแผล

คงจะได้รับความรู้ไม่มากก็น้อยนะคะ ขอให้มีความสุขในการรับประทานจิงนะคะ 🍵

น้องๆมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกันเถอะ
เรียนภาษาอังกฤษ ไม่ยากอย่างที่คิด...

เรามีคอร์สเรียนที่หลากหลายสำหรับ น้องอนุบาล-มัธยม

- ✓ คอร์สภาษาอังกฤษต่อเนื่องตลอดปี ในราดพิเศษ
- ✓ คอร์สเรียน เดี่ยว/กลุ่มย่อย เน้นเนื้อหาที่ต้องการ
- ✓ คอร์ส เตรียมสอบ TOEFL/CU-TEP
- ✓ คอร์สสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับคนทำงาน

เชิญเยี่ยมชมโรงเรียนและทำแบบทดสอบ
วัดระดับภาษาอังกฤษได้ ฟรี ครับ

Kevalee Knowledge & Talent School
โรงเรียนเสริมความรู้และทักษะ: เกวลี
236/8 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
Tel : 02-674-3395-6 Fax : 02-212-3769
อังคาร-ศุกร์ 12.00-20.00 น. เสาร์-อาทิตย์ 8.00-17.00 น.

บ้านศักดิ์สิทธิ์ แห่งโลเรตโต

เรื่องความเป็นอยู่ที่อิตาลี ผมคงมีโอกาสดำเนินให้พี่น้องฟังในหลายๆ โอกาส แต่พอมีโอกาสดีๆ ที่ทางหลักสูตรเรียนภาษาเขาจัดให้ ก็ขอแบ่งปันให้ผู้อ่านได้อ่านก่อน เดือนนี้ผมก็จะพาผู้อ่านไปสักการสถานบ้านศักดิ์สิทธิ์ แห่งโลเรตโต (1 สิงหาคม 2010 ที่ผ่านมา) ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ผมทราบข้อมูลว่าสักการสถาน Holy house แห่งเมืองโลเรตโต (Loreto) แห่งนี้ ได้เป็นหนึ่งในที่แสวงบุญตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 อยู่ในแคว้นมารเค จังหวัดอันโคนา (Ancona) ซึ่งติดชายฝั่งทะเลอันเดรียติก แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อไปถึงที่นั่นก็ทำให้ทราบอะไรหลายอย่างมากขึ้น

เรื่องเกี่ยวกับบ้านศักดิ์สิทธิ์นี้เกี่ยวข้องกับแม่พระ ซึ่งมีประวัติมายาวนาน สิ่งแรกที่ผมสงสัยคือ มันมาได้ยังไง? และที่ผมทราบคือ “เทวดา” ได้ยกบ้านหลังนี้มาจากนาซาเร็ธ ซึ่งจะเห็นรูปวาดและรูปแกะสลักที่ประตู หรือตามหน้าต่างๆ หลายแห่งได้ดอกลำดวนนี้ แต่พอได้อ่านแผ่นพับแนะนำสถานที่ก็ทำให้ถึงบางอ้อ

คือเรื่องราวเกิดขึ้นในยุคกลางครับ

สมัยหนึ่งที่ชาวครูเสดได้ถูกไล่ออกจากแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ บ้านหินของแม่พระ ได้ถูกนำมายังโลเรตโต ในวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1294 และจากการศึกษาทางภาษาวิทยาและไอคอนวิทยา (ปี ค.ศ. 1962-65) ได้พบว่า บ้านหลังนี้ถูกเคลื่อนย้ายมาทางเรือ โดยครอบครัวขุนนางที่เรียกกันว่า “แองเจลี” (Angeli) ซึ่งปกครองเมืองอัสสิซิ ซึ่งชื่อของท่านก็มีความหมายว่าเทวดานั้นแหละครับ

นอกจากนี้ก็มีเครื่องหมายกางเขนสีแดงห้าแห่งที่พบบนกำแพง ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่ใช้กันในสมัยครูเสดหรือไม่ก็พวกอัศวินในสมัยนั้น ซึ่งคอยปกป้องดูแลบ้านนี้ตั้งแต่สมัยกลางอีกเหตุผลก็คือ ลักษณะของโครงสร้างและหินไม่ใช่ของแคว้นมารเคนี้เลย การศึกษายังพบอีกว่าบ้านเดิมของแม่พระที่นาซาเร็ธ นั้นมีสองส่วนส่วนที่ยังเหลืออยู่ที่ปาเลสไตน์นั้น คือส่วนที่เจาะเข้าไปในหิน เป็นถ้ำ (Grotto) และอีกส่วนคือกำแพงอีกสามด้าน คือส่วนที่อยู่ที่นี่นั่นเอง

กำแพงทั้งสามด้านนี้สูงประมาณสามเมตร ส่วนที่เป็นหลังคา (Vault) ถูกต่อเติมในปี 1536 เพื่อให้เหมาะเป็นที่ถวายนาง และกำแพงหินอ่อนที่คลุมด้านนอกทั้งหมดนั้น ได้รับบัญชาจากสมเด็จพระสันตะปาปาจูเลียส ที่ 2 ให้ทำขึ้นโดยศิลปินที่มีชื่อเสียงในยุคนั้นคือ บรามันเต (ปี 1507)

เมื่อเข้าไปข้างใน (จุดนี้แบบเบียดๆ กันได้ประมาณสามสิบคน) จะเห็นรูปแม่พระอุ้มพระกุมารสีดำ ซึ่งทำมาจากต้นสนสีดำ แห่งเลบานอน ซึ่งถูกแทนของเดิมที่ถูกไฟไหม้ไปในปี 1921 สักการสถานแห่งนี้ เหมาะสำหรับนักแสวงบุญที่จะได้มีโอกาสรำพึงถึงธรรมล้ำลึกเรื่องการบังเกิดเป็นมนุษย์ และการแจ้งสารจากทูตสวรรค์แก่พระแม่มารีย์

ในแผนผังที่บริการไว้มีหลายภาษาครบ นอกจากประวัติสังเขปแล้ว ยังมีบทภาวนาเพื่อการรำพึง เช่น บททูตสวรรค์แจ้งสาร บทพระจิตเจ้า บทรำพึงถึงพระนางมารีย์ปฏิสนธินิรมล บทรำพึงถึงชีวิตที่เยียบสงบของพระเยซูเจ้า ที่นาซาเร็ธ บทภาวนาสำหรับครอบครัว สำหรับการทำงานผ่านทางนักบุญยอแซฟ บทภาวนาสำหรับกระแสรีบ และการกลับใจ บทภาวนาสำหรับผู้ป่วยและผู้เดินทางโดยเครื่องบิน (แต่งโดยสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ซึ่งเคยเสด็จมาที่นี่) เพื่อรำลึกถึงการเดินทางของบ้านศักดิ์สิทธิ์มายังที่แห่งนี้

ผมและเพื่อนๆ ได้ชม ได้สวดตามวัดน้อยต่างๆ ที่มีหลายแห่งตามห้องต่างๆ ซึ่งอยู่ด้านข้างของตัวบาซิลิกา เราได้ภาวนากันไปตามภาษาของแต่ละคน แต่ที่สำคัญคือ ทุกคนได้รำพึง ได้มาสัมผัสธรรมล้ำลึกของพระเยซูเจ้าในอีกรูปแบบหนึ่ง ผมภาวนาให้กับพระศาสนจักรในประเทศไทย กัมพูชา ครอบครัว กระแสรีบ และการประกาศพระวรสาร นอกจากนั้นก็เดินชมรอบเมือง ซึ่งมีร้านขายศาสนภัณฑ์มากมาย ปิดท้ายด้วยเจอราโต (ไอศกรีม) อันแสนอร่อย...

พวกเราได้เดินทางต่อไปยังอีก เมืองหนึ่ง ชื่อ ออฟิดา (Offida) ซึ่งมีชื่อเสียงเกี่ยวกับมหัศจรรย์ศีลมหาสนิทครับ แต่เสียคายหน้ากระดาขไม่พอ คงต้องเก็บไว้เดือนหน้าก็แล้วกันนะครับ ☺

สายใยรักในครอบครัว

ผมมีโอกาสได้ดูหนังเรื่อง Pay It Forward (2000) น่าจะเป็นครั้งที่สี่แล้ว เมื่อวันที่ 3 สิงหาคมที่ผ่านมา ครั้งแรกในโรงภาพยนตร์เมื่อหนังเข้าฉายเกือบสิบปีก่อน ครั้งที่สองหาวิดีโอมาดูที่บ้าน ครั้งที่สาม สื่อมวลชนคาทอลิกฯ จัด “ฟังหนังคู่สาระ” ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก โดยมี **คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม** ร่วมพูดคุยกับ **คุณนันท-ขว้าง สิริสุนทร** และครั้งนี้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเยาวชนเรียนรู้สิทธิมนุษยชน ที่แผนกยูติธรรมและสันติ (ยส.) ไปจัดกิจกรรมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนคาราสมูทท์ภูเก็ต ในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ที่ผ่านมา หลังจากดูหนังจบ นักเรียนชั้น ม.1 ที่น่ารักแบ่งปันสิ่งต่างๆ ให้เราฟัง และเขียนข้อคิด ตลอดจนสิทธิมนุษยชนที่ได้เรียนรู้จากหนังเรื่องนี้ ซึ่งน้องๆ ต่างประทับใจในความรัก ความห่วงใยที่แม่มีต่อลูก

หนุ่มน้อย **เทรเวอร์ (ฮาร์ลีย์ โจเอล ออส-เมนท์)** นักเรียนชั้นเกรด 7 ที่โรงเรียนในลาสเวกัส ซึ่งแม่ของเขาต้องทำงานหนักถึงสองที่เพื่อเลี้ยงดูเขา เพราะพ่อขี้เมาทิ้งพวกเขาไป แต่เทรเวอร์ก็มีจิตใจใฝ่ดี คิดโครงการทำดีเพื่อคนอื่น ให้แม่ลืมนั่นแหละความดีงามแพร่กระจายออกไปเรื่อยๆ ไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อเราช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือจริงๆ แล้วบอกเขาว่าไม่ต้องตอบแทนเรา แต่ให้ไปช่วยคนอื่นอีกสามคน แล้วให้อีกสามคนนั้นทำเช่นเดียวกับเรา.....

หนังไทยในปีนี้ก็มียุทธจักรวัยใกล้เคียงกับเทรเวอร์ และเป็นหนังที่ทำได้น่าประทับใจเช่นกันคือ (ล้อ) **ต๊อก (น้องเฟม - ด.ช.ชวิน ลิขิต-เจริญพงศ์)** ในหนัง บ้านฉัน.. ตลกไว้ก่อน (พ่อสอนไว้) หรือชื่อเดิมบ้านฉันตะลึงดังโป๊ะผลงานกำกับของ **บอล - วิทยา ทองอยู่ยง** (หนึ่งในผู้กำกับแฟนฉัน และกำกับเดี่ยวเรื่อง เก้า...เก้า) ร่วมกำกับโดย **เมฆ ธราธร** ซึ่งทั้งสองเขียนบทด้วยร่วมกับ **อมราพร แผ่นดินทอง**

น่าเสียดายที่บ้านฉัน..ตลกไว้ก่อนฯ เข้าฉายในช่วงที่บ้านเรามีเหตุการณ์ชุมนุมประท้วงทางการเมือง ทำให้รายได้หนังไปหยุดที่ 42 ล้านบาท เมื่อเทียบกับแฟนฉัน (2546) ที่ทำรายได้ไปถึง 137 ล้าน ทั้งที่หนังทั้งสองเรื่องเป็นหนังที่ไม่ได้ให้ความบันเทิงเท่าไร แต่ยังเป็นหนังดีมีคุณภาพและให้แง่คิดสอนใจ ผมเองก็อดเสียดายไม่ได้ที่หนังดีๆ อย่างนี้กลับพลาดไม่ได้ชมในโรงภาพยนตร์ ด้วยความลึกลับที่ว่า หนังมี **คุณจตุรงค์ มกจ๊ก (จตุรงค์ พลบูรณ์)** ในบทนำของหนัง ไม่ได้ตั้งใจในฝีมือการแสดงตลกของคุณจตุรงค์ แต่เท่าที่ได้ดูหนังตลก “ตระกูลสายหน้า” ที่คุณจตุรงค์แสดง เป็นหนังที่ให้ความบันเทิงได้ดีแต่หลายๆ ฉากดูแล้วไม่ค่อยสบายใจนัก โดยเฉพาะการใช้ถ้อยคำหยาบคาย การนำพ่อแม่มาล้อเล่น การใช้มุกตลกแบบเจ็บตัว เช่นตบหัวหรือใช้เท้าถีบ การล้อเลียนปมด้อยของคนพิการ

คนชาติพันธุ์ คนที่พูดไม่ชัด แม้แต่เรื่องที่ดูเข้าท่าที่สุดในตระกูลสายหน้า คือ “แสนสนิทยัย สายหน้า” ก็ยังคงมีฉากเหล่านี้อยู่ไม่น้อยทีเดียว

แต่ทว่าใน บ้านฉัน...ตกลงไว้ก่อนๆ ซึ่งพัฒนามาจากหนังสือของ บอล - วิทยา เรื่อง “ทำไมต้องเป็นตลก” เป็นหนังตลกที่สะอาด ไร้มลพิษ มุกตลกส่วนใหญ่มาจากตลกคำพูด มีการปูขงแล้วตบมุก ที่มาจากตลกหลายคณะรวมอยู่ในหนังเป็นตลกสมมุติ “คณะพาเพลิน” ตลกชื่อดังแห่งเมืองลพบุรี ทุกมุกต่างเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมได้ทั้งสิ้น แม้จะมีตลกเจ็บตัวอยู่บ้างเช่น เอาฝ่าปี่ตีหัวกัน หรือมีคำหยาบตอนเล่นตลกบ้าง แต่ก็อยู่ในปริมาณที่น้อยมาก เพราะจุดสำคัญของหนังไปอยู่ที่ ต๊อ ก.ช.วุฒินันท์ นักเรียนชั้น ป.6 ลูกชายคนโตของ เพลิน (จตุรงค์) เขาเกิดมาในตระกูลที่สืบทอดอาชีพตลกมาหลายชั่วอายุคน และคนเป็นพ่อเองก็คาดหวังว่าลูกจะต้องเป็นตลกเหมือนพ่อ ดังเช่นชื่อเล่นที่พ่อตั้งให้ลูก แต่ต๊อเป็นคนพูดอะไรก็ไม่ตลก ยิ่งมุกแป้กเป็นประจำเล่นตลกอย่างไรก็ผิด ผิดกับน้องสาว (แซล) ม่อน (น้องจิงน่า - ด.ญ. นิชาพัชร จารุรัตนาวารี) ที่จะพูดหรือทำอะไรก็ตลกแบบธรรมชาติ ไม่ต้องพยายามมาก มีเพียง คุณหมอน้ำแข็ง (พอลล่า เทเลอร์) หมอรักษาลิวที่เข้าไปในมุกตลกของต๊อ จนเขารู้สึกใกล้ชิดผูกพัน

หนังของ GTH มีงานสร้างที่พิถีพิถัน ทั้งในส่วนความสมจริงต่างๆ ของฉาก เสื้อผ้า การ

ถ่ายภาพที่เก็บบรรยากาศภายในบ้านของครอบครัวชนชั้นกลาง เป็นบ้านที่ไม่ได้สวยหรู อาจจะรกไปบ้างแต่ก็อบอุ่น มีบริเวณแวดล้อมไปด้วยต้นไม้ใหญ่ เลี้ยงเป็ดไก่ สมาชิกกินข้าวพร้อมหน้ากัน หรือการเก็บภาพในมุมต่างๆ ของลพบุรี และที่สำคัญคือเสน่ห์ของตัวละครทุกคนในหนังที่เล่นให้คนดูเชื่อได้และเอาใจช่วย โดยเฉพาะสมาชิกทุกคนในบ้านของต๊อ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง แม้ต๊อจะน้อยใจที่พ่อรักในความเป็นคนตลกของน้องสาว แต่เขาก็ไม่อิจฉา น้อง แม่ของต๊อ - ชื่น (อรอนงค์ ปัญญาวงศ์) ที่รักและห่วงใยลูกเสมอ และคอยปรามพ่อที่ชอบล้อลูกว่าเป็นเด็กไม่ตลก

ส่วนพ่อแม้โดยอาชีพตลกจะทำให้พูดถ้อยคำที่ทำให้ลูกเจ็บไปอย่างไม่ตั้งใจ เมื่อลูกเล่นมุกแป้ก เช่นพูดว่า ไปไหนอย่าบอกนะว่าเป็นลูกตลก อายเขา ...แต่พ่อก็รักและห่วงใยความรู้สึกของลูกเสมอ บางครั้งต๊อเองก็ลืมไปแล้วว่าพ่อแสร้งความรู้สึก และทำทุกอย่างได้เพื่อเขา และเป็นพ่อที่ไม่เคยตีลูก นอกจากนี้พวกเขาก็มี ย่า (ขวัญจิต ศรีประจัญ) เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของครอบครัว และเป็นย่าที่มีมุกตลกแพรพราวเสียด้วย และในความสัมพันธ์ระหว่างต๊อกับหมอน้ำแข็ง เป็นเช่นเดียวกับเด็กในวัยเริ่มหนุ่มที่จะปลื้มพี่สาวสักคนเป็นพี่ที่รัก เข้าใจเขา ไม่เคยทำร้ายจิตใจเขา จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่เมื่อพี่สาวมีปัญหาในชีวิตของผู้ใหญ่เข้ามาให้ต้องคิดหนัก เด็กอย่างเขาก็ต้องห่วงใยและพยายามช่วยพี่ในทุกวิถีทาง เช่นเดียวกับเทรเวอร์ใน Pay It Forward พยายามเป็นพ่อสื่อให้แม่ได้ใกล้ชิดกับครูสอนสังคมที่เขาปลื้ม

คงไม่มีอะไรสำคัญไปกว่าความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น ในครอบครัว แม้จะผิดใจกันบ้าง เข้าใจผิดกันบ้าง ทำพลาดพลั้งต่อกันไปบ้าง แต่สมาชิกทุกคนในครอบครัวก็พร้อมที่จะคืนดีกันให้อภัยกัน และตั้งใจที่จะไม่ทำผิดต่อกันอีก เพราะความรักใดเล่าจะมั่นคงยั่งยืนเท่ากับความรักของ พ่อ แม่ พี่น้อง... ❀

แด่คุณครูที่ผูกพัน

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นขณะที่ดิฉันกำลังอ่าน
อุดมสารคดี ดิฉันรีบรับสายจึงได้ทราบจากลูกสาว
คุณครูกรรมการ ว่าคุณครูได้จากโลกนี้ไปอย่างสงบ
ดิฉันตกใจมากเพราะเมื่อสัปดาห์ก่อนเหมือนมี
ลางสังหรณ์ให้ดิฉันอยากรจะคุยกับคุณครู เพราะ
นานพอควรที่เราทั้งสองไม่ได้ทราบข่าวคราวกันเลย
เป็นเพราะดิฉันติดภารกิจหลายอย่าง และหาเบอร์
โทรของคุณครูไม่พบ ครูคงจะอยากให้ดิฉันรับรู้ว่
ครูจะจากไปแล้ว

ดิฉันไม่สามารถไปร่วมพิธีศพของคุณครูเพราะ
อยู่ห่างไกลเกินกว่าที่จะไปร่วมด้วย จึงสัญญากับ
น้อง PAT (ลูกสาวของคุณครู) ว่าจะสวดส่ายประจำคำ
และขอมิสซาให้คุณครู

ท่านผู้อ่านอาจจะพอจำได้ว่า ดิฉันเคยเขียน
ลงในหนังสืออุดมสารคดี “เรื่องมหัศจรรย์แห่งรัก”
(กรกฎาคม 2549) ได้เล่าเกี่ยวกับความทรงจำใน
วัยเด็กเมื่อดิฉันอายุเพียง 4 ขวบ จำภาพหน้าครู
ได้แม่นยำ มีไฟที่ข้างแก้ม ความเมตตา ความรัก
ของคุณครูที่เห็นนักเรียนตัวเล็กๆ คนนี้ยืนเกาะโต๊ะครู
ครูจึงวาดรูปตุ๊กตาใส่เสื้อสีเขียว มอบให้ดิฉันว่า

จำความรู้สึกในขณะนั้นที่ดีใจและปลาบปลื้มมาก
คงจะไม่มีใครคิดจะจำเหตุการณ์นี้ได้ดีเท่าดิฉัน
มันเป็นเรื่องที่แปลกมาก ถามใครๆ ก็ไม่เห็นมี
ใครจำเรื่องแบบนี้ได้ แต่ทำไมครูคนหนึ่งที่ยืน
ความรัก ความเอ็นดูให้เด็กคนนี้ได้จะประทับใจ
ได้ถึงเพียงนี้เชียวหรือ? ครูท่านอื่นๆ ก็จำได้บ้าง
แต่ทำไมชื่อครูดิฉันก็ยังจำได้อีกอย่างแม่นยำ

ขณะที่เขียนเรื่องนั้นดิฉันต้องการจะถ่ายทอด
ความรู้สึกดีๆ ที่มีต่อครูซึ่งเป็นที่รักของดิฉันให้
ท่านผู้อ่านได้รับทราบถ้าท่านเป็นครู โปรดอย่าลืม
ทำสิ่งดีๆ ให้ลูกศิษย์ของท่าน วันหนึ่งลูกศิษย์อาจ
จะระลึกถึงท่านได้จนถึงนาทีสุดท้ายของชีวิต

เรื่องที่ลงในอุดมสารคดีเป็นสื่อช่วยให้น้องPAT
ได้ติดต่อกลับมาให้ดิฉันทราบว่าครูยังมีชีวิตอยู่
และเป็นแม่ของเขา วันนั้นที่ได้รับทราบทาง
โทรศัพท์ ดิฉันดีใจและตื่นเต้นจนบอกไม่ถูก
ความฝันเป็นความจริง ใครจะเชื่อว่า 60 ปี เรา
ยังได้รู้ว่าครูยังอยู่ ดิฉันได้รับโทรหาครูทันที
เสียงครูยังสดใสและเหมือนเดิม แม้เวลาจะ
เปลี่ยนไปครูก็ยังมีน้ำเสียงที่ไพเราะ อาหาร และ

รักศิษย์ ครูบอกดิฉันว่าครูจำภาพดิฉันได้ แม้กระทั่งนามสกุลเดิมสมัยยังเด็กที่เรียนกับครู ครูช่างมีความจำดีเลิศโดยที่ดิฉันก็เป็นเพียงลูกศิษย์ธรรมดาๆ คนหนึ่ง และสอนเพียงปีเดียว

หลังจากนั้น เราทั้งสองก็ได้พูดคุยกันอย่างสม่ำเสมอ ดิฉันได้ส่งบทความที่เขียนลงอุดมสารด์รวบรวมเป็นเล่ม (สร้างสุขให้ชีวิตเล่ม 1, 2, 3) มอบให้ครู และครูได้อ่านมีเรื่องของครูด้วย ได้ทราบว่า ครูดีใจและปลื้มมากที่ลูกศิษย์ไม่เคยลืมครูเลย

แม้ครูจะจากโลกนี้ไปหาพระ แต่สิ่งต่างๆ ยังอยู่ในความทรงจำของดิฉันจนถึงวาระสุดท้าย ดิฉันได้มีโอกาสพบครูเป็นครั้งแรก เมื่อครูให้ลูกหลานพาไปหาดิฉันที่ชะอำ ความรู้สึกนั้นตื่นเต้นจนบอกไม่ถูก คิดไปต่างๆ นานาว่าครูจะมีเค้าหน้าเปลี่ยนไปไหม? และเราจะคุยอะไรกัน? เพราะมันนานมากกว่าจะได้พบกัน แต่เมื่อดิฉันวิ่งไปต้อนรับครูที่เดินลงจากรถเราต่างฝ่ายต่างกอดกันด้วยความรัก และผูกพันเกินกว่าคำบรรยายใดๆ น้ำตาแห่งความปีติเอ่อคลอกันทั้งคู่ ดิฉันรู้สึกอบอุ่นได้กอดครูที่รักและบูชา อยากให้ครูเป็นแม่ เราคงจะสนิทสนมกันมากกว่านี้ คนเดียวดายอยู่ใกล้จะได้รับพลังที่ยิ่งใหญ่ถ่ายทอดให้กัน และมีความสุข กระแสจิตส่งให้ยอมดีกว่าอยู่ใกล้คนที่อิจฉาริษยา

ครูยังสวยเหมือนตอนสาว ความอ่อนหวานและอ่อนโยนเป็นเสน่ห์ที่หาคนเทียบได้ยาก ความเอื้ออาทรต่อคนรอบข้างดิฉันสามารถสัมผัสได้ และนี่คือแบบฉบับที่ดีที่ดิฉันนำมาปฏิบัติเท่าที่จะทำได้ ผู้ใหญ่จึงควรเป็นตัวอย่างให้เด็กๆ นำไปเลียนแบบในทางที่ถูกต้องและดี มันจะช่วยหล่อหลอมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า

ดิฉันรู้ซึ่งถึงความเกรงใจที่ครูไม่อยากรบกวนลูกศิษย์ เพราะครูรับประทานอาหารก่อนมาเยี่ยม

ดิฉันถึงแม้ว่าดิฉันจะเชื่อเชญครูอย่างไรครูก็ปฏิเสธ ดิฉันจึงจัดของว่างให้ครอบครัวของครูแทน พร้อมทั้งฝากขนมคุกกี้อีก 1 กล่อง ครูมีความสุขเช่นเดียวกับลูกศิษย์คนนี้ ครูบอกกับดิฉันว่าครูอยากพบดิฉันสักครั้งก่อนครูจะจากโลกนี้ไป และก็เป็นความจริง แม้เป็นเพียงอ้อมกอดของครูครั้งเดียว ดิฉันก็คงเก็บไว้ในความทรงจำตลอดไป

ตลอดชีวิตของครู ครูเสียสละให้ครอบครัว โดยเฉพาะลูกสาวคนหนึ่งที่ต้องทำงานในต่างแดน ครูก็ยอมทิ้งครอบครัวตามลูกสาวและหลานสาวไปช่วยดูแล และอบรมสั่งสอนหลานสาวจนเติบโตและเข้ามหาวิทยาลัย ทุกปีลูกหลานทุกคนก็บินไปเยี่ยมคุณยาย (ครู) ได้ใช้เวลาของความรัก ความอบอุ่น ความสามัคคี หล่อหลอมให้เป็นครอบครัวที่เข้าอกเข้าใจกันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ครูเป็นแม่เหล็กให้ลูกๆ หลานๆ ประอบคองโดยอาศัยความรัก ความอ่อนโยน ไม่มีช่องว่างระหว่างวัย ไม่มีความเจ้าอารมณ์ของผู้สูงอายุ ไม่มีเสียงบ่นว่าใดๆ มีแต่ความเอื้อเอ็นดูลูกหลาน นี่แหละความดีที่ทุกคนควรทำอย่างยิ่ง เพื่อก่อเกิดสันติภาพในครอบครัว สังเกตจากสมาชิกทุกคนในครอบครัว ไม่มีความเครียด มีแต่รอยยิ้มและหัวเราะ เพราะต้นแบบเป็นอย่างไรสมาชิกในบ้านก็จะเป็นอย่างนั้น

ครูได้หลับอย่างสงบ และไปรับใช้พระแล้ว ดิฉันมั่นใจว่าความดีของครูที่สร้างไว้ในโลกนี้เป็นรางวัลที่พระจะให้ครูได้อยู่บนสวรรค์อย่างแน่นอน

ท่านผู้อ่านลองย้อนดูว่าใครคือแบบฉบับของท่านๆ ลองปฏิบัติตามนะค่ะ ชีวิตของเราสั้นมาก ไม่มีใครอยู่ค่าฟ้า สักวันก็ต้องละทิ้งทุกอย่างที่หวงแหน จะเหลือไว้เพียงความดีให้คนรุ่นหลังได้ระลึกถึงนะค่ะ ☺

ที่มาของหัน...หมู

สวัสดีครับ ผู้อ่านที่รัก คิดถึงเสมอ เมื่อเจอเธอ
เอ๊ย! เมื่อเตรียมส่งต้นฉบับ ประมาณต้นเดือนของ
ทุกๆ เดือน จะทำอะไรก็ต้องมีที่ไปที่มาของอาชีพ
ทุกอาชีพจะเรียนมาหรือไม่มีในตำราเรียนชีวิตต้อง
เดินไปด้วยลำแข้งบ้าง ความคิด สมองกับ 2 มือ 2
เท้า ฯลฯ สถิติปัญหา กำลังเงินด้วย บางอาชีพเริ่ม
จากศูนย์ บางอาชีพก็จากอาชีพเดิมๆ ไม่ก้ำวหน้า ก็
หาอาชีพให้ใหม่ให้เลี้ยงตัวและครอบครัวได้และให้
รวย พอมี พออยู่ อย่างสบาย เพื่อลูกๆ โตขึ้นลูกจำ
สนใจหรือไม่ก็อีกเรื่องหนึ่ง

การทำงานก็ต้องมีการพัฒนาตัวเอง ถึงแม้จะ
เป็นงานเดิมๆ ต้องมีการปรับปรุงตัวเอง ที่ทำงาน
ถึงจะก้ำวหน้า ถ้าทำอาชีพก็เหมือนกัน ถ้าทำแบบ
เช้าชามเย็นชามมันก็อยู่อยู่กับที่ ดีไม่ดีถอยหลังอีก

เปโตร สมพงษ์ กิจประยูร อายุ 74 ปี สมรส
กับเทเรซา ทองคำ กิจประยูร อายุ 73 ปี มีลูก
6 คน เสียชีวิตไป 1 คน อยู่บ้านเลขที่ 18 ม.4
ซอย 4 คลองนา

กาลครั้งหนึ่งเมื่อ 60 ปีที่ผ่านมา ชีวิตของ
ชายคนหนึ่งเริ่มต้น เมื่อยังหนุ่ม ตั้งแต่ซื้อจักรยาน
3 ล้อถีบ เพราะถนนโรมันยังไม่มีรถยนต์ ซ้อมา
จากกรุงเทพฯ คันละ 3 พันกว่าบาท ถีบจักรยาน
สามล้อรับจ้าง ค่าโดยสารก็คันละ 2-3 บาท ตาม
ถนนหมู่บ้าน ตามตรอกซอกซอยแถมถนนก็เป็น
ดินลูกรัง ประมาณ พ.ศ. 2524

จากนั้นมาก็ซื้อตุ๊กๆ จากกรุงเทพฯ อีกซึ่งยัง
ไม่มีใครมีรถ ถนนหนทางก็ยังไม่เจริญ และรถเครื่อง
และรถสองแถวก็ยังไม่มี ถนนยังไม่ได้ลาดยาง

โรมันตลาดสามพราน และใครข้างก็ไปว่าจั้น
เถอะ ราคา 30-40 บาทซึ่งตอนนั้นน้ำมันลิตรละ
3-4 บาทเท่านั้น บางคนก็ยังไม่เกิดเลย

และเวลาผ่านไปอีก 2-3 ปี ซื่อสองแถวมาขับ
ก็พอจะมี รถสองแถวที่วิ่งก็จะออกวิ่งช่วงเช้า ช่วง
นั้นถนนดีขึ้นมาน้อย พ.ศ. 2528 สองแถวก็เริ่ม
มีมากขึ้น เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน มีรถสองแถวสาย
โรมัน-ดงเคตุ หมู่บ้านสามพราน ตลาดสามพราน
อ้อมใหญ่ สาย 5 ฯลฯ

เปโตร สมพงษ์ เล่าว่า เมื่อสมัยโน้น ลูกหมู
ราคาถูก เลี้ยงแม่หมูไว้ 10 ตัว มีลูกหมูแต่ไม่รู้จะ
ขายใคร ลูกหมูจึงมีหมูแก่ไถกิน ลูกหมูตัวละ 30-
40 บาท เมื่อไปรู้ระคลองไหหลำ **ลุงสมร กิจสวัสดิ์**
(ปัจจุบันเสียชีวิตไปแล้ว) เห็นเขาใช้โซ่ เข้าเพื่อง
หันหมู ซึ่งมีมอเตอร์ 1 แรงผนวกกับโซ่รถจักร-
ยานยนต์ หมุนกับเตาหันหมู ซึ่งมีเสียงดังแฉ่กๆ

จึงมีความคิดว่าถ้าใช้สายพานแทนโซ่จะดีกว่า
เสียงก็จะได้ไม่ดังและคล่องสะดวกกว่า จึงไปคุย
กับช่างช่างที่เป็นช่างกลึง ก็เป็นอันว่าทั้งคู่คิดได้
และเป็นผู้ค้นพบการหันหมูใช้และเรื้อมาจนปัจจุบัน
ที่ใช้กันอยู่ หันครั้งละ 15 ตัว ที่แรกหันกินก่อน
และมีคนมาซื้อก็เลยเป็นอาชีพ

เมื่อครั้งทดลองใช้ได้ 6-7 ตัว หันไปหันมา
จากสองแถวก็เป็นหันหมูขาย วิ่งรถขาย ตั้งแต่
09.00 - 11.00 น. ก็กลับ ใหม่ๆ ขายก็ยังไม่รู้
วิ่งรถไปทุกวันก็พอจะมีลูกค้า ถึงเวลาลูกค้าก็ออก
มารอขาย 11-14 ตัว ต่อวัน วัดไร่จิง ตลาดสามพราน
วัดเหนือ วัดใต้ บางม่วง กิโลกรัมละ 80 บาท
ปัจจุบันกิโลกรัมละ 150 บาท

ก่อนหันหมู เคยทำถ่วงอกขายมาก่อน 3 ปี
ถั่วต้องการความสะอาดส่งตลาดสามพราน และที่อื่น
ถั่ว 20-100 กิโลกรัม

ทำหมูหันจริงๆ จังๆ ใช้สายพาน มอเตอร์ ๓ เล
ตลับลูกปืน ถ้าไฟดับก็สามารถใช้มือหมุนได้ ทีละ
10 ตัว ตั้งแต่กิโลกรัมละ 15 บาท ซื่อหมูที่ฟาร์ม
เพชรบุรี ศรีราชา ฟาร์ม CP โคราซ หมูฟาร์มใหญ่
มีหมูแกนจากโคราซ เขาจะมาส่งที่กล้วยน้ำไท
และจะติดหมูเล็กมาด้วยและวิ่งรถไปซื้อที่กล้วยน้ำไท
ขายมา 40 ปี

ขายหมูหัน ขายเครื่องใน ดับ ส่งลูกจบ
ปริญญาตรี แถมมีเงินเหลืออีก 80,000 บาท ดับ
หมูกิโลกรัมละ 50-60 บาท ตัวละครึ่งกิโลกรัม
ถึง 6 จีด ลูกหมูจากฟาร์มใหญ่ที่ปากท่อ ราชบุรี มี
ฟาร์มหมูเป็นแสนๆ ตัว 20-30 หลังคา มี 5-6 ฟาร์ม

ใหญ่ๆ สมัยนั้น กำหนดยุมีเป็น 1,000 ไร่เลี้ยงหมู

ปัจจุบันอาชีพหันหมูเป็นที่รู้จัก และมีชื่อเสียงของวัดโรมัน สูตรทำหมูหันก็มีหลายคนเอาไปใช้ทำขายเป็นลำเป็นสัน เป็นอาชีพ แต่เล็กๆ 2-3 คน ก็หันขายอยู่ เสาร์ อาทิตย์ ขายที่ตลาดนัดวัดโรมันอย่างเดียว ไม่ได้ขายตามคลองวัด ตัวหนึ่ง 30-40 กิโลกรัม กิโลกรัมละ 150 บาท (11 พฤษภาคม 2553) หมูเป็น หมูเนื้อ 63 บาท เสาร์ขาย 30 ตัว อาทิตย์ขาย 40 ตัว

ลุงสมพงษ์ ได้บอกว่าผมได้เลิกอาชีพนี้มา 3-4 ปีแล้วแต่ก่อนจะเลิกก็ได้คิดวิธีหันแบบชิงช้าสวรรค์เอาถ่านอยู่ตรงกลาง แล้วทำเป็นโดมครอบหันได้ครั้งละ 8-10 ตัว จะได้ทุนถ่านหุงข้าว ถ้าไม่เลิกขายก็คงเห็น “หมูหันชิงช้าสวรรค์”

เมื่อ พ.ศ. 2513 ชื่อ 4 ขย 15 บาท เวลาผ่านไปข้าวของแพงทุกอย่างค่าเงิน ทอง เมื่อก่อนบาทละ 2-3 ร้อยบาท พ.ศ. 2500

ปัจจุบันลูกสืบทอดมรดก ตามรอยที่เตี่ยทำมาหากินด้วยความขยัน เปาโล ไพศาล กิจประยูร อายุ 50 ปี แต่งงานกับเทรธา เทียบ อายุ 47 ปี มีลูก 3 คน โตหมดแล้วจึงช่วยเตี่ยฆ่าหมูและหัน สืบทอดมา 20 กว่าปีแล้ว มีลูกจ้าง 8 คน ขายอาทิตย์ละ 4 วัน วันอังคารขายดำเนินสะดวก ราชบุรี 10 กว่าตัว ขนาด 20-30 กิโลกรัม วันพุธ-วันศุกร์ วัดสว่างอารมณ์ แดแถว 4-5 ตัว กิโลกรัมละ 150 บาท วันเสาร์-อาทิตย์ขาย 20-30 ตัว ขนาด 30-40 กิโลกรัม

ส่วนหมูที่ซื้อนั้นขนาด 20-40 กิโลกรัม ตอนนี้หมูเป็นแพง 62/100 กิโลกรัม ซื้อจากฟาร์มราชบุรี บริษัทกาญจนา ค่าหมูอาทิตย์ละแสนกว่าบาท

ถ้าเตี่ยสมพงษ์ กิจประยูรไม่คิดเครื่องหันแบบมอเตอร์ก็คงยังไม่มีพ่อค้าขายหมูหันกันหลายเจ้า ขนาดต่างจังหวัดยังอยากได้วิธีทำเลย มีคนหนึ่งอยู่ทางภาคใต้ พังงาหรือสุราษฎร์ฯ จำไม่ได้ อยากได้วิธีทำ สูตร ขั้นตอนการหัน ติดต่อให้ผมถ่ายวิดีโอ

ส่งไปให้ ราคาถ่ายครบสูตร 2,000 บาทเลย ไม่เอาเพราะต้องถ่ายเวลา ดี 3

การทำมาหากิน การค้าขายยังไม่ยากแต่ทำอย่างไรให้มีคนมาอุดหนุนมาซื้อนี่ต่างหากเป็นอุปสรรค บางอาชีพเปิดแต่ไม่มีลูกค้า ก็นั่งตบยุง ไม่คุ้มกันวันเวลาและค่าจ้างและการลงทุน ระยะทางจากนครปฐมไปราชบุรี 50 กิโลเมตร โดยประมาณ

ป.ล. ก่อนเปาโล ไพศาลจะมาขายหมูหันก็ขับรถสองแถวมาก่อนเหมือนกันแต่ไม่เคยขับสามล้อถีบ!

สุดท้ายนี้ ขอให้ผู้อ่านโชคดีมีสุข หมดทุกข์ อยากรไ้อะไรก็ลงมือทำเองและสวดขอพระคุ้มครองชีวิต ครอบครัว อาชีพ ฯลฯ ตามจุดประสงค์ของท่าน แล้วพบกันใหม่ สวัสดีครับ 🙏

 บุบผา เวิร์ดดิ้ง สตูดิโอ
(BUBPHA WEDDING STUDIO)

ถ้าคุณกำลังมองหาสถานที่จัดงานแต่งงาน
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักระพาศ ด.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (พี่ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ กด 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดีค่ะ ท่านผู้อ่าน ‘อุดมศาสตร์’ ทุกท่าน ครั้งนี้ดิฉันขอนำคำประพันธ์ของคุณ ‘นัตตาเซีย’ ซึ่งก็ถือว่าเป็น “แฟนคลับ” ของคอลัมน์ “พจนมลา” ที่เหนียวแน่นอีกคนหนึ่ง และขอชมว่ามีความขยัน และหมั่นฝึกฝนจริงๆ

อยากบอกว่าการจะแต่งคำประพันธ์ บทกลอน หรืองานเขียนร้อยแก้วได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง “ขยันแต่ง ขยันเขียน” บ่อยๆ เพราะจะเกิดความชำนาญ คล่องคิด คล่องเขียน และประพันธ์ได้ไพเราะขึ้นอีกค่ะ

เปลี่ยนชีวิต

เมื่อความทุกข์รุกรไล้เหมือนไฟป่า
ทางข้างหน้าสับสนจนเกินหวัง
ดูจกวางน้อยหวาดผวาละล้าละล้ง
ตามลำพังกระโดดตื่นแทบสิ้นใจ

จะมีบ้างบางเวลาคราได้พัก
สดชื่นนักพบผ่านธารน้ำใส
จึงโลดวิ่งดั่งตรงลงทันใด
ทั้งอาบกินชื่นหทัยไม่ยากจร

ชีวิตเราลำเคี้ยวอยู่เช่นนี้
หากไม่มีพระวาจามาบอบสอน
ฉันคงต้องพินาศไปกับไฟพอน
ไม่อาจย้อนยืนอยู่เป็นผู้คน

ธารพระธรรมจำเียนอยู่เป็นนิจ
เปลี่ยนชีวิตคิดเห็นกลับเป็นผล
จากเข้าหลอมเปลวกล้ำเปลี่ยนค่าตน
ความทุกข์ทนเป็นทองคำอันอำไพ

แต่นี้ไปจะขอยู่อย่างผู้กล้า
ด้วยศรัทธามุ่งมั่นไม่หวั่นไหว
ด้วยสันติทว่มั่นล้นดวงใจ
ประกาศพระราชัยจอมราชัน

นัตตาเซีย

บทสวด

เดิน ไปตามครรลองของชีวิต

ยอมอุทิศแบบอย่างทางพระสงฆ์

อยู่ในธรรมความดีที่มั่นคง

และซื่อตรงต่อพันธสัญญา

เป็นแสงเทียน ส่องนำความสว่าง

คือแบบอย่างทางดีที่เสาะหา

บนพระแท่น ตั้งใจถวายมิสซา

สร้างศรัทธาจุดแข็งทศของคริสตชน

ถือโอกาสแห่งวัน หิรัญสมโภช

ให้รุ่งโรจน์สดใสในทุกหน

พระสิริพึงมีที่ใจตน

ช่วยผู้คนพ้นบาปได้กลับตัว

เสริมสว่างทางใจในความคิด

เพื่อชีวิตสดใสไม่สลับ

แสงธรรมส่องเจิดจ้าจากล้าอย่างแล้ว

ประพาศิตัวแบบอย่างทางที่ดี

มาวาดรูปกับครูตั๋ย

วาดตามลำดับ 1-7

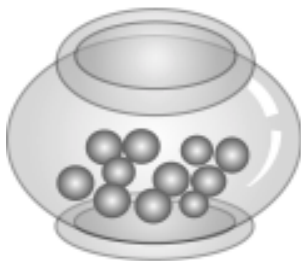
ถ้าอยากวาดได้ออกมาให้สวยงาม

ต้องฝึกวาดวงกลม วงรี วันละ 50 วง วาด 7 วันติดต่อกัน

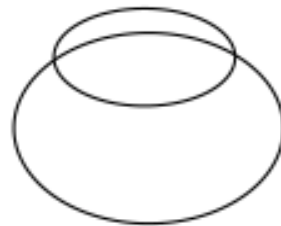
ขณะวาดมองภาพและคิดไปด้วยว่ากลมหรือขยับ รีหรือขยับ

ถ้าไม่กลม ไม่รีไม่ต้องลบ วาดภาพต่อไปเรื่อยๆ

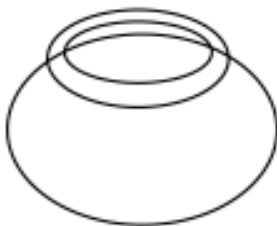
จะเห็นว่าภาพต่อไปจะสวยงามขึ้นเรื่อยๆ

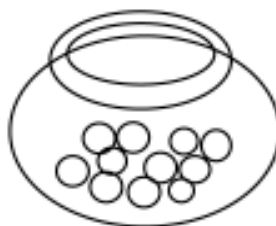
1

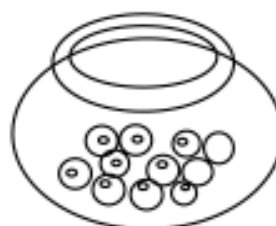
2

3

4

5

6

7

ความสม่ำเสมอ
ช่วยให้ชีวิตมั่นคง

ชวนน้องๆ

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมสานต์ที่น่ารักทุกคน “ดีใจมากเลย” พี่ป๊องอยากจะบอกว่า เดือนนี้เป็นเดือนที่พิเศษสำหรับน้องๆ “เยาวชน” “ใครเป็นเยาวชน ยกมือขึ้น เฮ! เฮ!”...ก้อ! ทุกคนเป็นเยาวชน และเป็นจะเยาวชนตลอดไป (สำหรับพี่ป๊อง) เพราะเยาวชนคือมวลพลัง ผู้กล้าและแกร่ง อีกทั้งร้อนแรงดังแสงตะวัน ขอเพียงใช้พลัง และแรงให้เกิดประโยชน์และสิ่งดีๆ แก่สังคม เท่านั้นก็แสดงว่าน้องๆ คือเยาวชน และมีหัวใจเยาวชนแล้วครับผม

พี่ป๊องขอเป็นกำลังใจให้น้องๆ ขอให้เป็นที่รักดีของคุณพ่อคุณแม่ ทุกคนในครอบครัวรักกัน และตั้งใจศึกษาหาความรู้ ขยันเรียน ขยันอ่านหนังสือให้มากๆ ...ด้วยรักและห่วงใยจากใจพี่ป๊องครับผม

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการใหม่ 2010

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ ได้เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2010 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์ ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทบุรี ซ่อนนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งที่ E-mail: john.udomsarn@gmail.com หรือ udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

ประกวดภาพวาดระบายสี
“มุมเด็กศิลป์”

ค.ญ.เสาวลักษณ์ รังศิริกุล (นุ๊ก)
ค.ญ.รัชนก จันทร์เขียว (นก)
ค.ญ.จินตนา พยุงแดน (นุ่น)
ค.ญ.วิภาพร วัชรพิบูลย์ (ปลา)
ค.ญ.ศิลดา รุจิเรขรังสีมา
ค.ช.ชัยพร พรหมไทยสงค์

■ พี่อ๋อ คุยกันฉบับเพื่อน

มาถึงช่วงของ “คุยกันฉันเพื่อน” นับเป็นประตูอีกบานหนึ่งที่จะทำให้น้องๆ และเพื่อนสมาชิกได้มาพบเจอ แบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ และมุมมองใหม่ๆ โดยเฉพาะน้องๆ เด็กๆ ที่ร่วมสนุกในการส่งภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” จะได้พูดคุยแบ่งปันประสบการณ์แก่เพื่อนๆ

และครั้งนี้ขอเชิญพบกับ น้องสุพัตรา กาแก้ว (ออม) ซึ่งก็นับได้ว่าเป็น “ดาวสโมสรอุดมสานต์” อีกดวงหนึ่งที่มีฝีมือ ชยัน อดทน... ขอชมว่าเก่ง มีมานะมากจริงๆ เชิญพบกับเขาได้เลยครับ

ชื่อ : สุพัตรา กาแก้ว

ชื่อเล่น : น้องออม อายุ 13 ปี

เรียนที่ : โรงเรียนเซนต์โยเซฟท่าแร่สกลนคร จ.สกลนคร

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดมสานต์?

ตอบ : เพราะช่วยให้เราผ่อนคลายอารมณ์ และความรู้สึกที่ดี และช่วยให้เราใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และทำให้เราสามารถฝึกฝนความรู้สึกจินตนาการลงในแผ่นภาพ ทำให้รูปออกมาสวยงามได้

ดังที่หนูส่งมาให้สโมสรอุดมสานต์

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : ความคิดและจินตนาการต่อรูปภาพที่เราเห็นนั้น และสามารถสร้างมุมมองลงไปในรูปแบบนั้นๆ และบันทึกลงในความรู้สึกต่อรูปภาพค่ะ

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ได้รับแรงบันดาลใจจากพี่ของหนูค่ะ เพราะพี่ของหนูเป็นคนที่มีความจินตนาการสูงในการสร้างภาพให้ดูสวยงามและแต่งเติมอย่างสร้างสรรค์ และหนูจึงได้เคล็ดลึกลับจากพี่ของหนูเป็นอย่างดีและพี่ก็สนับสนุนหนูมาหลายครั้ง

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : หนูใช้เวลาไม่ค่อนานเท่าไรหรอกค่ะ 5 นาทีแรกหนูใช้เวลาในการพิจารณารูปภาพ อีก 10 นาทีหนูใช้เวลาในการเริ่มต่อเติมรูปภาพให้มีความกลมกลืนกัน และอีก 15 นาทีสุดท้ายหนูใช้เวลาในการเริ่มลงมือระบายสีให้สวยงาม รวมเวลาทั้งหมดหนูก็ใช้เวลาไป 30 นาทีค่ะ

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : หนูรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนที่มีความสามารถ และพ่อแม่และพี่ของหนูต่างชื่นชมในตัวของหนูมาก และหนูรู้สึกยินดีและภาคภูมิใจในตัวเองมาก และหนูรู้ว่าตัวเองได้ทำดีที่สุดแล้วค่ะ

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรอุดมสานต์หน่อยนะคะ?

ตอบ : ความพยายามอยู่ที่การระบายสี ความสำเร็จย่อมเกิดจากภาพที่ดูสวยงาม ดังนั้นหากเราทำสิ่งใด จงทำจากใจ และความรู้สึกที่ดี จะทำให้เราประสบความสำเร็จโดยไม่ไกลจากตัวเรา สิ่งสำคัญที่สุดนะคะ จงทำปัจจุบันให้ดีที่สุด และทุกสิ่งที่เราทำก็จะเป็นสิ่งที่ดีเช่นกันนะคะ

ผลงานของน้องออม

สวัสดีครับ อ.เก่งมาพบกับน้องๆ เด็กๆ อีกเช่นเคย ฉบับที่แล้วได้แนะนำถึง “ลักษณะต่างๆ ของการอ่านพระคัมภีร์แบบคริสตชน” ไปได้ 2 ข้อแล้ว คือ ‘การอ่านพระคัมภีร์โดยเริ่มจากสภาพความเป็นจริง’ และ ‘การอ่านพระคัมภีร์ในชุมชนคริสตชน’

**รัก
พระคัมภีร์**

ครั้งนี้ อ.เก่ง ยังมีอีก 2 ข้อที่จะช่วยให้การอ่านพระคัมภีร์ของน้องๆ เด็กๆ มีแนวทาง มีความเข้าใจในการอ่านพระคัมภีร์แบบคริสตชนดียิ่งขึ้นครับผม

3. การอ่านพระคัมภีร์ด้วยความเคารพต่อตัวบท

เพื่อเข้าใจตัวบท จำเป็นต้องนำตัวบทนั้นกลับไปสู่บริบทดั้งเดิม ด้วยเหตุนี้ผู้อ่านต้องอาศัยการศึกษาในเชิงวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาประวัติศาสตร์และรูปแบบวรรณกรรมของตัวบท พร้อมกันนี้ต้องมีท่าทีรับฟัง เพื่อเขาจะไม่ใช้ตัวบทเป็นเครื่องมือโดยใส่ความคิดและความปรารถนาของตนเองลงไปนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ เขาต้องรักษาความเจียบภายใน

4. การอ่านพระคัมภีร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความจริงและชีวิต

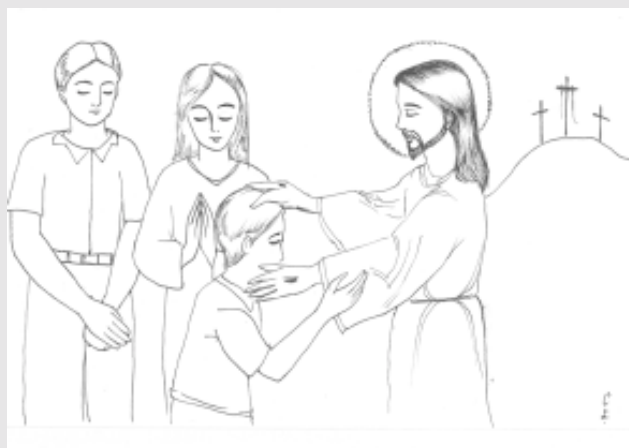
ความห่วงใยที่สำคัญของเราในการตีความพระคัมภีร์มิได้อยู่ในการตีความประวัติของประชากรของพระเจ้าในอดีต อีกทั้งมิได้ตีความตามตัวบท แต่เป็นการตีความเกี่ยวกับชีวิต ชีวิตแห่งความเชื่อของเรา โดยผ่านทางตัวบท นักบุญออกัสตินกล่าวถึงหนังสือ 2 เล่ม นั่นคือ พระคัมภีร์ในฐานะที่เป็น “หนังสือเล่มที่สอง”

ช่วยเราในการตีความชีวิตซึ่งเป็น “หนังสือเล่มแรก”...ขอแค่นี้ก่อนนะครับ

คราวหน้า อ.เก่งจะขอแนะนำอีก 2 ข้อ น้องๆ เด็กๆ พอจะเริ่มเห็นแนวทางกันบ้างแล้วใช่ไหมครับ ‘ใจเย็นๆ ครับ’...อ้อ อย่าลืมว่าก่อนจะเปิดพระคัมภีร์อ่าน อยากแนะนำให้น้องๆ เด็กๆ เริ่มด้วยการภาวนา ขอให้พระเจ้า พระจิตเจ้าสถิตอยู่กับน้องๆ เด็กๆ ด้วยนะครับ

(อ่านต่อฉบับหน้า)

**การ์ตูน...
นำเสนอ**

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องปภาวรินทร์ ธาตุทองคำ (น้องมิว) *3122*

เกิด : 25 กุมภาพันธ์ 2546

การศึกษา : โรงเรียนมารีวิทยา ปราจีนบุรี

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย เพราะเรียนง่ายดี

อนาคตอยากเป็น : พยาบาล เพราะจะได้ดูแลพ่อแม่

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง แจ่มใส

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ ดูซีดี

กีฬาที่ชอบ : จักรยาน

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง

น้องกิริติ เศรษฐฐุจิ (มาร์ธ) *3123*

เกิด : 1 ธันวาคม 2537

การศึกษา : โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นความถนัดส่วนตัว

อนาคตอยากเป็น : ลูกของพระเป็นเจ้าที่ดี เพราะพระองค์กำลังรอเรากลับไปหาพระองค์

เป็นคนมีนิสัย : รักการศึกษา เนิบสงบ ใจเย็น

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัขตัวโต นกแก้วที่พูดเก่ง

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านโน้ต

กีฬาที่ชอบ : กอล์ฟ เทนนิส

อาหารที่ชอบ : พาสต้า สปาเก็ตตี้ ข้าวผัดง่ายๆ

ความสามารถพิเศษ : ด้านพระคัมภีร์ คอมพิวเตอร์โปรแกรม

อื่นๆ : สนใจกฎหมายพระศาสนจักร

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรรอดมศานต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งที่ไม่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรรอดมศานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทรี ซอยนนทรี

ยานนาวา กทม.

10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรรอดมศานต์
ครับ

กระต่ายน้อยกตัญญู

สวัสดีค่ะน้องๆ ทุกคน ใกล้จะปิดเทอม และใกล้จะสอบกันแล้ว ตั้งใจเรียน ตั้งใจอ่านหนังสือสอบกันด้วยนะคะ ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝาก ชื่อเรื่อง “กระต่ายน้อยกตัญญู”

เรื่องมีอยู่ว่า ครั้งหนึ่งมีกระต่ายน้อยแม่ลูกอาศัยอยู่ในป่า วันหนึ่งแม่กระต่ายออกไปหาอาหารทิ้งลูกไว้ตามลำพัง วันนั้นมีพรานเข้าป่ามาล่าสัตว์ นายพรานยังไม่สามารถจับสัตว์ใหญ่ได้เลย และหงุดหงิดมาก แม่กระต่ายกำลังหาผักต่างๆ เพื่อจะนำกลับไปให้ลูกกิน แต่บังเอิญนายพรานผ่านมาเห็นแล้วก็คิดในใจว่า อืม จับสัตว์ใหญ่ไม่ได้ อย่างน้อยก็จับกระต่ายให้ได้ก็แล้วกัน เพราะสตุกระต่ายก็คงอร่อยไม่ใช่น้อย

คิดได้ดังนั้นแล้วนายพรานก็ยิงแม่กระต่าย โดนเข้าไปที่ขา แม่กระต่ายก็รีบหนีวิ่งหลบเข้าไปในโพรงไม้ นายพรานมองหาแต่ไรก็หาไม่เจอ จึงหงุดหงิดมากขึ้นไปอีก จนพลบค่ำฟ้ามืด นายพรานจึงจำใจต้องกลับบ้านไปทั้งๆ ที่หากระต่ายไม่เจอ

ลูกกระต่ายรอแม่อยู่เป็นนานสองนาน แม่ก็ไม่กลับมา มันจึงไปถามสัตว์อื่นๆ ว่าเห็นแม่กระต่ายบ้างไหม ก็ไม่มีสัตว์ตัวไหนเห็น จนมีนกคู่หนึ่งบอกว่าเห็นมีกระต่ายบาดเจ็บอยู่แถวชายป่า แต่ไม่รู้ว่าเป็นแม่กระต่ายหรือเปล่า และนกคู่นั้นก็ช่วยนำทางลูกกระต่ายไป จนในที่สุดลูกกระต่ายก็ได้พบแม่กระต่ายที่บาดเจ็บ ลูกกระต่ายขอบคุณนกคู่นั้นที่ช่วยนำทางมาให้

วันรุ่งขึ้นลูกกระต่ายตัดสินใจว่าจะออกไปหาอาหารมาให้แม่กระต่าย แม่กระต่ายไม่ยอมเนื่องจากลูกยังเล็กและเกรงว่าจะเป็นอันตราย ลูกกระต่ายบอกว่าแม่ว่าไม่ต้องห่วง จะระวังตัวเป็นอย่างดี แล้วลูกกระต่ายก็ออกไปหาอาหาร มันเดินไปจนถึงสวนผักแห่งหนึ่งที่ปลูกทั้งผักกาดหัวไชเท้า แครอท และผักอีกหลายชนิด ลูกกระต่ายตื่นตาตื่นใจมาก มันซุกเอาผักไปให้แม่กินทุกวัน

เจ้าของสวนแปลกใจว่าทำไมผักของตนที่ดูแลเป็นอย่างดีจึงหายไปทุกวัน จึงมาแอบเฝ้าดู เขาจึงเห็นลูกกระต่ายตัวนิดเดียวที่ซุกเอาผักและขนไปเลี้ยงแม่กระต่ายซึ่งขายังไม่หายดีซะทีเดียว เจ้าของสวนรู้สึกซาบซึ้งในความกตัญญูของลูกกระต่าย จึงปรากฏตัวให้สองแม่ลูกเห็น และบอกว่าจะรับกระต่ายทั้งสองไปเลี้ยง แม่กระต่ายไม่ค่อยเชื่อ เพราะเคยถูกคนทำร้าย จึงกลัวชาวสวนจะฆาตกรรมตนและลูก แต่ก็ไม่มีทางเลือกเพราะคนตัวใหญ่กว่ากระต่ายมาก อย่างไรก็ตามมันทนแล้ว

แต่เจ้าของสวนก็เป็นคนดีจริงๆ เขาเลี้ยงดูแม่กระต่ายและลูกกระต่ายอย่างดี ทั้งสองไม่ต้องกลัวอีกเลยว่าจะโดนนายพรานตามล่า หรือโดนสัตว์อื่นๆ ทำร้าย จึงอยู่อย่างมีความสุขตลอดมาทั้งหมดเป็นเพราะความกตัญญูของลูกกระต่ายน้อยนั่นเอง

จบแล้วค่ะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ 🐰

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน วันที่ 20 กันยายนของทุกปี คณะรัฐมนตรีเห็นชอบประกาศให้เป็นวันเยาวชนแห่งชาติ และมอบคำขวัญให้ว่า “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ฟ้าใสสันติ” (Participation, Development and Peace) เพราะเยาวชน เป็นกลุ่มคนที่มีพลังอันสำคัญที่สามารถช่วยกันเสริมสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต เยาวชนควรตระหนักในคุณค่าของตนเองที่ร่วมแรงร่วมใจ สามัคคี และเสียสละส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรม และสติปัญญาอันชาญฉลาดในการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามแก่สังคม และนำพาประเทศชาติสู่ความเจริญรุ่งเรือง

เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม ที่ผ่านมา พระศาสนจักรคาทอลิกแห่งประเทศไทยได้ประกาศแผนงานอภิบาลขึ้น โดยมุ่งเน้นการสร้างกลุ่มคริสตชนให้เข้มแข็ง ทำให้บุญวยมีคำถามในใจว่าทำไมพระศาสนจักรจึงมุ่งเน้นเรื่องนี้อาจเป็นเพราะ...

(1.) คริสตชนมีความสำคัญต่อพระศาสนจักรอย่างมาก เมื่อสร้างกลุ่มคริสตชนให้เข้มแข็ง ยึดมั่นในหลักธรรมคำสอนของศาสนา มีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ มีพระวาจาของพระเจ้านำชี้นำชีวิตรับรองได้ว่า คริสตชนไทยจะแสดงออกทั้งด้วยกริยา วาจา และจิตใจไปในทางที่ดี สร้างสรรค์แน่นอนแล้วสิ่งเหล่านี้ควรเริ่มจากใครก่อน ก็น่าจะเริ่มจากเด็กและเยาวชนมิใช่หรือ โดยสร้างสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง ให้พ่อแม่สามารถอบรมเลี้ยงดูบุตรของตนเองให้อยู่ในศีลธรรมอันดีงาม

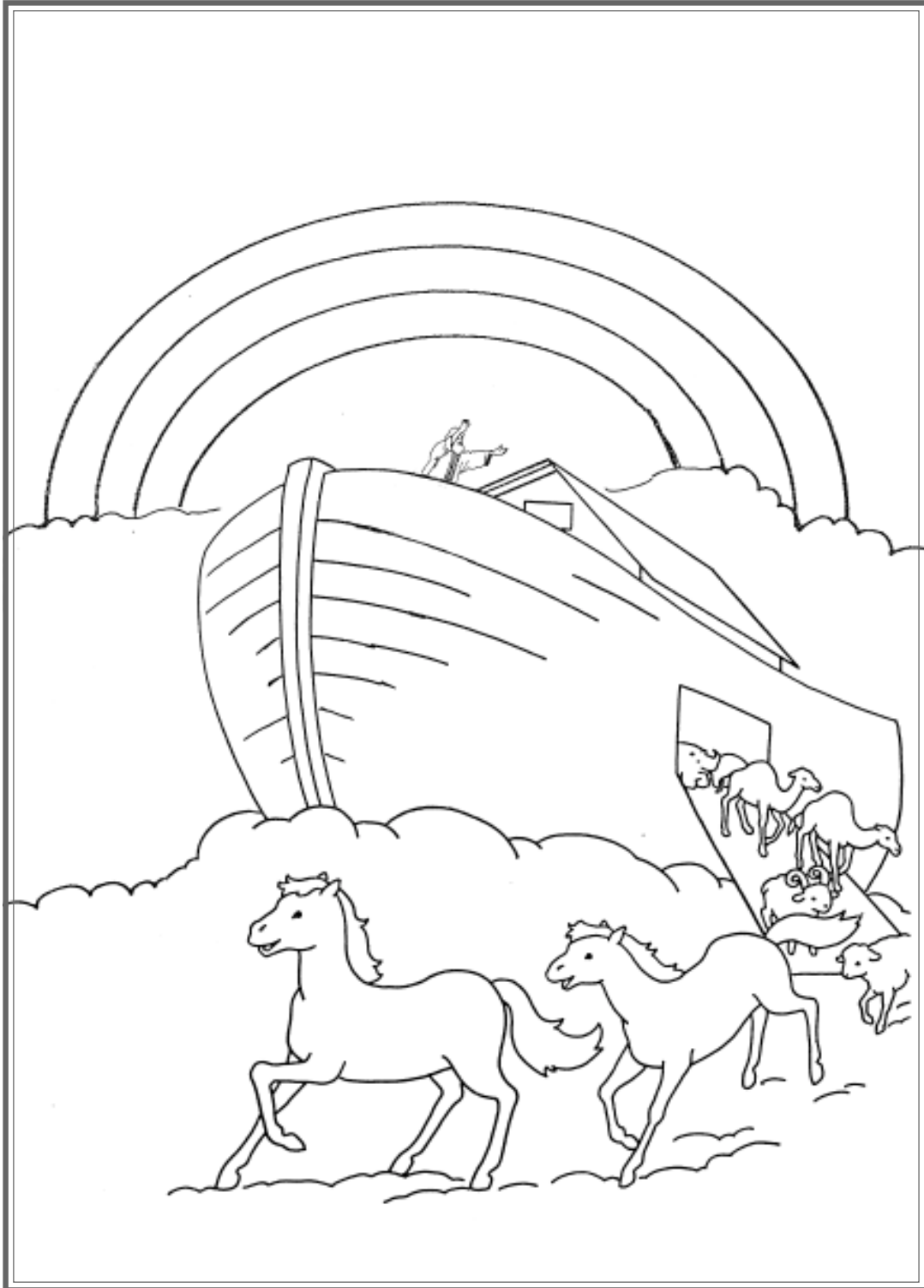
(2.) อนาคตบุคลากรของพระศาสนจักรอาจจะลดน้อยลงไปเรื่อยๆ ถ้าหากคริสตชนไทยเรายังไม่เข้มแข็งยังเพียงไปวัดในวันอาทิตย์เพื่อมิให้ผิดต่อกฎพระศาสนจักรเท่านั้น แต่พระวาจาของพระเจ้าที่ได้ยินได้ฟังเข้าหูซ้ายออกหูขวา จิตใจวอกแวก สิ่งທີ່พระเจ้าตรัสกับเรากลับไม่ได้เข้าไปถึงจิตใจของเราแม้แต่น้อย ไม่ได้นำกลับไปไตร่ตรองและนำไปปฏิบัติเลย แล้วเราจะส่งเสริมบุตรหลานเยาวชนให้ไปรับใช้พระเจ้า ให้ไปเป็นพระสงฆ์ นักบวชได้อย่างไร ในเมื่อจิตใจยังสาละวนอยู่กับความต้องการของชีวิต เงินเท่านั้นหรือคือพระเจ้า เงินเท่านั้นหรือทำให้คุณมีความสุข...???

ในปีนี้แผนกเยาวชน คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส เรามุ่งเน้นให้เยาวชนแบ่งปันพระวาจา เจริญชีวิตศีลมหาสนิท ภายใต้พระวาจา “**พระอาจารย์ผู้ทรงความดี ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์**” (มก 10:17)

และบุญวยก็ได้คำตอบและเป็นการตอบย้ำเรื่อยมาจากคำพูดของบุญราศีไมเกิ้ล รั้ว นักบวชเยาวชนตัวจริงผู้สืบทอดตำแหน่งจากนักบุญยอห์น บอสโก (พ่อบอสโก) “บิดาและอาจารย์ของเยาวชน” ท่านเสนอแนะเกี่ยวกับงานอภิบาลเยาวชนว่า “เหนือสิ่งอื่นใดแล้วต้องรักษาเอกลักษณ์และเป้าหมายอันดับแรกของเรา กล่าวคือ คนตรี เวลา การแสดง กีฬา เป็นเพียงเครื่องมือเท่านั้น เมื่อเห็นว่ามิได้ประโยชน์และไม่มียะไรทดแทน ขอให้ใช้ด้วยความระมัดระวัง และรอบคอบ เพื่อดึงดูดเยาวชนเข้ามาหาเรา และคงอยู่อย่างมั่นคง เป้าหมายแท้จริงของงานอภิบาลเยาวชนคือ การสอนคำสอนและการอบรมวิญญาน...” ✠

มุมเด็กศิลป์ปิดราวไม้ชื่อภาพ “โนอาห์กับสายรุ้ง”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 ตุลาคม 2010)

ไขคำถาม ตอบชิปาตะ

มาพบกันอีกครั้งในช่วงของคอลัมน์ “ไขคำถาม...ตอบชิปาตะ” ฉบับนี้ น้อยธิดา จ.ตาก เขียนจดหมายมาพูดคุย แบ่งปัน เล่าเรื่องราวต่างๆ ให้พี่ป๊องและชาวคณะของสโมสรอุดมสานต์ พี่ป๊องขออนุญาตนำมาตีพิมพ์เพื่อแบ่งปันสาระอันเป็นประโยชน์แก่เพื่อนๆ สมาชิกสโมสรฯ เพราะพี่เชื่อว่าน้องๆ หลายคนก็ยังมีข้อสงสัย มีข้อข้องใจเหมือนกัน ครับผม...

ถาม

สวัสดิ์ค่ะพี่ป๊อง พี่ป๊องสบายดีไหมคะ ส่วนหนูสบายดี ช่วงนี้ฝนตกบ้าง ฟ้าก็ร้อนบ้าง อากาศเปลี่ยนแปลงบ่อยพี่ป๊องอย่าลืมดูแลสุขภาพตัวเองด้วยนะคะ

ทำไมพี่ป๊องถึงชอบทำงานเกี่ยวกับเรื่องวาดภาพระบายสี อุดมสานต์ต่างๆ ด้วยคะ

พี่ป๊องช่วยเล่าประสบการณ์ต่างๆ ที่พี่มีให้หนูฟังบ้างได้ไหมคะ ถ้าหากพี่ไม่มีเวลาอธิบายก็ไม่เป็นไรนะคะ อะไรที่สำคัญกว่าพี่ก็ทำไปเลยคะ

หนูอยากเห็นหน้าพี่ป๊องตัวจริง และที่พี่ป๊องทำงานจ้งเลยคะ ที่นั่นคงจะมีความสุขมากเลยใช่มั้ยคะ (ทำงานของพระ)

ลายมือพี่ป๊องดูยังงี้ก็ไม่เบื่อคะ เท่ห์สุดๆ เรียบร้อยด้วย

หนูต้องขอบคุณพี่ป๊องมากนะคะที่ทำงานในด้านนี้ ทำให้พวกเราได้มีเวลาปล่อยวางบ้าง ได้คิดไปในเชิงศิลปะด้วย ขอบคุณมากนะคะพี่ป๊อง

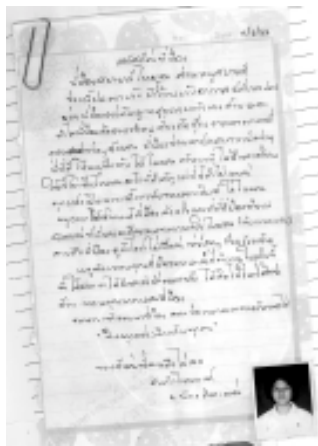
ขอพระเจ้าอวยพรพี่ป๊อง คณะทีมงานและครอบครัวตลอดไป

“เป็นทุกอย่างสำหรับทุกคน”

ขออภัยค่ะที่ลายมือไม่สวย

ด้วยรักในพระองค์

จาก น้อยธิดา เองค่ะ

ตอบ

จาก สถานี...สโมสรอุดมสานต์ ช่งนนทรี กทม.

ก่อนอื่นหมดพี่ป๊องขอขอบคุณที่น้อยธิดา ที่ได้เขียนจดหมายมาพูดคุยกับพี่ป๊องและชาวคณะ รวมถึงเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรฯ ด้วย อ้อ...อันที่จริงพี่ป๊องเป็นคนชอบขีดๆ เขียนๆ อยู่บ้าง ยิ่งใครเขียนจดหมายมาหาก็จะรีบตอบให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเขียนตอบได้ครับ

พี่ป๊องขอไขคำถามแรกว่า...พี่ป๊องมารับหน้าที่ในส่วนของสโมสรอุดมสานต์ก็เพราะชอบกระเซ้าแหย่ พูดคุยกับเด็กๆ ชอบถามปัญหาอะไรเอ่ย? และก็ชอบวาดภาพระบายสี เพราะรู้สีกว่าๆ สบายๆ หนึ่งๆ และมีเวลาเป็นส่วนตัวนิดหน่อยครับ

พี่ป๊องขอไขคำถามที่สองว่า...ประสบการณ์ดีๆ ที่ประทับใจในการทำงานกับน้องๆ เด็กๆ และที่สโมสรอุดมสานต์นั้นมีมากมายจริงๆ เช่น มีโอกาสได้อ่านเขียนและตอบจดหมายกับน้องๆ ได้แบ่งปันเรื่องราวต่างๆ ส่งมอบความสุข ความปรารถนาดี รวมถึงเป็นกำลังใจแก่กันและกัน...เพียงแค่นี้พี่ป๊องก็ประทับใจมากมายแล้วครับ

พี่ป๊องขอไขคำถามที่สามว่า...การปฏิบัติงานที่สโมสรอุดมสานต์มีความสุขดีครับ...จริงอยู่ว่าบนเส้นทางการทำงานย่อมพบเจอปัญหาและอุปสรรค แต่เราอดทนและฝ่ากักกิจการที่เราทำไว้กับพระองค์ พวกเราออกแรงพยายามทำอย่างดี ส่วนที่เหลือที่เหนือกว่าความสามารถของเรานั้น เราเชื่อว่าพระองค์จะทรงดูแล และโปรดให้สำเร็จไปตามน้ำพระทัยของพระองค์

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณน้อยธิดา ที่ได้เขียนจดหมายมาพูดคุย หากมีเวลาก็เขียนจดหมายมาเล่าสู่กันฟังอีกนะครับ และขอส่งความรัก ความปรารถนาดีกำลังใจไปยังน้อยธิดา และมวลสมาชิกสโมสรอุดมสานต์ทุกคน ขอให้มีความสุข สุขภาพแข็งแรง อยู่ในการคุ้มครองดูแลของพระเป็นเจ้าตลอดไป สวัสดิ์ครับ ☺

เกมสโมสรร

• ฝึกอ่าน • อุดมการณ์

“เอซาวเป็นนายพรานที่ชำนาญ ใช้ชีวิตอยู่ในท้องทุ่ง ...อิสอัครักเอซาวมากกว่ายาโคบ เพราะชอบกินเนื้อสัตว์ที่เอซาวล่ามาให้...” (ปฐมก 25:27-28)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

A

B

Chapter 11

Happy marriage...how?

Tom: “Toby, I sincerely ask you a question, please answer me as precisely as you can. Here it is: - What does happiness exactly mean so that one can be happy in marriage life?”

Toby: “That’s a good question. First, one should know and understand its meaning. According to Rev. Fr. Narciso Irala’s writing from the book Achieving peace of heart, the meaning of happiness is: - ‘Happiness is a noble, peaceful and recollected lady who dwells in the hidden fortress of the soul. She knows and tastes its treasures. Frequently she shows herself at the windows of the face and wreathes it with a smile. She clothes the face thus with the brilliance of rational being. This is something about which neither animals nor the most beautiful flowers can boast.’ Now, you can be happy in marriage life.”

Tom: “How can some married couples enjoy life on such gruelling days?”

Toby: “Listen to Rev. Fr. Irala again. Have joy in work, and if it is beyond your powers, then have joy in prayer. If even this seems impossible for you, then have joy at least in suffering in Christ and for the sake of Heaven. St. Paul of the Cross says, Joy is the sun of soul. It enlightens those who possess it and enlivens as many as receives its rays.”

Tom: “Toby, you’re great, thanks a lot.”

บทที่ 11

**จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้อย่างไร
ในชีวิตสมรส**

ทอม “โทบี้ ขอถามจริงๆ เอะ และขอให้อตอบตรงคำถามอย่างสั้นๆ และได้ใจความ ความสุขในชีวิตแต่งงานนั้นคืออะไร”

โทบี้ “เป็นคำถามที่ดี ใครๆ ก็อยากทราบ ต้องฟังคำตอบจากคุณพ่อไอรอลา จากหนังสือที่ท่านเขียน ‘ความสุขทางใจ’ มีความหมายดังนี้ “ความสุขเป็นสิ่งประเสริฐ เปรียบได้ดังสุภาพสตรีที่สงบเสงี่ยมซ่อนเร้นอยู่ในป้อมปราการของดวงวิญญาณ เธอทราบดีและได้ลิ้มรสแห่งความสุขนี้และได้สะสมไว้ในดวงใจของเธอ บ่อยครั้งเธอจะปรากฏโฉมด้วยรอยยิ้ม บนใบหน้าของเธออันเจิดจรัสไปด้วยความเป็นผู้มีเหตุผล นี่คือความสุขที่ไม่ว่าสัตรูหรือดอกไม้ที่สวยงามที่สุดจะมาอวดอ้างได้” เมื่อเข้าใจความหมายแล้วก็คงจะมีความสุขกับชีวิตสมรสได้เป็นอย่างดี”

ทอม “อยากทราบว่าคู่สมรสที่ต้องตรากตรำทำงานทั้งวัน เขาจะมีความสุขได้อย่างไรครับในชีวิตสมรสของเขา”

โทบี้ “โปรดฟังคุณพ่อไอรอลา อีกครั้ง” “จงมีความสุขอยู่กับงาน แต่ถ้ามั่นเกินกำลัง ก็ให้มีความสุขอยู่กับการสวดภาวนา และถ้าทำถึงขนาดนี้แล้วยังไม่มีความสุข เพื่อเห็นแก่สวรรค์ก็ขอให้มีความสุขในการร่วมทุกข์กับพระคริสตเจ้า” นักบุญเปาโลแห่งไม์กาเซน บอกว่า “ความปรีดาเปรียบเหมือนดังดวงอาทิตย์ มันจะทำให้เกิดแสงสว่าง และเพิ่มพูนชีวิตชีวาแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของมัน”

ทอม “โทบี้ คุณนี่ยอดเยี่ยมจริงๆ ขอบคุณอย่างยิ่ง”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสนิมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วซึมที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

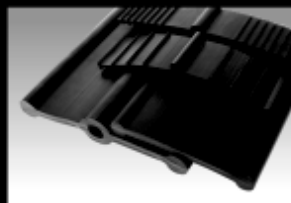
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรวยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนราม 4 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

สวัสดิ์ครับ คุณ ป.ณ.สารุ

ผมขอบทวนช่วยตอบปัญหาให้ด้วย เนื่องจากผมรู้จักน้องคนหนึ่ง เขาเป็นคริสตังใหม่ เขากำลัง
กลุ่มใจ และระยะหลังๆ มานี้เขาดูเครียดมาก ที่สุดเขาได้เปิดใจและบอกว่าเขากำลังอยู่ในช่วงตัดสินใจ
เรื่องสำคัญมากๆ คือ ทางครอบครัว (ทางบ้าน) ขอร้องอยากให้เขาบวชเป็นพระภิกษุ... เพื่อทดแทน
บุญคุณบิดา-มารดา... เขาเป็นลูกชายคนเดียว มีพี่สาว 4 คน

น้องเขาเป็นคริสตังใหม่มานานกว่า 10 ปีแล้ว ผมได้แต่ปลอบใจ และแนะนำให้เขาไปปรึกษา
คุณพ่อ (บาทหลวง) ที่สนิทกันพอคุยได้ เพื่อขอคำแนะนำ และหาทางออกที่ดี

ผมอยากทราบว่า คุณ ป.ณ. คิดอย่างไร มีคำแนะนำ มีทางออกที่ดีอย่างไร...เพื่อว่าพี่น้องคริสตัง
ใหม่ท่านอื่นๆ จะได้เข้าใจวิถีชีวิต และแนวทางของคาทอลิกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ครับผม

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

เปาโล กำพล มานะชัย

ตอบ

การเป็นคริสตังมาเป็นเวลา 10 ปี ไม่ถือว่าใหม่
แล้ว ควรตัดสินใจด้วยตัวเองอย่างรอบคอบ
เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน 10 ปีที่ผ่านมา
เราได้แสดงความเป็นคริสตังในตัวเราให้คนใน
บ้านเห็นมากน้อยแค่ไหน ชีวิตคริสตังอันมีชีวิตชีวา
ร่าเริง กล้าหาญ และเสียสละในชีวิต จะทำให้คน
ในบ้านจับได้ว่าชีวิตคริสตังนั้นไม่ได้เป็นกันที่ชื่อ
แต่เป็นทั้งชีวิต ดังนั้นความเคารพต่อชีวิตคริสตัง
ที่เขามีต่อเราก็จะมากด้วย

แต่ถ้า 10 ปีที่ผ่านมา เราไม่ได้แสดงตนว่า
เป็นคริสตังที่ร้อนรน เข้มแข็ง เราจะปฏิเสธเขาก็
คงยาก ถึงแม้เราวางแผนชีวิตคริสตังของเรา
ความเข้าใจที่เขาจะมีให้เราก็น้อย เพราะเขาไม่
ค่อยได้เห็นชีวิตคริสตังที่ร้อนรนเข้มแข็งของเรา

แต่เราก็ก็นิสัยปฏิเสธอยู่นะครับ ถ้าเรา
ไม่ต้องการไปบวชก็บอกเขาไปตรงๆ ว่าเราไม่
สบายใจ ที่เป็นคริสตังแล้วต้องไปบวช ถึงบวชก็
บวชด้วยความทุกข์ใจ (ดังที่เล่ามาว่า 'เครียด')
ควรบอกพ่อแม่ด้วยว่าเราเป็นคริสตัง มีวิธีสวด
ให้พ่อแม่ พี่น้อง ในทางศาสนาคริสต์โดยการ
ขอมิสซาบูชาสรวงและสวดภาวนาให้ได้เสมอ
ทุกๆ วันตลอดชีวิต

ฝ่ายพ่อแม่เขาอาจจะไม่เข้าใจหรือกลัวบุญ
กุศลจะไม่ถึงเขา แล้วขอจากเราจนปฏิเสธไม่ได้ก็
ให้ไปปรึกษากับคุณพ่อที่เราคุ้นเคย และถือเสียว่า
การทำสิ่งนี้ (การไปบวช) เป็นการแสดงความรัก
ต่อพ่อ-แม่ เป็นการเสียสละเพราะเห็นแก่ความรัก
ในครอบครัว เพราะความรักยิ่งใหญ่ที่สุด และจง
ทำอย่างไรก็ได้ให้พ่อแม่และครอบครัวได้รู้ว่า ที่
เราทำนี้ เพราะพระเยซูเจ้าสอนให้เราใจกว้าง ให้
รักผู้อื่น และเรายอมเพราะความรักของพระเยซูเจ้า
จะได้ประทานมายังทุกคนในครอบครัว

อะไรที่ไม่ได้อย่างใจ เมื่อทำเพราะเห็นแก่
ความรัก บางทีพระอาจเปลี่ยนให้เป็นเรื่องดีที่
เรานึกไม่ถึงก็เป็นได้

ถ้าเราจะต้องบวชจริงๆ ก็มีใช้เพราะเรา
ปรารถนาจะได้บุญกุศลอะไรจากกิจการนี้ แต่
เพราะเราปรารถนาจะเสียสละเหมือนพระเยซูเพื่อ
เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์บนไม้กางเขนต่างหาก

อย่าให้เรื่องศาสนาแยกความรักของ
พระเป็นเจ้าออกจากชีวิตผู้คนเลย แม้มีผมบนหัว
น้อยหน่อย แต่พระก็ยังอยู่กับเรารับ

จงไว้วางใจในพระองค์ พระองค์จะหาทางออก
ที่ดีที่สุดเมื่อเราได้รักแล้วสุดชีวิต

อันเนื่องมาจากปกหน้า (ต่อจากหน้า 1)

ปกหน้าใน

ภาพ “นิมิตของประกาศกเอเสเคียล”

(The Vision of Ezekiel)

วาดโดย ราฟาเอลโล ซานติ

(หรือซานซีโอ) 1483-1520

ราฟาเอล ศิลปินระดับคลาสสิก มีชีวิตร่วมสมัยกับไมเคิล แองเจโล เราไม่มีประวัติการวาดภาพนี้มากนัก แต่ความหมายของภาพก็คือท่านประกาศกเอเสเคียล ผู้ทำงานช่วงประกาศอิสราเอลถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน ท่านก็เดินทางไปเทศน์ในแดนเนรเทศนี้ด้วย กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย พระวิหารถูกเผาพังพินาศ และชาวยิวที่เข้าไปอยู่ที่บาบิโลนขวัญหนีดีฝ่อ ยังทำใจไม่ได้ ภาพความพินาศอันน่ากลัวเกาะกินใจ แต่ประกาศกเอเสเคียลต้องการจะบอกกับชาวยิวเหล่านั้นว่าพระเป็นเจ้าของเราไม่ได้สูญสิ้นไปกับพระวิหาร พระองค์ทรงเป็นพระเป็นเจ้าที่เที่ยงแท้ พระองค์ไม่อาจถูกกักขังอยู่ในพระวิหารเท่านั้น ณ ริมแม่น้ำเคบาร์ ในบาบิโลน ท่านได้เห็นภาพนิมิตถึงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเป็นเจ้าสุกใสรุ่งเรือง มีสิ่งมีชีวิตคล้ายมนุษย์ แต่ละคนมีสี่หน้าสี่ปีก แต่ละคนมีใบหน้าเหมือนมนุษย์ เหมือนสิงโต เหมือนโคเพศผู้ และนกอินทรี แต่ละคนมีสองปีกบนจรดปีกกันและกันอีก 2 ปีกกางออกคลุมกายตน ยังมีล้อด้านข้างสิ่งมีชีวิตนี้ เวลาจะเคลื่อนที่ไปทิศไหนก็ได้เลย ไม่ต้องกลับลำหรือเลี้ยวตัว และเหนือสิ่งมีชีวิตนี้ขึ้นไปมี อัญมณีสีน้ำเงิน มีลักษณะเหมือนบัลลังก์ และเหนือบัลลังก์ก็มีผู้หนึ่งมีลักษณะเหมือนมนุษย์

เอเสเคียลกำลังพูดถึงว่าพระเป็นเจ้าทรงเคลื่อนที่ไปอย่างรวดเร็วดังบรรยาย พระองค์ทรงตามเรามาในแดนเนรเทศนี้เพื่อประทับอยู่

ช่วยเหลือเรา และหลังจากตอนนี้บุตรแห่งมนุษย์ก็จะทรงใช้เอเสเคียลไปประกาศพระวาทะของพระองค์แก่ชาวอิสราเอลในแดนเนรเทศ พวกเขาไม่ถูกทอดทิ้งและจะต้องตั้งความหวังในองค์พระเป็นเจ้าต่อไป

ประกาศกเอเสเคียลมีนิมิตที่เต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์และราฟาเอลพยายามใช้จินตนาการวาดภาพบุตรแห่งมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ ซึ่งคริสตชนนำมาเป็นสัญลักษณ์ของพระวรสารทั้งสี่

ลูกา = วัว

มัทธิว = เทวดาในหนามมนุษย์

มาระโก = สิงโต

ยอห์น = นกอินทรี

ลองอ่านพระคัมภีร์ เรื่องนิมิตนี้ดูนะครับ มีชีวิตชีวามาก อสค 1:1-3:3

ถิ่นทุรกันดาร

ในครั้งโน้น... พวกเขาได้เร่ร่อนในถิ่นทุรกันดาร 40 ปี
ในทะเลทรายแห่งความหิวโหย
...พวกเขาสงสัยว่าพระเจ้ายังคงสนใจดูแลอยู่หรือ
และหัวใจของพวกเขาก็ถูกแบ่งแยก...อยากเลิกกับพระองค์
ท้อง...ที่ว่างเปล่าได้ทำให้พวกเขาเริ่มเดินโซเซ
แผ่นดินแห่งพันธสัญญาเคลื่อนร่างห่างไกล
พวกเขาได้รับการบอกกล่าว...มนุษย์มิได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเท่านั้น
แต่ด้วยพระวาจาทุกคำจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า
แต่...พวกเขาไม่ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้
...และได้ทำพระองค์หล่นหายในถิ่นทุรกันดาร

ในครั้งนั้น...พระองค์ทรงเร่ร่อนในถิ่นทุรกันดาร 40 วัน
ในท่ามกลางความหิวโหย มีเสียงชวนให้สงสัย
...ว่าพระเจ้ายังสนใจดูแลอยู่หรือ
มีเสียงรบเร้าให้ลบเลือนพระธรรม
...จงรับใช้พระเจ้าของเจ้าสุดดวงใจ สุดวิญญาณ และสุดกำลัง
แต่...มีอาจทำให้พระองค์หุดาฝ่าฝืน...และเดินโซเซ
ทรงสตัยซื่อและยึดพระองค์ไว้แน่น ...แม้ในความว่างเปล่า
ทรงประกาศก้องถึงหัวใจที่ไม่แบ่งแยก
...จงแสวงหาพระอาณาจักรของพระองค์เถิด
สิ่งอื่นๆ นั้นพระองค์จะแถมให้ท่านเอง
ทรงก้าวเดินผ่านถิ่นทุรกันดาร ด้วยหัวใจหนึ่งเดียว
...บรรพคุณของพระเจ้าไว้เต็มเปี่ยม
ในครั้ง...ข้าแต่พระเจ้า..โปรดช่วยข้าพเจ้าให้ก้าวเดินผ่านถิ่นทุรกันดาร
ด้วยหัวใจไม่ร้าวไห้...และทำพระองค์หล่นหาย
แต่...ยึดพระองค์ไว้อย่างมั่นคง แม้ในยามยากจนและหิวโหย